

Jilid I
Bil. 29

Hari Jumaat
12hb Ogos, 1983

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA
SENATE

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL PERTAMA
First Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 3849]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Probet dan Pentadbiran (Pindaan) [Ruangan 3916]

Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen (Pindaan) [Ruangan 3930]

Rang Undang-undang Pesuruhjaya Tanah Persekutuan (Pindaan)
[Ruangan 3971]

USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat dan Penangguhan [Ruangan 3915]

MALAYSIA

PARLIMEN KEENAM—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

Yang Berhormat Tuan Yang Dipertua, TAN SRI ISMAIL KHAN, P.S.M., P.N.B.S.,
B.K.T., P.P.T. (Dilantik).

„ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO HAJI MOHAMED BIN
NASIR, S.P.M.K., J.M.N., J.P. (Kelantan).

„ Timbalan Yang Dipertua, DATO SULAIMAN BIN NINAM SHAH,
S.P.M.J., S.S.I.J., J.M.N., B.S.I., P.I.S., J.P. (Dilantik).

„ TUAN HAJI ABDUL JALIL BIN ABDUL RAHMAN (Dilantik).

„ TUAN ABDUL RAZAK BIN HAJI ABU SAMAH, A.M.N., P.J.K.
(Dilantik).

„ TAN SRI DATO HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSSAIN, P.S.M.,
D.S.W., D.S.A.P., J.S.M., S.M.P. (Dilantik).

„ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN HAJI ABU BAKAR, A.M.N.
(Dilantik).

„ TUAN ABDULLAH BIN SALLEH (Perlis).

„ TOH MUDA DR ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN (Dilantik).

„ TUAN ALEXANDER Y. L. LEE (Dilantik).

„ TUAN HAJI ARIFFIN BIN HAJI SALLEH, K.M.N., S.M.K. (Dilantik).

„ TUAN BASHARON BIN HANAPIAH (Dilantik).

„ DATO CHIN KIM YOONG, D.P.C.M., A.M.P., P.P.T. (Perak).

„ DATUK CHOO CHING HWA, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K., P.P.N., P.M.K.,
J.P. (Dilantik).

„ DATUK CHUA SONG LIM, S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.J., J.M.N., P.I.S.,
B.S.I., J.P. (Johor).

„ TUAN HAJI FADZIL BIN AHMAD, A.M.N. (Kedah).

„ TUAN FADZIL BIN MAHMOOD, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Perlis).

„ DATO S. GOVANDARAJ, D.P.M.S. (Dilantik).

„ PUAN HAFSAH BINTI OTHMAN (Dilantik).

„ TUAN HASNAH BINTI HAJI MOHD. KASIM *alias* HASNAH FATIMAH
BINTI HAJI MOHD. KASIM, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Terengganu).

„ TUAN H'NG HUNG YONG (Dilantik).

Yang Berhormat TUAN HAJI IBRAHIM BIN ABDULLAH, A.M.N., A.M.P., P.J.K., J.P. (Perak).

„ TUAN IBRAHIM BIN SALLEH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik).

„ TUAN ISHAK BIN ABDUL RAHMAN, A.M.N., P.J.K. (Pulau Pinang).

„ DATO ISMAIL BIN HASHIM, D.P.S.M., K.M.N., A.M.N., P.B.M., J.P. (Melaka).

„ TUAN JAAFAR BIN HARUN (Dilantik).

„ DATUK JAMES BERNARD WILLIE, P.G.D.K. (Sabah).

„ PUAN SRI JANAKI ATHI NAHAPPAN (Dilantik).

„ TUAN R. M. JASNI, B.K. (Dilantik).

„ DATO KAM WOON WAH, D.I.M.P., J.P. (Dilantik)

„ TUAN SYED KAMARULZAMAN BIN SYED BAHALDIN ALJAMLUD, K.M.N., A.M.N. (Selangor).

„ TUAN KEE YONG WEE (Dilantik).

„ TUAN KENNETH KAYAN ANAK TEMENGGONG KOH, K.M.N., J.B.S. (Sarawak).

„ DATO KHOO KAY POR, D.M.P.N., J.M.N., J.P. (Pulau Pinang).

„ TUAN K. KUMARAN, K.M.N., P.M.P., P.P.T., J.P. (Dilantik).

„ TUAN HAJI LATIP BIN HAJI DRIS (Dilantik).

„ TUAN LOH KEE PENG, P.J.K., J.P. (Melaka).

„ TUAN LOO SWEE MOK, A.M.N., P.P.N. (Pahang).

„ TUAN HAJI MOHAMED BIN YAHYA, P.I.S., B.S.I., A.M.N. (Johor).

„ DATIN HAJAH MAHIMON BINTI HAJI HARUN, S.M.P., A.M.N., J.P. (Pahang).

„ DATO HAJI MAHMOUD *alias* MAHMOUD SALIM BIN HAJI MOHAMAD, D.P.M.T., S.M.T., A.M.N., P.J.K. (Terengganu).

„ DATUK HAJI MOHD. DIN BIN JAAFAR, P.G.D.K., A.D.K., B.K. (Dilantik).

„ DATO HAJI MOHD. NOR MOHAMAD, D.P.M.S., J.M.N., S.M.T., S.M.S., P.J.K. (Dilantik).

„ TUAN M. K. MUTHUSAMY, K.M.N., A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Dilantik).

„ PUAN NEN ABIDAH BINTI ABDULLAH (Dilantik).

„ TUAN HAJI NORDIN BIN PESAH, K.M.N., A.M.N., P.J.K., J.P. (Negeri Sembilan).

„ DATO HAJI OTHMAN BIN HAJI ABDULLAH, D.P.M.J., P.C.M. (Dilantik).

„ TUAN PARAMJIT SINGH (Dilantik).

- Yang Berhormat DATO G. PASAMANICKAM, S.P.M.J., D.P.M.J., D.S.I.J., P.I.S., B.S.I., J.S.M., A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ PUAN RAGAYAH BINTI ARIFF, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ PUAN ROKIAH *alias* MAIMUN BINTI ZAINUDDIN (Dilantik).
- „ TUAN HAJI SHAHAROM BIN MAASOM (Dilantik).
- „ TAN SRI DATUK DR C. SINNADURAI, P.S.M., P.S.D., P.N.B.S., D.P.M.P., J.M.N., S.M.K., C.M.B., P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN STEPHEN TIMOTHY WAN ULLOK (Dilantik).
- „ TUAN TAN CHANG SOONG, A.M.N. (Dilantik).
- „ TUAN TING MING HIA *alias* TING MING HOI (Sarawak).
- „ TUAN D. P. VIJANDRAN (Dilantik).
- „ TUAN WONG KIE NAI (Dilantik).
- „ DATO WONG SENG CHOW, A.M.N., J.P. (Negeri Sembilan).
- „ TUAN HAJI TUAN YAACOB BIN HAJI ENGKU YUNUS, P.P.N. (Kelantan).
- „ DATO YAP PENG *alias* YAP PIANG TAU, D.P.M.S. (Selangor).
- „ TAN SRI DATUK YEH PAO TSU, P.S.M., P.G.D.K., A.M.N. (Sabah).
- „ TAN SRI ZAITON IBRAHIM BIN AHMAD, P.S.M. (Dilantik).

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Haji Ahmad Hasmuni bin Haji Hussein.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim.

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Jumaat, 12hb Ogos, 1983

Mesyuarat dimulakan pada pukul 3.00 petang.

DOA

(Timbalan Yang Dipertua *mem-*
peñgerusikan Mesyuarat)

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN

HUBUNGAN MALAYSIA/
BRUNEI—MEMPERKUKUHKAN

1. Dato' Yap Peng minta Menteri Luar Negeri menyatakan sama ada beliau akan menggalakan delagasi Kerajaan dan swasta ke Brunei untuk menggalakan persahabatan dua hala di antara Malaysia dengan Brunei.

Timbalan Menteri Luar Negeri (Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir): Tuan Yang Dipertua, sebagaimana kita sedia maklum hubungan persahabatan di antara Malaysia dan Brunei sedia terjalin dengan erat dan memuaskan. Ini jelas terbukti dengan adanya pertukaran-pertukaran lawatan di kalangan pemimpin-pemimpin kedua-dua buah negara.

Sebagai satu usaha untuk memperkukuhkan lagi hubungan persahabatan dan membuka jalan ke arah kerjasama dua hala yang lebih meluas di antara kedua-dua buah negara, Menteri Luar Negeri sendiri telah membuat lawatan ke Brunei pada tahun 1981 dan 1982. Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan juga Yang Amat Berhormat

Perdana Menteri juga telah melakukan lawatan rasmi ke Brunei di dalam tahun 1982 yang lalu. Kebawah Duli Yang Maha Mulia Yang di-Pertuan Agong juga telah beberapa kali membuat lawatan persahabatan ke Brunei. Lawatan peringkat tertinggi seumpama ini berkesan sekali dalam mengutarakan dasar Malaysia untuk terus memupuk dan memelihara persahabatan dua hala yang erat dengan Kerajaan Brunei sebagai negara jiran.

Pemimpin-pemimpin Brunei juga sering melakukan lawatan persahabatan ke Malaysia. Duli Yang Maha Mulia Sultan Brunei, Adinda Baginda Perdana Wazir dan pemimpin-pemimpin Brunei yang lain telah membuat lawatan ke Malaysia.

Saya juga ingin memberitahu Dewan bahawa lawatan di peringkat ahli-ahli politik, pegawai-pegawai Kerajaan dan swasta ke Brunei akan terus digalakkan dalam usaha kita mengekal dan memperkukuhkan lagi hubungan dua hala di antara Malaysia dan Brunei.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Selain daripada persahabatan yang telah terjalin antara Malaysia dan Brunei, adakah perjanjian-perjanjian dengan negara Brunei telah dimeteri selepas negara itu mencapai kemerdekaan kelak, seperti perjanjian ekonomi, sosial, politik dan kebudayaan dan termasuklah pertahanan negara Brunei selepas negara itu merdeka kelak?

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang Dipertua, perkara-perkara tersebut akan kita bincang apabila negara Brunei itu merdeka kelak. Walau bagaimanapun setakat ini kita sudah pun memberi kepada mereka berbagai-bagai bantuan seperti latihan dan sebagainya untuk menyediakan mereka ke hari merdeka nanti.

Tuan Jaafar bin Harun: Tuan Yang Dipertua, dalam usaha menggalakkan persahabatan dua hala ini, adakah Kerajaan kita bercadang hendak membawa Brunei bersama-sama dalam Kerajaan kita ataupun secara persahabatan sahaja, jika tidak, kenapa kita tidak mewujudkan usaha-usaha ke arah itu?

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang Dipertua, memang telah menjadi pengetahuan umum bahawa Brunei hendak menjadi sebuah negara merdeka pada bulan Disember tahun ini dan negara itu telah juga menyatakan hasratnya untuk menyertai Persatuan Pertubuhan ASEAN dan oleh sebab itu, maka perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tidak timbul.

BIJIH TIMAH—HASIL LAWATAN

2. Tuan Abdul Wahab bin Abu Bakar minta Menteri Perusahaan Utama menjelaskan, iaitu daripada hasil lawatan demi lawatan ke luar negeri yang telah dilakukan oleh pemimpin negara kita baru-baru ini, apakah dari segi pertumbuhan ekonomi secara umum terutama dibidang pengeluaran hasil bahan-bahan utama seperti getah, bijih dan kelapa sawit, telah menampakkan kadar kemajuan yang cergas atau sebaliknya, dan bilakah kuota pengeluaran bijih timah dapat ditarik balik.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Bujang bin Haji Uli): Tuan Yang Dipertua, hasil daripada lawatan-lawatan ke luar negeri yang telah dilakukan oleh pemimpin negara kita baru-baru ini, beberapa faedah positif telah diperolehi yang ada kesan positif atas pertumbuhan ekonomi secara umum terutama di bidang bahan-bahan utama seperti getah, bijih timah dan kelapa sawit. Kesan-kesan tersebut telah dapat memberi sumbangan penting kepada pertumbuhan ekonomi negara ini semasa kemelesetan ekonomi dunia.

Antara lain tujuan lawatan-lawatan tersebut adalah untuk menggalakkan lagi eksport bahan-bahan utama dan untuk membincangkan dengan para pengguna serta pengeluar-pengeluar bahan-bahan utama tentang usaha-usaha untuk mengatasi masalah-masalah yang timbul akibat kemelesetan ekonomi dunia yang ada kaitan dengan bahan-bahan utama terutamanya mengenai pengstabilan harga. Tindakan-tindakan ini perlu dipergiatkan khususnya dalam masa kemelesetan ekonomi dunia oleh kerana eksport bahan-bahan utama dan penstabilan harga bahan-bahan utama memainkan peranan yang penting dalam bidang kemajuan ekonomi negara.

Di antara isu-isu penting yang dibincangkan ialah menubuhkan Persatuan Pengeluar-pengeluar serta menguatkan lagi Pertubuhan-pertubuhan Pengeluar yang sedia wujud seperti Persatuan Pengeluar-pengeluar Getah Asli (ANRPC) untuk menjaga kepentingan segala hal mengenai sesuatu bahan utama. Kementerian saya juga bergiat aktif dalam perbincangan dengan negara-negara pengeluar timah dan berjaya mewujudkan Persatuan Negara-negara Pengeluar Timah (ATPC). Langkah-langkah ini adalah untuk menggalakkan kerjasama yang rapat

di antara pengeluar-pengeluar khususnya dalam soal-soal pengeluaran, pemasaran, penyelidikan dan pembangunan. Persatuan seperti ini akan menjadi langkah "complementary" dan "supplementary" kepada Perjanjian Barangan Antarabangsa bagi bahan-bahan utama yang berkenaan.

Untuk meringankan kesan-kesan kemelesetan ekonomi yang seringkali mengganggu pasaran tradisional di Barat, langkah-langkah juga diambil untuk mempelbagaikan pasaran dengan meneroka pasaran-pasaran seperti di Nigeria dan Mesir bagi minyak kelapa sawit. Khususnya memandangkan pengeluaran minyak kelapa sawit yang kian bertambah dan ancaman daripada bahan penggantinya, adalah perlu supaya langkah-langkah terus dijalankan untuk menguatkan lagi pendirian Malaysia di pasaran baru.

Melalui lawatan-lawatan ini, Kerajaan berusaha memastikan kepentingan pengeluar-pengeluar bahan-bahan utama tersebut terutama sekali pekebun-pekebun kecil supaya pendapatan yang mereka perolehi terjamin di peringkat yang berpatutan.

Mengenai bilakah kuota eksport bijih timah dapat ditarik balik, sukalah saya memaklumkan bahawa di dalam mengenakan dan menarik balik kawalan eksport, Majlis Timah Antarabangsa ataupun ITC berpanduan kepada tara-nilai tertentu seperti keadaan permintaan dan pengeluaran timah, harga pasaran, kelebihan stok dan kedudukan ekonomi dunia amnya. Keputusan ini adalah dibuat bagi tiap-tiap tempoh tiga bulan oleh Majlis Timah Antarabangsa. Dengan yang demikian, saya tidak dapat menyatakan dengan lebih tepat tentang bilakah kawalan eksport timah akan ditarik balik. Namun demikian, memandangkan akan keadaan yang

wujud di pasaran timah dunia sekarang ini, pada hemat Kementerian saya kawalan eksport dijangka akan berterusan buat beberapa ketika lagi.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Abu Bakar: Soalan tambahan. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri mengenai eksport kelapa sawit kita kerana apabila Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri melawat ke Jordan, Mesir, balik mengeluarkan kenyataan sekian-sekian juta metrik tan akan dieksport. Kita ingin tahu apakah persiapan-persiapan yang sedang dibuat, sudahkah eksport itu berjalan; jika belum, bila perjanjian semua telah dimeteri dan sebagainya, inginlah saya mendapat penjelasan.

Kedua, masalah quota bijih tadi, sebenarnya keadaan industri timah kita kalau hendak dikatakan in reality. dengan izin, Tuan Yang Dipertua, sungguh tenat tetapi kepada rakyat bila mengundi kita kata senyum dalam tangisan. Itulah keadaannya dan kita hendak tahu apakah langkah-langkah untuk menyelamatkan industri bijih ini.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang Dipertua, mengenai soalan yang pertama, ingin saya jelaskan bahawa memanglah di antara negara-negara yang dilawati dan di mana kita telah mendapat jaminan bahawa mereka itu akan membeli bahan-bahan utama daripada kita, terutama sekali kelapa sawit. memang tidaklah semua, tetapi sebahagian daripada mereka telah membeli dan akibatnya ialah terdapat harga kelapa sawit kita pada masa ini berada di arah aliran yang positif dan menguntungkan.

Bagi jawapan kepada soalan yang kedua, memang Kementerian Perusahaan Utama iaitu Kementerian saya telah mengambil langkah-langkah yang tertentu untuk menentukan supaya akibat daripada quota bijih

timah yang dikeluarkan oleh negara kita ini iaitu quota yang dikenakan oleh International Tin Council (ITC) tidak akan mengakibatkan keburukan terhadap pekerja-pekerja dan juga majikan-majikan di industri timah negara kita dan langkah-langkah itu termasuklah pesanan-pesanan ataupun jagaan-jagaan tertentu terhadap mereka yang terlibat dan diberi juga peluang untuk mereka itu memilih tempat-tempat baru untuk bekerja, terutama sekali di bidang-bidang industri lain. Di samping itu Kerajaan-kerajaan Negeri telah memberi kerjasama supaya dapat diberi kawasan-kawasan tanah untuk mereka mengadakan aktiviti sambil supaya keadaan mereka itu tidak akan berada di keadaan yang menyedihkan.

Dato' Haji Mohd Nor Mohamed: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Satu perkara yang merumitkan sekali di atas pengeluaran bahan-bahan utama di negara kita ini adalah pasaran dunia. Pasaran dunia ini pula berkait pula dengan penubuhan institusi General Services Administration (GSA) di Amerika yang selalu menyekat dan menyusahkan perniagaan bahan-bahan utama negara kita.

Pertanyaan, saya, Tuan Yang Dipertua, di masa lawatan Menteri-menteri ke luar negeri istimewa ke Amerika Syarikat, apakah hasil-hasil yang dapat mereka dapati daripada perundingan dengan wakil-wakil Kerajaan Amerika Syarikat atas perkara ini.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang Dipertua, sememangnya telah menjadi harapan kita sebagai negara yang terbesar mengeluarkan bijih timah untuk mengharap supaya keadaan pasaran dunia tidak akan memberi kesan yang buruk akibat daripada penjualan stok GSA oleh Amerika Syarikat. Namun demikian, kita telah berusaha untuk berunding

dengan pihak Kerajaan Amerika supaya mengurangkan penjualan Stok GSA mereka itu. Dalam hal yang demikian, memang ada jaminan diberi oleh pihak Amerika Syarikat walaupun mereka itu bertindak atas kehendak mereka sendiri kerana ini adalah soal Amerika Syarikat dan apa yang kita buat ialah mengadakan rundingan dengan mereka. Sekiranya mereka bersimpati dengan kita dan mahu bekerjasama dengan kita maka mereka tidak akan mengeluarkan ataupun menjualkan Stok GSA mereka itu. Sekiranya tidak, kita berharap lagi untuk meneruskan perundingan yang berkesan supaya keadaan ini tidak akan menjejaskan keadaan pasaran timah antarabangsa.

ANGGOTA POLIS KETURUNAN INDIA

3. Tuan D. P. Vijandran minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan apakah sambutan dari keturunan India untuk menyertai dalam Pasukan Polis. Jika dingin apakah tindakan Kementerian bercadang ambil untuk menggalakkan mereka.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Tuan Yang Dipertua, sambutan dari keturunan India untuk memasuki Pasukan Polis Di Raja Malaysia adalah menggalak dan memuaskan. Ini terbukti dari angka-angka penyertaan mereka seperti berikut:

1980	..	..	..	—	7.4%
1981	..	..	..	—	8.6%
1982	..	..	..	—	10.8%

Dari angka-angka tersebut di atas, jika angka memasuki Pasukan Polis Di Raja Malaysia tahun 1980 dijadikan sebagai asas, sambutan keturunan India untuk tahun 1981 meningkat sebanyak 16.2% dan sambutan tahun

1982 meningkat sebanyak 45.9%. Ini merupakan sambutan yang sangat positif.

BENIH PADI YANG TAHAN SERANGAN BENA PERANG

4. Tuan Haji Shaharom bin Haji Maasom minta Menteri pertanian menyatakan sama ada Kerajaan telah berjaya mewujudkan jenis benih padi yang tahan serangan-serangan bena perang (yellow hopper); jika ya nyatakan jenisnya.

Timbalan Menteri Pertanian (Tuan Luhut Wan): Tuan Yang Dipertua, Institusi Penyelidikan dan Kemajuan Pertanian Malaysia (MARDI) telah berjaya mengeluarkan jenis benih padi yang tahan serangga bena perang (yellow hopper), tetapi kajian ini belum lagi muktamad. Usaha-usaha penyelidikan ini masih lagi diteruskan.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Soalan tambahan. Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya sama ada Timbalan Menteri membaca satu laporan FAO yang menyatakan pada tahun 2000 manusia di dunia ini akan meningkat sebanyak 4½ ribu juta manusia dan makanan tidak mencukupi untuk semua manusia, dan juga laporan itu menyatakan bahawa pada tahun 2000 negeri-negeri yang besar sekali adalah negeri yang mengeluarkan makanan bukan negeri pengeluar minyak atau pengeluar senjata-senjata peperangan, bahawa negara yang mengeluarkan makanan akan menjadi negara yang besar, negara yang kuat dan kokoh seperti juga OPEC.

Pertanyaan saya, Tuan Yang Dipertua, dengan cara mewujudkan jenis benih padi yang bagus atau yang perlu ditanam secara banyak, bolehkah negara kita ini mencari satu perkara ataupun membesarkan lagi penanaman padi dengan cara mencari benih-benih yang baik lagi supaya

pada tahun 2000 akan datang kita akan menjadi satu negara yang kokoh dan kuat seperti satu anggota OPEC.

Tuan Luhut Wan: Tuan Yang Dipertua, kenyataan yang dijelaskan oleh pihak Ahli Yang Berhormat itu adalah benar ramalan daripada pihak pakar-pakar yang meneliti ataupun meramalkan keadaan dunia pada hari ini. Sebagaimana yang ditanyakan oleh pihak Ahli Yang Berhormat itu pihak MARDI telah berusaha sejak tahun 1976 lagi untuk membuat pemilihan titisan-titisan yang diperolehi dari hybrid yang dijalankan dalam tahun 1976 untuk mendapatkan jenis yang mempunyai tolerant resistance kepada bena perang telah menghasilkan jenis MR 77. Jenis itu sudah sampai di peringkat akhir dalam proses pemilihan dan dijangka diisytiharkan di penghujung tahun 1984 nanti. Dan juga kerja-kerja penghibridan harap mendapat jenis dengan sifat-sifat ketahanan kepada serangan perosak tersebut berterusan sejak dimulakan lagi dan titisan-titisan baru adalah diperbanyakan di peringkat penilaian dan pemilihan. Satu jenis yang lain pula iaitu jenis IR 36 dan jenis IR 42 telah dibawa masuk dalam tahun 1976 untuk diuji prestasinya di negara ini. Jenis-jenis ini mempunyai "resistance" kepada bena perang dan prestasinya adalah memuaskan.

Satu jenis yang lain pula iaitu jenis IR 46, jenis sederhana di mana ia boleh ditunai dalam masa 135 ataupun 140 hari. Purata hasil yang diperolehi dari petak-petak penyelidikan ialah 4 tan metrik satu hektar; berasnya sederhana, jenis ini mempunyai beberapa kelemahan membanting adalah susah, berasnya bila dimasak agak keras, bila diproses 50% yang tinggal tidak hancur.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Kee Yong Wee.

Dato' Chin Kim Yoong: Tuan Yang Dipertua, dengan izin, soalan No. 5.

Timbalan Yang Dipertua: Soalan ini sekarang atas nama Yang Berhormat Dato' Kim Yoong.

**KEBUDAYAAN NASIONAL—
MEMORANDUM PERSATUAN
TIONGHUA**

5. Dato' Chin Kim Yoong (*di bawah S.O. 23 (2)*) minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan sama ada beliau akan mengkaji secara adil dan saksama terhadap memorandum yang dikemukakan oleh Persatuan-persatuan Tionghua terhadap pembentukan Kebudayaan National yang pada hakikatnya merupakan satu sambutan positif kaum Tionghua terhadap seruan Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan.

Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Tuan Anwar bin Haji Ibrahim): Tuan Yang Dipertua, memorandum tersebut sudah pun diterima dan telah dikaji dengan adil dan saksama oleh Kementerian. Sesungguhnya Kementerian mengalu-alukan sambutan positif yang diberikan oleh kaum Cina terhadap usaha pembinaan Kebudayaan Kebangsaan itu. Di dalam penelitian Kementerian keseluruhan memorandum itu banyak mempersoalkan tentang prinsip-prinsip Dasar Kebudayaan Kebangsaan yang sepatutnya tidak diungkit-ungkit lagi. Mereka lebih menghendaki satu corak Kebudayaan yang menggabungkan unsur-unsur unggul budaya semua kaum dan jika keadaan demikian berlaku maka hasrat kita untuk memperkukuhkan perpaduan negara melalui kebudayaan tidaklah akan tercapai.

Kementerian mengharapkan lebih banyak pandangan dan cadangan mengenai langkah-langkah strategi atau kaedah-kaedah yang lebih berkesan ke arah melaksanakan serta mencapai matlamat dasar yang sudah pun ditetapkan.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Bersabit dengan kebudayaan ini, Tuan Yang Dipertua, saya sama hairan bagaimana masalah ini dibangkit-bangkitkan sekarang yang mengenepikan langsung kebudayaan teras nasional kita. Tidak pernah saya dengar, sampai kepada baru ini seorang yang mengaku dirinya untuk perpaduan negara, menghidupkan dasar kebudayaan, langsung tidak sebut teras kebudayaan tanahair ini ialah peribumi—langsung tidak disebut. Apa yang kita kanunkan dalam Perlembagaan, apa yang kita letakkan dalam Rukunegara, mereka harus menghormati tetapi langsung ia menyimpang. Macam kebudayaan ini kita tidak nafikan kita ini demokrasi, siapa pun boleh bercakap. Kaum Orang Asli boleh bercakap, kaum India pun boleh bercakap, kaum Cina pun boleh, apa kaum pun boleh bercakap walau majoritinya sedikit pun memang kita beri bercakap dalam negeri ini, tetapi mereka harus menyedari hakikat, menyedari rasa tulang som-som bangsa peribumi. apabila kita ketepikan apa yang ada dalam Perlembagaan, apa yang kita ketepikan hak peribumi, mereka tidak sedar membangkitkan satu perasaan sensitif yang amat bahaya.

Timbalan Yang Dipertua: Soalannya apa?

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Jadi sebelum soalan ini, saya hendak sebut, macam Parlimen di England pun boleh bercakap panjang, Tuan Yang Dipertua, huraian dahulu, baru soal (*Ketawa*).

Timbalan Yang Dipertua: Di sini tidak boleh, soal dahulu.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Baiklah, Tuan Yang Dipertua, saya akan beri soalan. Saya minta perhatian Yang Berhormat Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, saya berterima kasih kerana tegas

mengatakan ini, ini sangat baik dan saya puji, sebab kembali saya katakan “hakkul-yakin”—percaya kepada hak walau apapun yang dikatakan. Jadi perkara itu memang tepat. Jadi saya hendak bertanya, bolehkah Menteri Kebudayaan memberitahu Majlis Perpaduan Negara terutama yang memberi ucapan dalam TV baru-baru ini sama ada dia Wakil Rakyatkah, dia Menteri, walau apa pun pangkatnya—itu soal lain, yang pentingnya bolehkah beritahu dia jangan membuat ucapan yang merbahaya macam itu, akui yang benar, terasnya apa. Saya hendak mengingatkan juga kepada seluruh penduduk di negeri kita ini apa bangsa pun, kalau hendak membuat apa-apa protes, apa-apa pindaan dan mengumpulkan beberapa ratus juta orang pun, buatlah; tetapi akui hak yang sebenar-benarnya. Saya katakan kebudayaan negeri akui terasnya, kebudayaan peribumi janganlah langsung tidak sebut. Jadi bolehkah Yang Berhormat Menteri jawab ini?

Tuan Anwar bin Haji Ibrahim: Boleh, Tuan Yang Dipertua, (*Ketawa*).

SENJATA NUKLEAR

6. Tuan Haji Ibrahim Abdullah minta Menteri Pertahanan menyatakan sebab-sebab mengapa Malaysia masih lagi belum melengkapkan dirinya dengan senjata nuklear memandangkan bahawa senjata nuklear pada masa ini sudah menjadi keperluan biasa.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan Malaysia tidak ada rancangan untuk memperlengkapkan dasar pertahanan kita dengan senjata nuklear. Pendirian Kerajaan pada masa ini ialah senjata nuklear membahayakan keamanan dunia. Selaras dengan konsep inilah Malaysia

telah menyertai negara-negara dunia lain menandatangani perjanjian menghalang perluasan senjata nuklear melalui Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons pada 1hb Julai, 1963. Di samping itu, untuk memperolehi senjata nuklear adalah di luar kemampuan kewangan dan keupayaan teknologi kita.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Soalan tambahan, saya suka bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan, kita mempunyai beberapa buah pesawat jenis F5E. Adakah pesawat-pesawat ini dilengkapi dengan peluru-peluru berpandu kerana sesuai dengan keadaan di rantau ini dan juga kapal-kapal perang ataupun kapal perang periuk api kita, adakah kita mempunyai kelengkapan seperti peluru berpandu yang dipanggil “Air-to-Air Missiles”?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, untuk menjawab soalan Yang Berhormat, inginlah saya memberitahu dahulu bahawa dasar dan konsep pertahanan negara kita ini ialah memerlukan corak “passive” ataupun dengan lain perkataan kita tidak menonjol-nonjol sekali-kali sikap “aggressive” kerana ini tidak menguntungkan negara kita.

Untuk menjawab soalan Yang Berhormat tadi, kita tidak melengkapi kapal terbang peperangan kita dengan senjata yang disebutkan oleh Yang Berhormat itu.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri ini saya tidak terimalah. Fasal katanya nuklear ini kita protest. Memang yang semua bangsa dalam dunia ini protest nuklear sebab bahaya. Tetapi yang saya mahu sebagai kehendak Kerajaan kita yang baru kita mesti ada maruah dan ada

mempunyai kekuatan walau kecil pun. Kita tengok contoh, Israel yang begitu kecil tetapi ada mempunyai senjata moden, senjata kekuatan. Negeri Arab berapa ramai dia boleh tentang bila-bila masa dan yang lain dengannya. Begitu juga saya hendak cakap di negeri-negeri yang hampir dengan kita walau kecil pun tetapi kekuatannya dia mencabar negeri-negeri yang dekat, cuba dekat. Apa sebab ini, sebab kekuatan angkatan tenteranya dengan senyap-senyap dikuatkan oleh mereka bagi pertahanan. Saya mahu Malaysia yang begini gagah, kita subur, maju dan kaya sekarang, walaupun kita kata zaman ini ekonomi kita meleset sedikit oleh sebab diseluruh dunia berlaku demikian, tetapi kita masih mempunyai alam semula jadi yang mempunyai kekayaan yang cukup, mengapa kita tidak kuatkan tentera kita?

Saya ingat dua perkara ini saya pandang amat penting, tentera dan polis kita amat-amat penting mesti diperkuatkan. Satu daripada memperkuatkan ini ialah senjata nuklear ini. Mengapa kita tidak boleh buat, sedangkan negeri yang kecil yang lain ada apa peduli pada dunia, sebab dunia ini tengoklah kita ini subversif komunis jangan datang ke negeri kita, kita sekarang neutral, kita tidak kacau siapa juga dalam dunia ini, baik Russia, baik China, baik Amerika atau siapa tetapi Kerajaan China mengaku pula subversif sini tidak apa salah, barangkali mereka sokong terang-terang. Apa ini? Misalnya satu contoh. Jadi, mengapa? Jangan kita peduli sangat kepada apa dunia hendak buat tetapi yang kita pedulikan ialah kekuatan dan keutuhan negara kita, kalau diserang, mereka ada nuklear kita pun ada. Belum tentu, kalau usik negeri kita, kita jawab. Sebab itu saya berpendapat bolehkah Yang Berhormat Menteri walaupun tidak

dapat masa ini tetapi rancangan lima tahun akan datang kita ada sebagai satu negara yang kuat, nuklearnya.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad:

Tuan Yang Dipertua, angkatan tentera kita dengan alat-alat moden conventionalnya adalah mencukupi untuk mempertahankan negara kita. Sebagai salah sebuah negara yang menandatangani treaty yang saya sebutkan tadi kita terpaksa mengikut syarat-syarat yang termaktub di dalam treaty tersebut dan dari segi kemampuan kita tidak ada kewangan yang begitu lumayan dan dari segi keupayaan teknologi pula, kita tidak mencukupi.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad:

Saya ingin bertanya, Tuan Yang Dipertua, bahawa senjata nuklear ini atau neutron bomb adalah sebagai membuat sebilah keris yang memakan tuan. Saya bersetujulah dengan dasar-dasar Kerajaan bahawa kita perlu mencegah pengeluaran bom-bom seperti ini ataupun senjata-senjata seperti ini yang akhirnya kita juga yang binasa.

Tuan Yang Dipertua, pertanyaan saya begini, saya ingin tahu seperti apa yang disebut oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi apakah langkah-langkah positif Kerajaan kita telah mengambil untuk mencegah pengeluaran senjata-senjata nuklear atau senjata-senjata neutron yang dibuat sekarang ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad:

Tuan Yang Dipertua, sebagai sebuah negara yang kecil kita hanya boleh memasuki ataupun menyokong negara-negara lain cuba mencegah kegunaan ataupun merebakkan kegunaan nuklear di seluruh dunia ini dan kita telah pun menandatangani treaty yang saya sebutkan tadi.

WANG KERTAS PALSU

7. Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Kewangan menyatakan semenjak 1980 hingga ke hari ini jumlah wang palsu yang telah dijumpai di seluruh negara, berapa banyak tangkapan telah dibuat dan apakah hukuman yang telah dijatuhkan kepada mereka.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Sabbaruddin Chik): Tuan Yang Dipertua, sejak tahun 1980 hingga penghujung bulan Julai, 1983 sejumlah 12,865 keping wang kertas palsu telah dijumpai dalam negara ini. Walau bagaimanapun, bilangan ini amatlah kecil jika dibandingkan dengan sebanyak 432 juta keping wang kertas tulin yang ada dalam edaran sekarang ini.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat seterusnya, adalah menjadi tanggungjawab pihak polis untuk membawa orang-orang yang terlibat dalam pemalsuan wang kertas ini ke pihak pengadilan. Setakat ini seramai 97 orang ditangkap oleh polis berhubung dengan pemalsuan wang kertas ini dan mereka yang didapati bersalah telah pun dikenakan hukuman-hukuman sewajar dengan kesalahan-kesalahannya.

Tuan Haji Fadzil bin Ahmad: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan, bolehkah Yang Berhormat beri tahu di dalam Dewan yang mulia ini tangkapan-tangkapan yang telah lalu bersabit dengan mereka yang telah mencetak wang palsu di negara mana dan di tempat mana yang ditangkap. Umpamanya, katalah di negeri Kedah—Alor Setar; Perlis—Kangar, itu umpamanya. Begitulah seterusnya.

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, saya tidak dapat keterangan terperinci mengenai

tangkapan-tangkapan itu kerana akan memakan masa yang panjang dan takut nanti tidak ada peluang soalan-soalan lain.

Tuan Abdul Razak bin Abu Samah: Tuan Yang Dipertua, saya ingin membuat sedikit soalan tambahan sahaja iaitu daripada jumlah wang palsu yang telah ditangkap yang dikesan 12,865, saya ingin bertanya matawang-matawang apakah yang selalu dibuat wang palsu ini dijumpa sama ada wang \$1, \$5, \$10, \$50 ataupun \$100 yang telah dikesan oleh pihak Kementerian Kewangan dan pihak polis.

Nombor dua, tentang wang palsu ini juga adakah wang syiling juga dibuat oleh orang-orang yang membuat wang -wang palsu ini.

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, kita ada mempunyai wang kertas \$1, \$5, \$10, \$20, \$50, \$100, \$500 dan \$1,000. Yang terdapat wang kertas palsu bagi wang \$1 setakat ini cuma dua sahaja; wang \$5 sebelas keping semuanya; \$10 yang paling popular 11,751 keping; wang \$20 tujuh keping; wang \$50—374 keping; wang \$100—718 keping; wang \$500—tidak terdapat wang palsu dan wang \$1,000 ada dua keping yang telah dikesan.

Berkaitan dengan duit besi (duit sen) kita tidak pakai syiling, kita pakai sen, tidak ada terdapat sekarang ini wang-wang palsu yang telah dijumpai.

Timbalan Yang Dipertua: Kita ada duit besi sekarang?

Tuan Sabbaruddin Chik: Maksud saya duit sen, bukan syiling.

Timbalan Yang Dipertua: Duit syiling!

Tuan Sabbaruddin Chik: Copper-lead (*Ketawa*).

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Tuan Yang Dipertua, daripada tahun 1980—1983 seramai 97 orang yang telah ditangkap kerana mengedar wang palsu. Warganegara Apakah yang mengedar wang palsu ini dan juga wang-wang ini di mana dicetak. Adakah yang kebiasaannya wang ini dicetak di Filipina atau di Bangkok, Thailand. Adakah kedua-dua negeri ini yang bertanggungjawab mengedarkan wang-wang palsu Malaysia ini?

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, setakat yang saya tahu, yang mengedarkan ini tidak semestinya rakyat Malaysia sahaja tetapi saya sendiri tidak tahu bangsa apa yang mengedar. Dari segi yang mengecap malangnya kita tidak tahu di mana wang ini dicap, kalau tahu barangkali senanglah kita menangkap mereka. Kita tidak tahu. Cuma dalam akhbar kadang-kadang dinyatakan di sana sini tetapi kita tidak berani menganggap itu sebagai perkara benar.

NEGERI MELAKA—KELAS PELAJARAN LANJUTAN (FEC)

8. Tuan Loh Kee Peng minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada Kerajaan mempunyai rancangan untuk mengadakan semula kelas-kelas pelajaran lanjutan (F.E.C) di Negeri Melaka bagi Tingkatan Enam untuk murid-murid yang lulus dalam peperiksaan S.P.M. dan gagal mendapatkan tempat di sekolah-sekolah Kerajaan supaya mereka ini berpeluang untuk melanjutkan pelajaran mereka.

Menteri Pelajaran (Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan memang meneruskan rancangan untuk mengadakan kelas-kelas pelajaran lanjutan (Further Education Classes) bukan sahaja di negeri Melaka tetapi

di seluruh negara. Malangnya pada tahun 1983 oleh kerana keadaan kewangan atau ekonomi negara kita tidak memuaskan, Kementerian Pelajaran tidak dapat mengadakan kelas-kelas pelajaran lanjutan bagi semua peringkat kecuali Tingkatan Enam Atas. Keadaan ini akan dipulihkan insya Allah apabila keadaan ekonomi atau kewangan negara kita membenarkan.

PEMBANTU HOSPITAL SEBAGAI “LOCUMS” DI KLINIK

9. Dato Wong Sung Chow minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada beliau sedar yang Pembantu Hospital telah digajikan sebagai “Locums” di Klinik-klinik yang dibuka selama 24 jam, sama ada perkara ini luas diamalkan dan apakah tindakan, jika ada yang akan diambil oleh pihak Kerajaan terhadap perkara ini.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato’ K. Pathmanaban): Tuan Yang Dipertua, soal Pembantu Hospital digajikan sebagai “Locums” di klinik-klinik swasta yang dibuka 24 jam telah dilaporkan dalam salah satu akhbar tempatan baru-baru ini. Berikutan dengan itu Ketua Pengarah Kesihatan di Kementerian saya telah mengeluarkan satu kenyataan akhbar yang di antara lain menyatakan bahawa amalan menggaji Pembantu Hospital sebagai “Locums” di klinik-klinik swasta adalah salah di sisi undang-undang, iaitu Akta Perubatan 1971. Dalam kenyataan akhbar tersebut Ketua Pengarah Kesihatan telah juga meminta kerjasama orang ramai untuk melaporkan kes-kes seumpama ini agar tindakan perlu dapat diambil. Kenyataan akibat itu juga telah diedarkan kepada Persatuan Perubatan Malaysia (Malaysia Medical Association). Tindakan sewajarnya akan diambil ke atas setiap aduan mengenai perkara ini yang diterima.

LOTERI KEBAJIKAN MASYARAKAT

10. Tuan Basharon bin Hanapih minta Menteri Kebajikan Masyarakat sama ada beliau sedar bahawa tiket-tiket Loteri Kebajikan Masyarakat boleh dibeli di Singapura dan Selatan Siam dengan mudahnya dan siapakah wakil yang dilantik oleh Kerajaan untuk mengedarkan tiket-tiket yang tersebut bagi kedua-dua tempat yang tersebut.

Menteri Kebajikan Masyarakat (Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani): Tuan Yang Dipertua, Lembaga Loteri Perkhidmatan Masyarakat dan Kebajikan tidak mempunyai ejen di Singapura ataupun di Selatan Siam. Lembaga hanya melantik ejen-ejen bagi menyedarkan tiket-tiket loteri dalam negara kita sahaja.

Kementerian saya sedar bahawa tiket-tiket Loteri Kebajikan boleh juga diperolehi di tempat yang lain termasuk Singapura dan Selatan Siam. Sungguhpun tiket-tiket loteri dijual dengan bebas di seluruh Malaysia, Lembaga Loteri tidak pula mempunyai kuasa untuk menghalang mereka-mereka yang membeli tiket itu untuk membawanya keluar dari negara kita.

Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat tadi menyatakan tidak ada halangan untuk rakyat-rakyat lain membeli tiket loteri ini. Oleh itu, saya ingin bertanya jikalau sekiranya rakyat-rakyat Singapura ataupun rakyat Siam yang dikatakan tadi membeli tiket-tiket ini mereka kena hadiah pertama atau kedua; bolehkah mereka ini tuntutan wang ini atas nama mereka kerana mereka itu bukan rakyat Malaysia?

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Seperti saya katakan tadi mereka ini membeli tiket

ini melalui ejen. Jadi tiket yang dibeli ini memang boleh dituntut walaupun oleh bukan rakyat negara kita.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Tuan Yang Dipertua, setahu saya tiket Loteri Kebajikan Masyarakat ini biasanya berharga sekeping \$1.00 tetapi saya hairan kenapa harga di Sabah \$1.30 sen keseluruhannya. Ini bukan di pasar gelap, tetapi dijual biasa \$1.30 sen kenapa. Bolehkah Menteri yang berkenaan memberitahu sebab-sebabnya kenaikan 30% itu?

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Tuan Yang Dipertua, sukacita saya menyatakan bahawa Lembaga ini mempunyai seramai 35 ejen yang dilantik bagi keseluruhan Malaysia di samping itu ejen-ejen ini pula mempunyai seramai hampir 5,000 sub-ejen bagi mengedarkan tiket-tiket loteri ini ke seluruh negara. Selain dari sub-sub-ejen ini, barangkali ada lagi yang dijual tangan atas tangan. Pihak Kementerian khasnya Lembaga Loteri memang sentiasa berikhtiar kalau ada apa-apa yang semacam itu minta diadukan, tetapi yang malangnya mereka yang membeli dengan harga mahal tidak hendak pula mengadu.

PENYAKIT KELAMIN (VENEREAL DISEASE)

11. Tuan K. Kumaran minta Menteri Kesihatan menyatakan mengapa sakit puan (Venereal Disease) merebak luas di negara ini, dan sama ada Kerajaan bercadang mengubal undang-undang agar doktor-doktor swasta diwajibkan melapur pengubatan sakit tersebut kepada Kementerian agar mengawal pemerebakan sakit ini dan nyatakan juga tindakan-tindakan yang akan diambil untuk mengelak pemerebakan penyakit ini.

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang Dipertua, penyakit kelamin semakin bertambah dan ketara di negara kita disebabkan oleh beberapa faktor termasuklah perkembangan dan pembangunan sosial, pergerakan perkembangan dan pelancungan, peningkatan kesedaran orang ramai terhadapnya dan lapuran serta rawatan kes-kes penyakit tersebut. Begitu juga keadaan di negara-negara yang lain.

Pada masa sekarang undang-undang telah sedia ada yang menghendaki semua doktor-doktor swasta melapurkan rawatan yang diberikan terhadap penyakit berjangkit, termasuklah penyakit kelamin kepada pihak Kementerian Kesihatan di tiap-tiap daerah.

Tindakan-tindakan yang akan diambil untuk mengelak pemerebakan penyakit kelamin adalah seperti berikut:

- (1) Pengesanan rapi penyakit kelamin secara umum dan gonorrhoea yang lali (resistant) pada penicillin khususnya di Malaysia;
- (2) Menggalakan doktor-doktor swasta melapurkan kes-kes penyakit kelamin, dan membantu dalam mengesan kontak (contact tracing) dan pendidikan kesihatan kepada pesakit.
- (3) Menyusun semula atau menubuhkan "Klinik Kulit dan Kesihatan Sosial" di hospital-hospital besar dalam bentuk yang lebih besar di negara ini, kerana penyakit kelamin biasanya merupakan masalah bandar;
- (4) Memperbaiki lagi "Klinik-klinik Kesihatan Sosial" yang sedia ada supaya digunakan sebagai pusat latihan dan pusat rujukan.

(5) Melatih doktor-doktor dan pekerja-pekerja kesihatan yang terpilih dalam pencegahan, pengawalan dan perawatan penyakit kelamin.

(6) Memperbaiki perkhidmatan makmal penyakit kelamin untuk doktor-doktor yang menguruskan kes-kes penyakit kelamin.

(7) Berusaha mengesan kontak penyakit kelamin secara bijaksana oleh kakitangan kanan perubatan dan kesihatan apabila lapuran diterima.

(8) Bekerjasama dengan negara-negara jiran dalam melapur kes-kes penyakit-penyakit kelamin dan pendidikan kesihatan kepada pelancung-pelancung.

(9) Merumuskan satu program khas untuk memeriksa dan merawat kumpulan risiko tinggi.

STRATEGI PEMBANGUNAN WILAYAH

12. Tuan Fadzil bin Mahmood minta Perdana Menteri menyatakan sama ada Kerajaan bercadang untuk meminda strategi pembangunan kawasan (Regional Development Strategy) supaya negeri-negeri yang kurang maju seperti Kedah, Perlis dan Kelantan lebih cepat membangun.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr. James P. Ongkili): Tuan Yang Dipertua, sejak dari awal tahun 1970an, Kerajaan telah melaksanakan strategi pembangunan wilayah bertujuan untuk mengurangkan jurang perbezaan pendapatan dan taraf hidup di antara negeri-negeri yang maju dan kurang maju melalui pengusahaan sepenuhnya sumber-sumber alam semulajadi dan tenaga

manusia di negeri-negeri yang kurang maju serta pembahagian perkhidmatan dan kemudahan asas yang saksama. Walaupun begitu, faktor-faktor seperti kekurangan sumber kewangan, bekalan tenaga manusia terlatih dan juga ketidakseimbangan dalam pengagihan sumber-sumber alam semulajadi antara negeri yang telah menghalang usaha-usaha untuk memesatkan pembangunan negeri-negeri kurang maju pada masa lampau masih ujud dan ini sudah tentu akan menyulitkan lagi usaha-usaha pembangunan tersebut. Bagaimana dengan adanya maklumat-maklumat serta data-data yang lebih kemaskini dan terperinci, pihak Kerajaan telah dapat menganalisa masalah ini dan berharap akan dapat mengambil langkah-langkah perlu untuk mengatasi dan menentukan kekesan strategi tersebut.

Buat masa ini Kerajaan belum lagi bercadang untuk meminda strategi pembangunan kawasan atau wilayah yang telah ditetapkan, kerana strategi yang ada itu adalah bertujuan untuk mengurangkan perbezaan di antara wilayah dengan cara mempercepatkan kadar pertumbuhan di wilayah yang kurang maju berbanding dengan kadar pertumbuhan di wilayah yang lebih maju. Walau bagaimanapun taktik atau cara untuk melaksanakan strategi ini perlulah diubahsuai dari masa ke semasa. Ini adalah untuk memastikan supaya program dan projek yang hendak dilaksanakan itu selaras dengan hasrat Kerajaan dan kehendak rakyat.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh.

Tuan K. Kumaran: Tuan Yang Dipertua, dengan izin, soalan No. 13.

KAWALAN KESELAMATAN DI KEM TENTERA

13. Tuan K. Kumaran (*di bawah S.O. 23 (2)*) minta Menteri Pertahanan menyatakan sama ada beliau bercadang mengatakan lagi kawalan keselamatan di kem-kem tentera dan mengetatkan lagi disiplin anggota-anggota serta para pegawai angkatan tentera kita, memandangkan beberapa kejadian yang tidak diingini dalam kem askar baru-baru ini.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Kawalan keselamatan yang ujud di kem-kem tentera adalah baik dan senantiasa diawasi dan dikaji dari semasa ke semasa. Kementerian Pertahanan sedar tentang beberapa kejadian yang tidak diingini berlaku di kalangan anggota pasukan tentera. Kejadian seperti ini tidaklah menggambarkan kelonggaran kawalan keselamatan di kem-kem berkenaan. Peristiwa seperti ini adalah satu insiden yang berlaku hanya secara kebetulan dan ianya dilakukan oleh segelintir anggota-anggota sahaja, dan ini bukanlah mencerminkan kemerosotan disiplin anggota tentera seluruhnya. Pihak angkatan tentera sendiri mengambil tindakan disiplin terhadap mana-mana pegawai dan anggota yang melanggar disiplin angkatan tentera.

SISWAZAH-SISWAZAH TERIKAT DENGAN PERJANJIAN

14. Puan Sri Datin Athi Nahappan minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa ramai siswazah-siswazah dari universiti-universiti di negeri ini terikat dengan perjanjian untuk bekerja dengan Kerajaan dan Badan-badan separuh Kerajaan sekurang-kurangnya selama satu tahun dan pada masa itu mereka

tidak diberi pekerjaan oleh mana-mana pihak dan jika sedar sama ada beliau boleh mengambil tindakan untuk memberi kecualian dari syarat-syarat perjanjian tersebut supaya siswazah-siswazah boleh merebut peluang-peluang pekerjaan dari mana-mana punca sahaja.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, adalah tidak benar bahawa ramai siswazah-siswazah dari universiti-universiti di negeri ini terikat dengan perjanjian untuk bekerja dengan Kerajaan dan badan-badan separuh Kerajaan. Siswazah-siswazah yang terikat dengan perjanjian adalah pemegang-pemegang biasiswa dan dermasiswa Kerajaan, mengikut perjanjian di antara Kerajaan dengan pemegang-pemegang biasiswa tersebut apabila telah menyempurnakan kursus latihan itu dengan jaya jika dikehendaki oleh Kerajaan dalam tempoh 12 bulan kelender menerima jawatan dalam Kerajaan atau Kerajaan Negeri atau apa-apa jawatan dalam mana-mana badan lain sebagaimana yang diarah atau dipersetujui oleh Kerajaan dalam apa-apa jawatan yang sesuai dengan kelayakan yang diperolehi oleh pelajar, maka pelajar tersebut hendaklah terus berkhidmat dalam pekerjaan itu bagi satu tempoh yang telah ditetapkan dalam perjanjian tersebut.

Walau bagaimanapun, mengikut perjanjian Kerajaan tidak menjamin pekerjaan kepada pemegang-pemegang biasiswa.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Seseorang penuntut yang mendapat biasiswa daripada Kerajaan kemudian diannya ditawarkan kerja maka dia menerima jawatan itu. Pada satu ketika dia mendapat satu tawaran yang lebih baik daripada satu badan atau

Kerajaan lain yang ianya terpaksa melepaskan jawatannya yang asal. Adakah Kerajaan bercadang memikirkan kehidupannya dilupakan bayaran ataupun tawaran biasiswa kepada dia itu, dengan jalan ini bukan sahaja dia dapat meningkat kepada jawatan yang lebih baik dan kedudukan yang lebih lumayan tetapi dia dapat menyara hidupnya pada masa depan yang lebih cerah.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, untuk pengetahuan Yang Berhormat Kerajaan tidak ingin menggalakkan keadaan sebegitu kerana jika Kerajaan membenarkan seseorang yang menerima biasiswa daripada Kerajaan menukar kerjanya ke tempat yang lain atau ke swasta, mungkin ini akan menggalakkan pemegang-pemegang biasiswa yang lain untuk mengundurkan diri dari berkhidmat dengan Kerajaan.

TANAH RUNTUH—JUMLAH

15. Dato' Chin Kim Yoong minta Menteri Kerjaraya menyatakan dalam tahun 1981, 1982 dan sehingga akhir bulan Jun, 1983:

- (a) jumlah kejadian tanah runtuh di sepanjang lebuhraya-lebuhraya Semenanjung Malaysia;
- (b) perbelanjaan membaiki/memulih keadaan tanah runtuh tersebut; dan
- (c) langkah-langkah konkrit bagi mengelak berulangnya kejadian tanah runtuh di lebuhraya.

Menteri Kerjaraya (Dato' S. Samy Vellu): Tuan Yang Dipertua, jumlah kejadian tanah runtuh di sepanjang lebuhraya-lebuhraya Semenanjung Malaysia dalam tahun 1981, 1982 sehingga akhir bulan Jun 1983 adalah seperti berikut:

- (1) Lebuhraya Kuala Lumpur/Karak—1 kali

- (2) Lebuhraya Timur/Barat—20 kali
- (3) Lebuhraya Kuala Lumpur/Seremban—2 kejadian
- (4) Lebuhraya Persekutuan:
 - (a) Di Temoh, Perak dari Batu 30 dan 31—1 kali
 - (b) Perbelanjaan untuk membaiki, memulih keadaan tanah runtuh adalah seperti berikut:
 - (i) Bagi Lebuhraya Kuala Lumpur/Karak sebanyak \$70,000
 - (ii) Bagi Lebuhraya Timur/Barat sebanyak \$36 juta dijangkakan.
 - (iii) Bagi Lebuhraya Kuala Lumpur/Seremban sebanyak \$625,000.
 - (iv) Bagi tanah-tanah runtuh secara kecil-kecilan pembaikan dibuat melalui perbelanjaan penyelenggaraan biasa.

Langkah-langkah untuk mengelak berulangnya kejadian tanah runtuh di Lebuhraya-lebuhraya adalah seperti berikut:

- (1) Menyediakan perparitan di atas tanah (Surfacing drainage) dan juga di bawah tanah (sub-soil).
- (2) Memeriksa jalan dan parit dengan lebih kerap.
- (3) Menanam rumput (close turfing) di tebing-tebing jalan.
- (4) Mengurangkan kecuraman tebing-tebing.
- (5) Membina tembok di dinding-dinding (Gabion wall construction).

Walau bagaimanapun, langkah-langkah tersebut hanya dapat mengurangkan kejadian tanah runtuh itu berlaku tetapi tidak akan

mempastikan bahawa kejadian tanah runtuh tidak langsung berlaku lagi pada masa hadapan.

Tuan Abdul Wahab bin Abu Bakar:

Soalan tambahan. Tuan Yang Dipertua, saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri yang menyebutkan kejadian tanah runtuh di Temoh, Perak kira-kira dalam tahun 1978, adakah pembaikannya ditanggung oleh pihak Kerajaan ataupun daripada pihak pelombong? Kerana setahu saya kelencungan jalan sememangnya sedang dirancang tetapi mungkin pelombong ini berasa lambat kelulusan mendapatkan kelencungan itu setelah hampir tiga tahun memohon, maka dia tembak sendiri tanah itu kebetulan hujan pada malam itu, dan kejadian itu adalah pada waktu malam pengiraan undi. Sekiranya Kerajaan membayar adalah satu perkara yang amat merugikan pihak khazanah Negara, ini saya ingin mendapat penjelasan.

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat atas keterangan-keterangan yang telah diberikan tadi. Tetapi untuk makluman Ahli Yang Berhormat semua perbelanjaan untuk memperbaiki jalan itu ditanggung oleh pelombong.

Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah:

Soalan tambahan. Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya apa yang telah diterangkan oleh Yang Berhormat Menteri tadi iaitu lebuhraya yang telah rosak. Saya ingin bertanya tentang Lebuhraya Timur/Barat yang mana kalau tidak silap saya tadi disebutkan \$36 juta perbelanjaan untuk membaikinya. Apa yang saya dapat tahu jalan/Timur/Barat baharu sahaja dibuat. Adakah pembaikan bayaran ini dilakukan oleh Kerajaan

ataupun kontraktor yang membuat jalan ini, kerana setahu saya mesti ada perjanjian 6 bulan, setahun jalan itu dibuat.

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang Dipertua, masalah yang dihadapi oleh Kerajaan berkenaan dengan jalan raya Timur/Barat ialah bukan atas nama kontraktornya tetapi masalah-masalah yang dihadapi oleh Kerajaan ialah berkenaan dengan pengguna-pengguna jalan raya yang telah salah menggunakannya di atas jalan-jalan itu. Apa yang kita dapat tahu daripada kajian, masalahnya ialah daripada pengguna-pengguna, yang pertama mereka membawa muatan yang lebih. Yang kedua, mengisi barang-barang di atas jalan, memunggah barang-barang di atas bahu jalan dan yang ketiga jalan keluar masuk yang haram, menutup parit-parit jalan yang akan mengakibatkan kerosakan kepada parit-parit jalan dan air tidak dapat mengalir, air itu akan meresap ke dalam tanah, membuka dan membuang guard-rail. Inilah kegiatan-kegiatan telah berlaku di jalan raya Timur/Barat, sebab itulah kita telah membelanjakan lebih daripada \$36 juta untuk membiki kegiatan yang berlaku itu lebih kurang 8 bulan yang lalu.

SYARIKAT-SYARIKAT INSURAN DISUSUN SEMULA

16. Toh Muda Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Kewangan berapa banyak jumlah syarikat-syarikat insuran yang belum di"restructure"kan lagi. Harap nyatakan nama-nama syarikat insuran yang berkenaan dan sebab-sebab mengapa tidak lagi dapat dibuat demikian.

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, bilangan syarikat-syarikat insuran yang belum lagi disusun semula setakat ini adalah

sebanyak 17 buah kesemuanya, iaitu yang terdiri daripada 4 syarikat insuran composite, iaitu syarikat yang menjalankan perniagaan insuran nyawa dan insuran am, 3 syarikat insuran nyawa dan 10 syarikat yang menjalankan perniagaan insuran am sahaja.

Syarikat-syarikat yang saya sebutkan tadi 17 adalah seperti berikut:

American International Assurance Company Limited;

Great Eastern Life Assurance Company Limited;

Overseas Assurance Corporation Limited;

Prudential Assurance Company Limited;

Asia Life Assurance Company Society Limited;

Public Life Assurance Company Limited;

Wing On Life Assurance Company Limited;

American Home Assurance Company;

Asia Assurance Company Limited;

Insurance Company of North America;

Lombard Insurance Company Limited;

Malayan Motor and General Underwriters;

Netherlands Insurance Company;

New Zealand Insurance Company Limited;

Overseas Union Insurance Limited;

Public Insurance Company Limited;

Wing On Fire and Marine Insurance Company Limited.

Walaupun terdapat sebanyak 17 buah syarikat yang saya sebut tadi yang belum disusun semula, dari

jumlah itu sebanyak 10 buah telah pun mengemukakan cadangan penyusunan semula masing-masing serta mendapat kelulusan pihak Kementerian Kewangan dan sedang berusaha untuk melaksanakan skim penyusunan semula mereka. Salah satu perkara yang perlu dijalankan oleh syarikat-syarikat tersebut pada peringkat pelaksanaan ini ialah mendapatkan rakan-rakan perkongsian tempatan yang sesuai bagi memenuhi peraturan penyertaan ekuiti yang telah diluluskan oleh Kementerian Kewangan berdasarkan kepada matlamat Dasar Ekonomi Baru. Usaha mendapat rakan-rakan perkongsian tempatan ini biasanya dilakukan oleh syarikat-syarikat insuran berkenaan sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, di samping itu sekiranya syarikat-syarikat ini mengalami kesukaran untuk mendapatkan rakan perkongsian tempatan, maka barulah Bahagian Insuran, Kementerian Kewangan akan merujuk kepada pihak-pihak tempatan tertentu yang berhasrat untuk menyertai dalam perniagaan insuran bagi dipertimbangkan oleh syarikat-syarikat berkenaan.

Tuan Yang Dipertua, senarai ataupun nama-nama syarikat yang telah diluluskan dan masih lagi belum menyusun semula oleh sebab belum lagi mendapat rakan-rakan boleh diperolehi, kalau sekiranya hendak, saya bacakan; dengan izin Tuan Yang Dipertua, saya bacakan lagi?

Timbalan Yang Dipertua: Tak payahlah!

Tuan Sabbaruddin Chik: Jadi itu sahaja yang dapat saya berikan, Tuan Yang Dipertua. Tetapi oleh kerana banyak senarai ini, kepada mereka yang berminat boleh berhubung dengan pihak Bahagian Insuran, Kementerian Kewangan.

ASN—PELABURAN AHLI-AHLI KWSP

17. Puan Ragayah binti Ariff minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada Kementerian berkenaan melalui KWSP bercadang untuk memberi peluang kepada ahli-ahli KWSP mengeluarkan wang simpanannya untuk melabur dalam ASN dengan syarat mereka tidak boleh mengeluarkan sehingga had umur yang telah ditetapkan.

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, di bawah undang-undang yang ada sekarang berkaitan dengan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja ini, pengeluaran wang oleh penyimpan-pemimpan seperti yang disebutkan itu adalah tidak dibenarkan. Walau bagaimanapun, kajian tentang perkara ini dan juga lain-lain perkara yang berkaitan, pengkajiannya sedang dilaksanakan.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Oleh kerana Amanah Saham Nasional ini hanya akan mengambil masa selama 7 tahun dan sangat menguntungkan kepada pelabur-pelabur, jika sekiranya Kumpulan Wang Simpanan Pekerja tidak membenarkan wang ini dikeluarkan untuk membeli Amanah Saham Nasional, saya mencadangkan wang yang disimpan di KWSP tadi boleh dibeli saham Amanah Saham Nasional ini tadi dengan menggunakan sijil, bukan menggunakan buku. Ada dua cara simpanan; satu buku dan satu sijil, dan sijil ini tadi akan disimpan balik kepada KWSP.

Dalam masa 7 tahun, misalnya seorang pekerja mempunyai \$10,000 dalam Kumpulan Wang Simpanan Pekerja, maka \$10,000 sehingga tahun 1990 ia akan mendapat 100,000 unit.

Ini bererti menyimpan itu akan mendapat \$100,000, lebih banyak daripada wang yang disimpan dalam KWSP. Jadi kenapa tidak dibolehkan? Mereka ini mengambil wang keluar hanya untuk membeli saham melalui sijil dan sijil itu disimpan balik kepada KWSP. Bolehkah Timbalan Menteri memikirkan dalam perkara ini.

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, saya memikirkan boleh, tetapi dari segi cadangan itu masih tak boleh lagi kerana KWSP ini telah diwujudkan dahulu bukan dengan tujuan untuk membeli Amanah Saham Nasional tetapi untuk menjaga kepentingan pekerja-pekerja supaya apabila mereka itu bersara pada umur tertentu ada dari segi keselamatannya. Dan juga mengikut peraturan KWSP ini sebahagian daripada wang itu hendaklah disimpan di dalam tabung-tabung tertentu mengikut peraturan yang ada sekarang. Walau bagaimanapun, seperti saya katakan tadi oleh kerana nampaknya cadangan itu baik bagi menguntungkan mereka yang boleh membeli Amanah Saham Nasional, perkara ini memang pun dalam kajian. Insya Allah, kalau sekiranya dapat disesuaikan kita akan berterima kasih kepada Yang Berhormat yang mengemukakan cadangan tadi.

PIRING HITAM LAGU TAMIL

18. Tuan M. K. Muthusamy minta Menteri Penerangan menyatakan:

- (i) jumlah piring hitam lagu Tamil yang termasyor yang telah pecah di Wisma Radio dan tidak digantikan dan nyatakan langkah-langkah yang akan diambil bagi menggantikannya; dan
- (ii) sama ada benar bahawa Kementerian Penerangan telah mengharamkan penyiaran

beberapa buah lagu sandiwara-sandiwara Tamil yang bercorak kesusasteraan, jika benar nyatakan butir garis panduan yang telah dikeluarkan dalam hubungan ini.

Timbalan Menteri Penerangan (Dato' Chan Siang Sun): Tuan Yang Dipertua, jawapan:

- (i) Jumlah rekod Tamil yang termasyor yang telah pecah di Wisma Radio dan tidak digantikan adalah lebih kurang 150 keping. Kesemua rekod ini adalah rekod-rekod lama dalam bentuk 78 putaran seminit atau 78 rpm (revolution per minute). Pembuat piring hitam di India tidak lagi membuat piring hitam jenis 78 dan lagu-lagu seperti yang terkandung dalam rekod-rekod lama ini tidak pula dikeluarkan dalam rekod jenis LP (Long play) ketika ini.
- (ii) Kementerian Penerangan tidak pernah mengharamkan lagu-lagu sandiwara Tamil yang bercorak kesusasteraan.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, waktu sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 19 hingga 53 adalah diberi di bawah ini).

UNIVERSITI MALAYA— PELAJAR BUMIPUTERA DI FAKULTI KEJURUTERAAN

19. Tuan Paramjit Singh minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) sebab-sebab mengapa kadar kegagalan yang tinggi berlaku di kalangan pelajar-pelajar Bumiputera dalam Bidang Kejuruteraan di Universiti Malaya; dan

- (b) apakah langkah-langkah positif yang Kerajaan akan ambil untuk mengatasi masalah ini.

Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud: Soalan yang serupa telah dijawab dalam Dewan yang Mulia ini pada 10-8-1983 oleh Y.B. Timbalan Menteri Pelajaran ketika menjawab soalan Y.B. Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah. Saya tiada apa-apa tambahan.

UNIVERSITI KEENAM/ KURSUS LUAR KAMPUS

20. Tuan Haji Latif bin Haji Dris minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada beliau sedar bahawa dengan ujudnya Universiti ke 6 masalah pelajar-pelajar untuk mendapatkan tempat-tempat masih belum dapat diatasi dan ramai pelajar-pelajar kita yang terpaksa mencari tempat di Universiti-universiti lain di luar negeri dan sama ada beliau bersetuju untuk mengkaji menubuhkan kursus luar kampus dengan menggunakan alat radio/TV untuk keperluan pelajar-pelajar dan orang-orang dewasa lain yang inginkan pelajaran Universiti.

Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud: Universiti ke Enam sebenarnya belum diwujudkan lagi. Universiti yang ditubuhkan baru-baru ini ialah Universiti Islam Antarabangsa. Bilangan pelajar-pelajar yang diterima ialah seramai 180 orang termasuklah pelajar-pelajar dari luar negeri.

Adalah menjadi harapan Kementerian Pelajaran apabila tertubuhnya sebuah Universiti lagi di negara ini nanti, maka masalah kekurangan tempat di institusi-institusi pengajian tinggi akan berkurangan. Sambil itu Universiti-universiti tempatan yang sedia ada telah diarah memperluaskan lagi bilangan tempat pada masa hadapan. Sungguhpun begitu, penghantaran

pelajar-pelajar kita ke luar negeri akan diteruskan kerana memandangkan ada beberapa disiplin yang masih lagi belum terdapat di Universiti-universiti tempatan.

Buat masa ini Kementerian Pelajaran tidak ada rancangan untuk menubuhkan Kursus Luar Kampus yang menggunakan Radio/TV yang sama konsepnya dengan Universiti Terbuka (Open University) sebagaimana yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat. Apa yang ada sekarang ialah Kursus Luar Kampus yang dianjurkan oleh Universiti Pulau Pinang bagi menampung pelajar-pelajar yang layak masuk ke Universiti tempatan tetapi tiada mempunyai peluang kerana kekurangan tempat.

LIMAU MANDRIN YANG DIIMPORT

21. Dato' G. Pasamanickam minta Menteri Pertanian menyatakan:

- (a) berapa tankah negara telah mengimport limau mandrin dari negara luar pada musim Tahun Baru China; dan
- (b) mengapakah tanaman limau tidak digiatkan di negara ini.

Dato' Abdul Manan bin Othman:

- (a) Pengimportan limau Mandrin pada keseluruhannya adalah dari Negeri China sama ada secara terus mahupun melalui Negara Ketiga. Jumlah limau Mandrin yang diimport dalam tahun 1982 ialah sebanyak 5.892 tan metrik dan bagi tempoh enam bulan pertama tahun 1983 ialah sebanyak 2,214 tan metrik.
- (b) Kebanyakan jenis limau mandrin didapati sesuai di tanam di atas tanah dataran tinggi seperti di Cameron Highlands di mana keadaan kawasan yang terhad dan kos pembangunan yang tinggi

menghadkan pembangunan tanaman ini secara kecil-kecilan.

Selain dari itu satu perkara yang penting yang menghadkan pembangunan tanaman limau ini secara besar-besaran di negeri ini ialah disebabkan oleh penyakit. Walaupun terdapat sejenis limau mandrin yang pernah ditanam di beberapa kawasan tanah rendah di negeri ini ianya telah diserang dengan teruknya oleh beberapa jenis penyakit di antaranya oleh virus yang mana tiada terdapat suatu sistem pengawalan yang berkesan.

PASAR BORONG

22. Dato' Yap Peng minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan bilakah kerja awal Pasar Borong akan dimulakan dan bilakah pasar borong ini akan siap untuk digunakan.

Menteri Wilayah Persekutuan (Dato' Shahrir bin Abdul Samad): Kerja-kerja awal telah dimulakan pada 9hb April 1981. Sehingga hari ini kerja-kerja tanah dan piling telah siap dilaksanakan. Sesuai dengan dasar Kerajaan yang berkehendakan supaya beberapa projek dan perkhidmatan yang dahulunya diselenggarakan oleh badan-badan Kerajaan diswastakan, pihak Dewan Bandaraya Kuala Lumpur sedang menimbang bagi menyerahkan pembinaan pasar borong ini kepada pihak swasta.

JALAN KAMPUNG

23. Tuan Haji Shahrom bin Haji Maasom minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menerangkan:

- (a) panjang jalan kampung yang telah dinaikkan ke gred D;

(b) panjang jalan kampung yang masih belum dinaikkan ke gred D dan nyatakan sebab-sebab kelewatan ini; dan

(c) sama ada jalan kampung boleh dinaikkan ke taraf gred D menjelang 1990, jika ya, nyatakan jumlah perbelanjaan yang terlibat.

Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Dato' Sanusi bin Junid):

- (a) 1. Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar tidak lagi menjalankan Program Menaikkan Taraf Jalan Kampung ke Gred D tetapi menaikkan taraf jalan kampung ke gred A iaitu ke jalan tar. Apa yang dimaksudkan dengan jalan kampung gred D ialah jalan-jalan laterite (jalan tanah merah). Program menaikkan taraf jalan-jalan kampung ke jalan tar bermula pada tahun 1981. Sehingga akhir tahun 1982 sepanjang 2,138.41 km telah dinaikkan taraf ke jalan tar. Matlamat untuk tahun 1983 ialah 753.17 km.
- (b) 1. Mengikut Banci Klasifikasi Kampung yang dijalankan bagi 4,203 buah kampung di Semenanjung Malaysia dalam tahun 1978, menunjukkan terdapat sepanjang 57,886.57 km (36,180.36 batu) jalan kampung termasuk jalan tar berjumlah 10,530.528 km (6,581.58 batu). Ini bermakna jumlah jalan kampung yang belum dinaikkan taraf ke jalan tar ialah sepanjang 55,750.16 km (34,641.53 batu).
2. Program menaikkan taraf jalan kampung baru dimulakan pada tahun 1981 dan bagi RME peruntukan

yang telah diluluskan ialah \$193 juta untuk tempoh lima tahun.

Namun begitu jumlah peruntukan yang didapati oleh Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar adalah tidak mencukupi. Misalnya pada tahun ini, 1983, Kementerian ini cuma diperuntukkan sebanyak \$60 juta sahaja. Sedangkan keperluan yang dipohon melebihi \$100 juta. Jika kemelesetan ekonomi negara tidak pulih dengan cepat maka kelancaran menaikkan taraf jalan kampung akan terganggu untuk mencapai matlamatnya.

- (c) 1. Kementerian pembangunan Negara dan Luar Bandar mempunyai matlamat untuk menaikkan taraf semua Jalan-jalan Kampung ke Jalan Tar menjelang tahun 1990. Untuk tujuan ini sejumlah \$1.77 ribu juta adalah diperlukan. Namun begitu, kejayaan untuk maksud ini adalah lebih bergantung kepada kedudukan ekonomi negara dan peruntukan yang akan diperolehi.

RUMAH PANGSA—HARGA

24. Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan bilakah kenaikan harga flat yang telah diumumkan oleh Yang Berhormat Menteri untuk ditangguhkan buat beberapa waktu, dan berapakah sewa baru yang ditetapkan tiap-tiap unit mengikut jumlah bilik.

Dato' Shahrir bin Abdul Samad: Kementerian saya telah pun menerima memorandum dan aduan-aduan

daripada jawatankuasa-jawatankuasa/ Wakil-wakil parti, penghuni-penghuni rumah pangsa dan lain-lain badan tertentu tentang kenaikan sewa rumah pangsa. Kenaikan kadar sewa adalah kerana memandangkan bertambahnya perbelanjaan mengurus dan juga lain-lain perbelanjaan yang berkaitan dengannya. Kadar yang telah dikenakan oleh Kerajaan ialah hanya ketahap pulang modal (break-even) iaitu di mana hasil daripada kutipan sewa rumah pangsa adalah sama jumlahnya dengan perbelanjaan mengurus. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, semenjak tahun 1978, Dewan Bandaraya telah mengalami kekurangan sebanyak lebih kurang \$23.7 juta hingga bulan Disember 1982. Kekurangan ini adalah disebabkan oleh kadar sewaan semasa yang tidak pernah dikaji semenjak 1hb Julai, 1971. Pada 18hb Julai, Y.B. Menteri Wilayah Persekutuan telah mengumumkan bahawa kadar sewa baru rumah pangsa yang sepatutnya dilaksanakan pada 1hb Ogos, 1983 itu akan ditangguhkan kepada satu tarikh yang akan ditentukan kelak. Kementerian saya akan mengemukakan soal kadar sewa ini balik kepada Kerajaan untuk mendapatkan keputusan yang akan mengambilkira kesemua aspek rayuan yang telah diterima oleh Kementerian saya semenjak kenaikannya diumumkan pada 30hb Mac, 1983.

PRIVY COUNCIL—RAYUAN

25. Tuan D. P. Vijandran minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) sama ada Kerajaan bercadang untuk menghapuskan rayuan kes-kes sivil ke Privy Council; dan
- (b) jika ya, adakah rancangan tegas untuk mengadakan rayuan peringkat tiga di negara kita.

Perdana Menteri: Suatu Rang Undang-undang bagi meminda perlembagaan dengan tujuan, di antara lain, menghapuskan rayuan kepada Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy dalam kes-kes sivil telah pun dikemuka dan diluluskan dalam persidangan Parlimen ini, sepertimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum. Bagi menjawab bahagian (b) pertanyaan Ahli Yang Berhormat itu, Kerajaan tidak mempunyai sebarang rancangan untuk mengadakan rayuan peringkat tiga dalam proses rayuan mengenai kes-kes daripada Mahkamah Tinggi kepada Mahkamah Persekutuan. Dengan penguatkuasaan pindaan kepada Perlembagaan mengenai penghapusan rayuan kepada Jawatankuasa Kehakiman Majlis Privy dalam kes-kes sivil, Mahkamah Persekutuan akan menjadi Mahkamah terakhir dan muktamad dalam semua kes dan ianya akan dipanggil semula Mahkamah Agung atau, dalam Bahasa Inggeris, "Supreme Court".

DASAR PANDANG KE TIMUR/ PERSYARIKATAN MALAYSIA

26. Tuan Kee Yong Wee minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan sama ada Kementerian beliau telah mengaturkan projek-projek atau rancangan-rancangan yang perlu untuk memupuk semangat dan konsep "Pandang Ke Timur" dan "Persyarikatan Malaysia di kalangan pertubuhan-pertubuhan belia di negara kita ini, agar pemuda-pemudi kita mempunyai sikap yang positif dalam usaha pembangunan negara.

Tuan Anwar bin Ibrahim: Kementerian ini sedang mengatur untuk memberi penerangan mengenai dua perkara ini di pusat-pusat latihannya dan juga menerusi kursus-kursus yang dijalankan di semua peringkat.

HARGA CILI MERAH

27. Tuan Loh Kee Peng minta Menteri Pertanian menyatakan sama ada benar bahawa baru-baru ini harga cili merah telah melambung naik sehingga \$12.00 sekilo kerana tanaman cili diseluruh negara kita telah musnah akibat serangan sejenis serangga dan apakah tindakan telah diambil oleh Kementerian beliau untuk mencegah wabak penyakit tersebut dari terus merebak.

Dato' Abdul Manan bin Othman: Memang benar harga cili telah naik tetapi kenaikan harga cili bukanlah dibaru-baru ini, sebabkan oleh serangan sejenis serangga, sebaliknya ianya berpunca daripada kemarau yang telah menyebabkan hasil berkurangan.

BERNAMA—SALURAN BERITA

28. Dato Wong Seng Chow minta Menteri Penerangan menyatakan sebab-sebab atas keputusan beliau untuk menyalurkan semua berita-berita asing melalui BERNAMA dan memandangkan kepada bantahan-bantahan daripada Kesatuan Kebangsaan Pemberita-Pemberita dan Persatuan Penerbit-Penerbit Malaysia sama ada beliau akan membatalkan keputusannya.

Tuan Mohd. Adib bin Haji Mohd. Adam: Pertanyaan ini telah pun saya jelaskan dalam jawapan saya kepada soalan Yang Berhormat pada 9hb Ogos, 1983. Saya tidak bercadang untuk menambah apa-apa kenyataan lagi mengenai pertanyaan tersebut.

LAPANGAN TERBANG ANTARABANGSA SUBANG— KAWALAN

29. Tuan Basharon Hanafiah minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa orang-orang dari luar negeri boleh masuk ke

negara kita melalui Lapangan terbang Antarabangsa Subang, tanpa disedari oleh pihak Imigresen dan Kastam, kerana kawalan keselamatan yang ada sekarang ini tidak ketat; jika sedar bilakah tindakan akan diambil untuk memperketatkannya?

Tan Sri Chong Hon Nyan: Bagi mengendalikan penumpang-penumpang yang tiba di Lapangan terbang Antarabangsa Subang, kemudahan-kemudahan di Bangunan Terminal I disediakan bagi memproses secara berasingan penumpang-penumpang antarabangsa dan penumpang-penumpang dalam negeri untuk pemeriksaan Kastam dan Imigresen. Tindakan telah pun diambil bagi menempatkan Pegawai-pegawai Keselamatan Lapangan terbang Subang, Pegawai-pegawai Imigresen dan juga Pegawai-pegawai Kastam di tempat-tempat tertentu yang boleh mengawal aliran penumpang-penumpang dan untuk memastikan penumpang-penumpang menggunakan Balai Tiba yang mana berkenaan. Kementerian saya akan terus mengawasi kedudukan ini dan akan mengambil tindakan dari masa ke semasa untuk memperketatkan kawalan tersebut.

FELDA—KONTRAKTOR YANG BEKERJA

30. Tuan K. Kumaran minta Menteri Buruh menyatakan berapa ramai kontraktor-kontraktor yang bekerja dengan FELDA yang telah dituduh kerana tidak memberi faedah-faedah kemudahan perumahan yang selesa dan faedah-faedah di bawah peruntukan undang-undang buruh, sejak lima tahun yang lalu.

Dato' Mak Hon Kam: Kementerian saya tiada menyimpan rekod-rekod yang berasingan bagi kontraktor-kontraktor yang bekerja untuk FELDA yang telah dituduh kerana

tidak mematuhi peruntukan-peruntukan di bawah undang-undang buruh. Walau bagaimanapun, bilangan orang yang didakwa dan bilangan pendakwaan bagi kesalahan-kesalahan di bawah pelbagai undang-undang buruh yang dikuatkuasakan oleh Jabatan Buruh serta jumlah denda yang dikenakan bagi tahun-tahun 1978 hingga 1982 adalah seperti berikut:

<i>Tahun</i>	<i>Bilangan orang yang didakwa</i>	<i>Bilangan Dakwaan</i>	<i>Jumlah Denda</i>
1978	263	301	\$41,860
1979	456	556	\$98,304
1980	408	527	\$88,060
1981	309	358	\$66,270
1982	338	403	\$96,380

Kementerian saya sedang mengambil tindakan untuk mengklasifikasikan bilangan dakwaan mengikut sektor perindustrian supaya dapat mengesan sektor yang perlu diberi tumpuan yang lebih tegas lagi.

RUMAH KOS RENDAH

31. Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan sama ada benar bahawa semua projek perumahan kos rendah telah dibekukan berikutan dengan kemelesetan ekonomi dunia, jika benar nyatakan sama ada negeri-negeri yang kurang maju seperti Kelantan, Kedah dan Perlis akan dikecualikan.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Dr Neo Yee Pan): Adalah tidak benar bahawa semua projek rumah kos rendah telah dibekukan berikutan dengan kemelesetan ekonomi dunia.

Sebenarnya hanya projek-projek yang belum ditender ditangguhkan perlaksanaannya buat sementara waktu kerana peruntukan bagi program perumahan awam kos rendah yang diberikan kepada Kementerian telah kehabisan. Kementerian telah mengemukakan peruntukan tambahan untuk dipertimbangkan dalam Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Keempat. Oleh itu apabila peruntukan tambahan ini diberikan, projek-projek yang telah tidak dapat dimajukan buat sementara waktu itu boleh diteruskan perlaksanaannya.

DEWAN ORANG RAMAI DI ESTET

32. Puan Sri Datin Athi Nahappan minta Menteri Buruh sama ada beliau akan mengambil langkah-langkah yang tegas untuk memastikan bahawa semua estet-estet mempunyai sekurang-kurangnya sebuah dewan orang ramai yang boleh digunakan untuk tujuan serbaguna sebagai tempat mesyuarat, tempat pendidikan kanak-kanak dan tempat serbaguna untuk pekerja-pekerja dan anak-anak mereka di estet tersebut?

Dato' Mak Hon Kam: Walaupun tiada undang-undang yang memastikan majikan-majikan ladang-ladang menyediakan dewan-dewan orang ramai, terdapat pihak majikan ladang-ladang yang mempunyai ramai pekerja yang tinggal di ladang-ladang itu sendiri, ada menyediakan dewan-dewan orang ramai bagi kegunaan para pekerja serta tanggungan-tanggungan mereka. Dewan-dewan tersebut digunakan sebagai tempat bermesyuarat dan lain-lain keperluan. Kementerian saya akan terus menggalakkan majikan-majikan ladang-ladang yang masih tiada menyediakan dewan-dewan orang ramai untuk kegunaan pekerja-pekerja mereka, supaya berbuat demikian.

SKIM MENYEMBUR POKOK BUAH-BUAHAN

33. Tuan Haji Shaharom bin Haji Maasom minta Menteri Pertanian menyatakan sama ada Kerajaan bercadang mengadakan satu skim menyembur semua pokok buah-buahan di dalam negara supaya pokok-pokok itu boleh berbuah sepanjang masa dan seterusnya membuka ladang buah-buahan secara besar-besaran.

Dato' Abdul Manan bin Othman: Buat masa ini Kerajaan tidak ada cadangan untuk mengadakan satu skim untuk menyembur pokok buah-buahan di dalam negara supaya pokok-pokok itu berbuah sepanjang masa. Walau bagaimanapun, penyelidikan ada dijalankan untuk memanjangkan musim buah-buahan dan meningkatkan daya pengeluaran tanaman buah-buahan di seluruh negara selaras dengan dasar Kerajaan untuk menggalakkan pengeluaran buah-buahan tempatan.

Pada masa ini penekanan Kerajaan ialah dalam meningkatkan pengeluaran pekebun-pekebun kecil supaya dapat menambah punca pendapatan mereka. Dalam hal ini, Kerajaan ada rancangan untuk memulih dan menstruktur semula dusun-dusun yang sedia ada untuk menjadikan dusun-dusun itu sebagai unit-unit yang "commercially viable".

BANK—PENYUSUNAN SEMULA

34. Toh Muda Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Kewangan menyatakan berapa banyak jumlah bank-bank yang belum di "restructure"kan lagi. Harap nyatakan nama-nama bank yang berkenaan dan sebab-sebab mengapa tidak lagi dapat dibuat sedemikian.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sehingga 30hb Jun, 1983 terdapat sebanyak 22 buah bank-bank tempatan yang ditubuhkan di negara ini, di mana 18 buah daripadanya telah pun mempunyai sekurang-kurangnya 30% penyertaan Bumiputera dan Kerajaan di dalam ekuiti modal mereka. Manakala dua buah bank lagi sedang dalam proses menyudahkan rancangan penyusunan semula, dan dua lagi adalah anak syarikat kepada syarikat-syarikat yang sudah mempunyai penyertaan bumiputera sebanyak 30%.

RUMAH ORANG-ORANG TUA

35. Tuan M. K. Muthusamy minta Menteri Kebajikan Masyarakat menyatakan jumlah rumah orang-orang tua yang masih terbiar, tidak berkemudahan asas dan tidak bersih dan sama ada beliau sedar bahawa makanan yang dibekalkan adalah tidak memuaskan dan nyatakan langkah-langkah yang diambil untuk memperbaiki keadaan ini.

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Kementerian Kebajikan Masyarakat mentadbirkan 8 buah Rumah Orang-orang Tua bagi memberi jagaan kepada seramai 2,072 penghuni dan diuruskan mengikut Kaedah Rumah Orang-orang Tua 1983 yang menggantikan Kaedah lama yang digubalkan pada tahun 1959. Kaedah Rumah Orang-orang Tua 1983 mempunyai pembekalan khusus untuk menentukan bahawa seorang penghuni diberi jagaan yang cukup. Pembekalan ini meliputi katil berasingan, kemudahan bilik air, pakaian dan barang persendirian, makanan yang mencukupi dan berjenis berdasarkan atas suatu sukatan makanan yang diluluskan oleh Institut Penyelidikan Perubatan, kemudahan bagi kewajipan ke-

agamaan, masa rehat dan rekreasi, kemudahan perubatan, wang saku dan disiplin. Di antara tugas lain, Doktor Pelawat ke setiap Rumah menjalankan pemeriksaan yang kerap atas keadaan kesihatan penghuni dan kebersihan Rumah itu.

Kementerian saya mempunyai kakitangan yang cukup untuk menyelenggarakan Rumah-rumah ini dan usaha-usaha sentiasa dibuat untuk meninggikan taraf pengurusannya.

Untuk menjamin kebajikan dan kesejahteraan orang-orang tua tersebut, Kementerian saya melantik sebuah Lembaga Pelawat bagi tiap-tiap Rumah ini dan ahli-ahli Lembaga yang terdiri dari kalangan orang ramai sentiasa membuat pemeriksaan untuk menentukan mutu jagaan penghuni yang baik dan keadaan Rumah-rumah ini serta persekitarannya bersih dan terjaga.

Selain daripada Rumah-rumah yang ditadbirkan oleh Kementerian Kebajikan Masyarakat, pertubuhan-pertubuhan sukarela seperti Majlis Kebajikan Pusat Kebajikan ada juga mentadbirkan Rumah-rumah Orang Tua tempatan di negeri-negeri dan Lembaga Kumpulan Wang Buruh India Selatan mentadbirkan Rumah Orang Tua Nibong Tebal. Pentadbiran Rumah-rumah Orang Tua tersebut adalah berpanduan kepada peraturan-peraturan tertentu dan mutu jagaannya bergantung kepada kemampuan mereka. Langkah-langkah sedang diambil oleh pihak-pihak yang berkenaan untuk memperbaiki keadaan jagaannya dari masa ke semasa.

Pengarah Kebajikan Masyarakat Negeri menduduki Jawatankuasa Majlis Pusat Kebajikan peringkat Negeri untuk memberi nasihat mengenai pentadbiran di Rumah-rumah tersebut.

PELAJAR-PELAJAR DI UNIVERSITI TEMPATAN

36. Tuan Loh Kee Peng minta Menteri Pelajaran menyatakan bilangan pelajar-pelajar dan komposisi kaum yang telah dimasukkan kepada lima (5) buah universiti di dalam Negara kita bagi sesi 1983/84.

Datuk Dr Sulaiman bin Haji Daud: Urusan pengambilan pelajar di kelima buah Universiti Tempatan bagi sesi 1983/84 masih belum lagi selesai sepenuhnya sehingga hari ini kerana pihak Universiti masih lagi mengisi tempat-tempat yang dikosongkan oleh sebilangan calon-calon yang menolak tawaran dan menarik diri. Urusan ini dijangka selesai tidak lama lagi. Oleh itu, angka pengambilan pelajar-pelajar tidak dapat diberikan lagi.

DASAR PANDANG KE TIMUR

37. Dato' Yap Peng minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan sama ada Dasar Pandang Ke Timur Kerajaan sekarang akan mempengaruhi Kebudayaan Nasional yang akan diwujudkan nanti.

Tuan Anwar bin Ibrahim: Dasar Pandang Ke Timur menumpukan penekanan kepada kerajinan dan disiplin kerja, kesetiaan kepada negara dan perusahaan, keutamaan kepada kumpulan dan tidak diri sendiri, mempertingkatkan daya pengeluaran dan ketinggian mutu, peningkatan kecekapan, pengurusan untuk faedah jangka panjang dan lain-lain aspek yang boleh memberi sumbangan kepada pembangunan negara. Semua ini adalah unsur-unsur kebudayaan yang sihat dan membina. Jadi ia dapat mempengaruhi Kebudayaan Kebangsaan maka pengaruh seperti ini memanglah dialu-alukan dan digalakkan.

PERSYARIKATAN MALAYSIA

38. Tuan K. Kumaran minta Perdana Menteri menyatakan respon rakyat Malaysia terhadap konsep Persyarikatan Malaysia dan nyatakan sumbangan syarikat-syarikat besar di negara ini terhadap konsep ini.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr James P. Ongkili): Pada keseluruhannya sambutan rakyat terhadap konsep Persyarikatan Malaysia adalah positif dan jika perlu Kerajaan mungkin akan menjalankan kajian khas mengenai sambutan ini. Konsep ini sedang dilaksanakan oleh kedua-dua pihak awam dan swasta. Mengenai sumbangan syarikat-syarikat besar terhadap konsep ini suka saya tegaskan bahawa sumbangan terbesar yang dibuat oleh semua syarikat-syarikat ialah dengan memberi kerjasama sepenuhnya bagi menjamin supaya konsep ini berjalan dengan jayanya. Kejayaan konsep ini bermakna kedua pihak mendapat faedah yang sama.

FELDA—BURUH-BURUH DI ESTET SELANCAR

39. Puan Sri Datin Athi Nahappan minta Menteri Buruh menyatakan sama ada akibat dari trajedi estet Selancar, beliau akan mengambil tindakan untuk membentuk satu sistem pengawasan supaya buruh-buruh yang diupah oleh kontraktor-kontraktor diberi layanan yang adil dan saksama dari gaji dan kemudahan kehidupan.

Dato' Mak Hon Kam: Pegawai-pegawai dari Kementerian saya dengan kerjasama dari pihak FELDA akan menjalankan pemeriksaan-pemeriksaan ke atas sekim-sekim FELDA di negara kita bagi memastikan pekerja-pekerja yang digajikan oleh pemborong-pemborong dan pemborong-pemborong kecil sebenarnya menikmati kesemua

faedah dan kemudahan yang diperuntukkan di bawah pelbagai undang-undang buruh.

Selain dari itu, satu Jawatankuasa Bersama yang dipengerusikan oleh Ketua Setiausaha saya serta dianggotai oleh pegawai-pegawai dari Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah dan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri telah ditubuhkan baru-baru ini. Di antara lain, Jawatankuasa ini akan mengkaji dengan tujuan meminda dan memperbaiki lagi peruntukan dan Perjanjian Kontrak yang disediakan oleh FELDA dan lain-lain agensi Kerajaan bagi memastikan penyeliaan yang lebih ketat dan rapi dapat dijalankan oleh Jabatan Buruh bagi kerja-kerja kontrak yang dijalankan di semua kontrak-kontrak kerajaan, termasuk sekim-sekim FELDA.

KEMEROSOTAN EKONOMI NEGARA

40. Toh Muda Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Kewangan menyatakan apakah langkah-langkah persediaan yang diambil untuk mengelakkan kemerosotan ekonomi negara ini agar di masa-masa hadapan tidak terlibat secara teruk apabila keadaan ekonomi dunia merosot seperti sekarang ini.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, ekonomi Malaysia adalah sebuah ekonomi yang terbuka di mana eksport dan import merupakan sebahagian besar daripada Keluaran Negara Kasar (KNK). Dalam dunia yang saling bergantung di antara satu sama lain, kita tidak dapat mengelakkan daripada kesan ekonomi antarabangsa. Walau bagaimanapun, Kerajaan telah mengambil beberapa langkah jangka panjang bagi

memperkukuhkan lagi struktur ekonomi Malaysia supaya dapat mengurangkan kesan kemelesetan ekonomi dunia pada masa hadapan. Langkah-langkah ini termasuklah langkah-langkah yang diperkenalkan dalam Belanjawan Kerajaan Persekutuan pada tahun-tahun yang lepas bagi memperkukuhkan imbalan pembayaran, kedudukan Kewangan Kerajaan dan asas pengeluaran negara, terutamanya sektor pertanian dan sektor perkilangan yang berasaskan sumber negara.

Kerajaan telah juga mengadakan dialog Belanjawan dengan pihak swasta tiap-tiap tahun sejak tahun 1976 dan akan terus mengadakan dialog ini untuk mencari jalan bagi memperbaiki lagi ekonomi negara terutama sekali prestasi pihak swasta. Kerajaan akan sentiasa menolong pihak swasta dengan mengadakan langkah-langkah baru, jika perlu bagi memperbaiki lagi prestasinya. Dengan adanya penglibatan yang lebih dinamis dari pihak swasta, banyak perusahaan akan dapat diadakan terutama sekali perusahaan-perusahaan pembuatan dan pembinaan. Oleh itu kita akan dapat meningkatkan lagi pengeluaran dalam negeri dan menampung permintaan yang kian meningkat dengan tidak payah bergantung sangat kepada import terutama sekali barang-barang penggunaan dan barang separuh kilang. Walaupun Kerajaan telah mengadakan banyak galakan dan langkah-langkah baru, Kekukuhan ekonomi negara kita bukanlah tanggungjawab Kerajaan sahaja. Rakyat dari semua lapisan masyarakat mestilah juga memberi sumbangan ke arah kemajuan negara. Oleh itu, semua golongan masyarakat Malaysia termasuk juga kakitangan Kerajaan perlu meningkatkan daya pengeluaran mereka bagi mencapai tahap kesejahteraan yang lebih tinggi di masa hadapan.

HOSPITAL BARU—PEMBINAAN

41. Dato' G. Pasamanickam minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) berapa banyakkah hospital-hospital baru yang akan didirikan pada tahun 1984; dan
- (b) di manakah hospital-hospital itu akan didirikan.

Dato' Chin Hon Ngian: Bergantung kepada kelulusan projek-projek turnkey dan kelulusan peruntukan, dalam tahun 1983/1984 Kementerian Kesihatan telah menjadualkan pembinaan sebanyak 7 hospital-hospital baru seperti berikut:

- (a) Hospital Besar Kuala Terengganu, Terengganu
- (b) Hospital Daerah Telok Intan, Perak
- (c) Hospital Daerah Baru Jengka, Pahang
- (d) Hospital Daerah Baru Sabak Bernam, Selangor
- (e) Hospital Daerah Baru Kuala Brang, Terengganu
- (f) Hospital Daerah Baru Raub, Pahang
- (g) Hospital Daerah Baru Selama, Perak.

PENDUDUK DI LADANG/ KILANG—PEMERIKSAAN

42. Tuan M. K. Muthusamy minta Menteri Buruh menyatakan sama ada beliau berpuashati bahawa dengan pihak pengurus ladang-ladang dan kilang-kilang benar-benar mematuhi peraturan dan undang-undang yang disediakan oleh Kerajaan; jika ya, nyatakan mengapa ramai lagi penduduk di ladang-ladang hidup dalam keadaan yang tidak memuaskan.

Dato' Mak Hon Kam: Pemeriksaan ke atas ladang-ladang dan kilang-kilang yang dijalankan oleh pegawai-pegawai dari Kementerian saya dari masa ke semasa menunjukkan bahawa pematuhan undang-undang buruh oleh pihak majikan pada amnya adalah memuaskan walaupun terdapat juga beberapa kes kesalahan yang telah dilakukan seperti yang disebutkan dalam jawapan pada pertanyaan No. 30 yang dikemukakan oleh Y.B. Tuan K. Kumaran.

Berkenaan dengan dakwaan Ahli Yang Berhormat itu mengenai penduduk di ladang-ladang, hidup dalam keadaan yang tidak memuaskan, Kementerian saya akan terus berusaha untuk meningkatkan kemudahan-kemudahan dan keselesaan tempat pekerjaan serta menambahkan pendapatan para pekerja supaya mereka dapat menikmati taraf hidup yang lebih sempurna.

BANGUNAN MAHKAMAH MAJISTRET/SESYEN

43. Tuan D. P. Vijandran minta Perdana Menteri menyatakan rancangan yang telah dan akan diambil untuk mengatasi masalah kekurangan Mahkamah-mahkamah Majistret dan Sesyen.

Perdana Menteri: Kerajaan mempunyai rancangan membina bangunan-bangunan Mahkamah Majistret dan Sesyen dari semasa ke semasa mengikut keperluannya.

Sebanyak 15 buah projek Mahkamah dengan satu bilik bicara Mahkamah Sesyen dan 14 bilik bicara Mahkamah Majistret baru telah dibina dalam Rancangan Malaysia Kedua. Manakala sebanyak 19 buah projek Mahkamah dengan 3 buah bilik bicara Mahkamah Sesyen dan 23 buah bilik bicara baru Mahkamah Majistret telah dibina dalam Rancangan Malaysia Ketiga.

Dalam Rancangan Malaysia Keempat ini sebanyak 17 buah projek Mahkamah dengan 3 bilik bicara Mahkamah Sesyen dan 21 bilik bicara Mahkamah Majistret telah siap sehingga masa ini. Sepuluh (10) buah projek lagi yang mempunyai 15 buah bilik bicara dengan cadangan 4 bilik bicara untuk Mahkamah Sesyen dan 11 bilik bicara untuk Mahkamah Majistret sedang dalam pembinaan. Terdapat sebanyak 57 buah projek Mahkamah Sesyen/Majistret lagi dalam senarai projek RME akan dilaksanakan pada masa hadapan.

PENDATANG HARAM VIETNAM

44. Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad minta Menteri Dalam Negeri menyatakan bagaimana Kerajaan boleh mengatasi masalah pendatang haram Vietnam yang terus mengalir dan bertambah ke negara ini dan keengganan negara ketiga menerima mereka dan nyatakan juga sama ada Kerajaan akan menutup rapat pintunya kepada pendatang haram ini oleh kerana mereka ini bukan lagi pelarian perang.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Pada keseluruhannya, bilangan Pendatang-pendatang Haram Vietnam yang mendarat di Malaysia akhir-akhir ini adalah berkurangan berbanding dengan kadar pendaratan di masa-masa yang lalu. Sebagai contoh, 9,432 orang Pendatang Haram Vietnam telah mendarat di Malaysia dalam tempoh 6 bulan pertama tahun 1982 berbanding dengan 7,187 orang dalam jangka masa yang sama tahun 1983.

Ini bermakna bahawa jumlah Pendatang-pendatang Haram Vietnam yang berada di Malaysia sekarang telah bertambah bukan kerana meningkatnya kadar atau jumlah pendaratan mereka. Faktor-faktor utama yang menyebabkan bertambahnya bilangan Pendatang-pendatang Haram Vietnam di

Malaysia ialah kelambatan proses pemilihan yang mengakibatkan kurangnya jumlah pemindahan ke negara-negara ketiga. Di samping itu, kita dapati sebilangan Pendatang-pendatang Haram Vietnam ini terlalu memilih negara ketiga yang mereka gemari.

Untuk makluman Dewan yang mulia ini, dalam enam bulan pertama tahun 1982 seramai 9,839 orang Pendatang Haram Vietnam telah dipindahkan ke negara-negara ketiga berbanding dengan jumlah 4,221 orang dalam jangka masa yang sama tahun 1983.

Kerajaan tidak berpuashati dengan keadaan pemindahan Pendatang-pendatang Haram Vietnam dari negara ini sekarang. Oleh itu, kita telah mengingatkan wakil Suruhanjaya Tinggi Bangsa-bangsa Bersatu Bagi Pelarian (UNHR) dan negara-negara ketiga supaya mereka mempercepatkan proses pemindahan serta meningkatkan lagi pengambilan Pendatang-pendatang Haram Vietnam ke negara masing-masing.

Malaysia telah membuat perakuan di Persidangan Antarabangsa di Geneva untuk menerima dan memberi kemudahan singgah sementara kepada Pendatang-pendatang Vietnam yang mendarat di negara ini selagi negara-negara ketiga memberi jaminan untuk terus menerima mereka. Kerajaan akan mengkaji sikap ini sekiranya negara-negara ketiga tidak mematuhi keputusan dan perakuan badan dunia ini.

JENAYAH—HUKUMAN MAHKAMAH

45. Dato' S. Govindaraj minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (i) bilangan jenayah-jenayah yang serius seperti pembunuhan, rogol dan rompakan bersenjata yang berlaku dalam tahun 1982;

- (ii) bilangan kes-kes yang telah dibawa ke Mahkamah pengadilan dan hukumannya; dan
- (iii) bilangan jenayah-jenayah seperti itu yang dilakukan oleh bukan warganegara Malaysia.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Bilangan kes-kes pembunuhan, rogol dan rompakan bersenjata yang dilaporkan dalam tahun 1982, ialah masing-masing 225, 443 dan 529.

Dari jumlah kes-kes tersebut di atas 157 kes bunuh, 238 kes rogol dan 72 kes rompakan bersenjata didakwa dan diselesaikan di Mahkamah.

Bilangan kes-kes jenayah yang dilakukan oleh bukan warganegara Malaysia ialah 23 kes bunuh (atau 10.2% dari jumlah 225 kes bunuh), 1 kes rogol (atau 0.2% dari jumlah 443 kes rogol) dan 5 kes rompakan bersenjata (atau 0.9% dari jumlah 529 kes berjenjata).

PENDATANG HARAM VIETNAM—SEKATAN

46. Tuan Haji Abdul Jalil bin Abdul Rahman minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sama ada Kerajaan boleh mengarahkan pasukan keselamatan menyekat dan menghalau pendatang-pendatang haram Vietnam agar tidak lagi mendarat di negeri ini pada masa akan datang oleh kehadiran mereka di sini membawa berbagai masalah kepada negara kita.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Kerajaan boleh mengarahkan Pasukan Keselamatan untuk menyekat kemasukan Pendatang-pendatang Haram Vietnam dan menghalau

mereka dari perairan Malaysia, sekiranya Kerajaan terpaksa berbuat demikian. Tetapi tindakan tersebut tidak akan diambil oleh Kerajaan, kecuali keadaan benar-benar mendesak.

Pada masa ini, Kerajaan bersedia menerima dan memberi kemudahan singgah sementara kepada Pendatang-pendatang Haram Vietnam bagi menunaikan perakuan Persidangan Antarabangsa di Geneva mengenai Pelarian pada 20-21hb Julai, 1979. Kerajaan akan berbuat demikian selagi negara-negara ketiga terus menerima Pendatang-pendatang Haram Vietnam dari negara kita. Pendirian Kerajaan terhadap masalah ini akan dikaji sekiranya negara-negara ketiga tidak ingin lagi memindah Pendatang-pendatang Haram Vietnam ke negara masing-masing.

Sehingga ini belumlah ada negara-negara ketiga yang tidak ingin menerima Pendatang-pendatang Haram Vietnam dari Malaysia.

HUBUNGAN DIPLOMATIK DENGAN RUSSIA

47. Tuan Jaafar bin Harun minta Menteri Luar Negeri menyatakan sama ada Kerajaan Malaysia bercadang hendak memutuskan hubungan Diplomatik dengan Russia berkaitan dengan ucapan Timbalan Menteri Luarnya pada bulan Mac yang lalu; jika tidak nyatakan sama ada Kerajaan akan mengurangkan bilangan pegawai-pegawai Kedutaan Russia di Malaysia, sejajar dengan bilangan pegawai kita di Russia.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Kerajaan tidak bercadang untuk memutuskan hubungan diplomatik dengan USSR akibat ucapan Timbalan Menteri Luar Soviet pada bulan April yang lalu. Rakvat

Malaysia secara meluas dan keras telah merakamkan kemarahan dan kekesalan mereka terhadap kenyataan yang dibuat oleh Timbalan Menteri Luar Soviet seperti yang ternyata dalam demonstrasi-demonstrasi yang spontan yang diadakan di Kuala Lumpur dan di beberapa tempat lain di Malaysia oleh para Belia-belia Barisan Nasional. Saya rasa ini telah berjaya menekankan kepada pihak Soviet Union maksud kita sepenuhnya serta bantahan kita terhadap sikap mereka. Oleh yang demikian, Kerajaan bercadang untuk terus mengadakan hubungan dengan USSR dan terus-menerus meyakinkannya tentang peri mustahaknya menghormati prinsip-prinsip keamanan, tidak campur tangan dalam hal ehwal negeri masing-masing, menghormati kemerdekaan, kedaulatan negara dan kedaulatan wilayah. Setakat ini Kerajaan juga tidak berhasrat untuk mengurangkan bilangan pegawai-pegawai Kedutaan Besar USSR di Malaysia.

BERAS YANG DIIMPORT

48. Dato' G. Pasamanickam minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan:

- (a) berapakah jumlah beras yang diimport dari negara-negara luar; dan
- (b) apakah tindakan yang telah diambil bagi membolehkan Malaysia dapat mengeluarkan beras sendiri untuk menampung penduduk-penduduk di negara ini.

Menteri Perusahaan Awam (Datin Paduka Rafidah Aziz):

- (a) Semenjak tahun 1976 sehingga bulan Ogos 1983, Lembaga Padi dan Beras Negara (LPN) telah

mengimport beras sebanyak 1,934,602 tan metrik.

<i>Tahun</i>	<i>Jumlah (tan metrik) mengikut kontrak</i>
1976	124,000
1977	309,000
1978	483,285
1979	51,100
1980	150,260
1981	240,637
1982	388,504
1983 (sehingga Ogos)	187,816
	1,934,602

- (b) Bagi membolehkan Malaysia mengeluarkan beras sendiri untuk menampung penduduk-penduduk di negeri ini, Kerajaan telah mengambil beberapa langkah seperti berikut:

- (i) Mengadakan program-program untuk meningkatkan hasil pengeluaran padi dengan memberikan perkhidmatan perkembangan melalui sistem 2L (Latihan dan Lawatan), menyediakan benih-benih padi bermutu yang berhasil tinggi serta tahan serangan penyakit, mewujudkan sistem peramalan dan pengesanan serta pengawalan penyakit dan serangga.
- (ii) Menyediakan kemudahan-kemudahan pengairan dan perparitan di kawasan-kawasan penanaman padi.
- (iii) Menggalakkan penanaman padi dua musim.

- (iv) Menyediakan kemudahan-kemudahan kredit dan pemasaran.

Di samping itu Kerajaan juga mengadakan program pemulihan tanah terbiar di mana sehingga kini lebih kurang 8,484 hektar tanah sawah terbiar dipulihkan, sebahagian besarnya adalah diusahakan dengan tanaman padi.

FILEM INDONESIA—KEMASUKAN

49. Tuan Ishak bin Abdul Rahman minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada beliau sedar bahawa kemasukan filem-filem Indonesia kian banyak ke Malaysia menjejaskan pengeluaran dan pasaran filem-filem tempatan dan menyatakan usaha-usaha Kerajaan untuk mengurangkan kemasukan filem-filem dari Indonesia dan memperbanyakkan filem-filem keluaran Malaysia diedar dan dipasarkan di Indonesia.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj): Kementerian saya adalah sedar tentang kemasukan filem-filem asing termasuk filem-filem Indonesia dengan banyaknya kerana selama ini keadaan pasaran di Malaysia adalah terbuka. Sebagai langkah mengadakan keadaan yang lebih seimbang antara filem yang diimport dan filem-filem keluaran tempatan Kementerian saya, melalui Perbadanan Kemajuan Filem Nasional

Malaysia (FINAS), sedang mengemaskinikan Akta yang berkaitan dan mengadakan Peraturan-peraturan dan pelesenan semua kegiatan industri perfileman termasuklah import. Melalui peruntukan kuasa dan pelesenan, langkah-langkah mengawal dan mengawasi kemasukan filem-filem dari luar negeri dapatlah diadakan.

Kementerian saya melalui FINAS juga telah melaksanakan Skim Pertukaran Filem Malaysia/Indonesia bagi memperbanyakkan filem-filem keluaran Malaysia diedar dan dipasarkan di Indonesia.

PELANCONG MALAYSIA KE THAILAND

50. Tuan Basharon Hanafiah minta Menteri Dalam Negeri menyatakan berapa ramai rakyat Malaysia melawat atau melancong ke Thailand pada setiap bulan mulai bulan Januari, 1983 hingga bulan Jun, 1983 melalui:

- (1) Bukit Kayu Hitam;
- (2) Padang Besar;
- (3) Kuala Perlis;
- (4) Kroh; dan
- (5) Rantau Panjang.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmad: Bilangan rakyat Malaysia yang melawat atau melancong ke Thailand dari bulan Januari, 1983 hingga bulan Jun 1983 mengikut 5 pintu masuk yang ada adalah seperti berikut:

PINTU MASUK	BULAN					
	Jan	Feb	Mac	April	Mei	Jun
1. Bukit Kayu Hitam ..	23,725	25,109	17,909	44,072	42,884	44,867
2. Padang Besar	95,687	86,857	83,321	93,095	96,645	81,496
3. Kuala Perlis	604	714	919	947	785	606
4. Kroh	12,004	19,016	14,027	14,125	14,465	11,938
5. Rantau Panjang	11,005	9,985	10,974	11,169	10,664	10,244

PENDATANG HARAM VIETNAM— PENDARATAN

51. Dato' Chin Kim Yoong minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sama ada pendatang-pendatang haram Vietnam melakukan pendaratan di sepanjang pantai timur Semenanjung Malaysia; jika ya, nyatakan bilangan setakat ini dan tindakan Kerajaan bagi mengatasi perkara ini.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Pendatang-pendatang Haram Vietnam masih mendarat di pantai timur Semenanjung Malaysia, terutamanya di negeri-negeri Kelantan dan Terengganu. Untuk makluman Yang Berhormat, kekerapan dan jumlah pendaratan Pendatang-pendatang Haram Vietnam sekarang adalah berkurangan berbanding dengan keadaan dalam tahun 1978 hingga 1980.

Jumlah Pendatang-pendatang Haram Vietnam yang mendarat di Malaysia semenjak tahun 1975 hingga akhir bulan Jun 1983 ialah 188,177 orang. Dalam jangka masa yang sama, seramai 176,660 orang Pendatang Haram Vietnam telah dipindahkan ke negara-negara ketiga.

Kerajaan sentiasa mengambil tindakan-tindakan tegas dan berkesan untuk mengatasi masalah ini, termasuklah membawanya ke Persidangan Antarabangsa di Geneva dalam tahun 1979.

Kerajaan akan terus berusaha untuk mempercepatkan pemindahan Pendatang-pendatang Haram Vietnam ke negara-negara ketiga. Sekiranya kita dapati kadar pemindahan itu menurun. Kerajaan akan mengingatkan wakil Suruhanjaya Tinggi Bangsa-bangsa Bersatu Bagi Pelarian (UNHCR) dan negara-negara ketiga supaya mereka meningkatkan jumlah pengambilan

dan mempercepatkan Pendatang-pendatang Haram Vietnam dari negara ini.

PENGEDAR DADAH—HUKUMAN PENJARA

52. Dato' Chin Kam Yoong minta Menteri Dalam Negeri menyatakan setakat ini jumlah warganegara Malaysia dan bukan warganegara yang telah dihukum penjara seumur hidup dan telah dijatuhkan hukuman mati atas kesalahan mengedar dadah.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Sehingga akhir bulan Julai 1983 seramai 206 orang telah dijatuhkan hukuman penjara seumur hidup kerana sabit kesalahan mengedar dadah. Dari jumlah ini seramai 184 orang adalah warganegara Malaysia dan baki seramai 22 orang warganegara asing.

Dalam tempoh yang sama sejumlah 37 orang telah dijatuhkan hukuman mati kerana sabit kesalahan mengedar dadah. Dari jumlah ini seramai 32 orang adalah warganegara Malaysia dan baki seramai 5 orang adalah warganegara asing.

KAWASAN PASIFIK—PERANAN MALAYSIA

53. Tuan Kee Yong Wee minta Menteri Luar Negeri menyatakan sama ada Malaysia akan memainkan peranan yang lebih aktif di kawasan Pasifik pada zaman kelapan puluhan memandangkan keupayaan dan kebolehan negara kita dari segi kestabilan dan keutuhan politik, sosial dan ekonomi.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Kawasan Pasifik ialah satu kawasan yang luas dan meliputi negara-negara maju dan membangun dari berlainan latar belakang kebudayaan dan perbezaan politik/ideologi. Malaysia menyedari tentang

keupayaan perkembangan ekonomi kawasan Pasifik dan mustahaknya perdagangan, pemindahan teknologi dan pelaburan dengan negara-negara di Pasifik. Malaysia akan terus menggalakkan perdagangan bebas dan peningkatan kerjasama ekonomi di rantau Pasifik melalui kerjasama dua hala dan kerjasama serantau.

Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, dengan sumber-sumber dan kemahiran yang ada pada Malaysia, kita secara aktif menggalakan dan menyumbangkan terhadap kerjasama Selatan-selatan, iaitu kerjasama di antara dan sesama negara-negara membangun yang termasuk juga negara-negara di Pasifik Selatan. Berbagai-bagai peluang latihan dan program kerjasama di bawah Program Kerjasama Teknik Malaysia (PKTM) telah ditawarkan kepada negara-negara membangun Pasifik dan dengan cara kerjasama dua hala ini kita dapat memupuk persahabatan yang erat dengan negara-negara tersebut di samping menyumbangkan kepada matlamat perkembangan ekonomi dan kestabilan politik keseluruhannya.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT DAN PENANGGUHAN

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr James P. Ongkili): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa, walau apa pun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Majlis Dewan Negara tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga telah selesai dipertimbangkan semua sekali urusan yang tertera dalam Aturan

Urusan Mesyuarat untuk hari ini, dan apabila tamat mesyuarat, Dewan ini akan ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan usul atas nama Menteri di Jabatan Perdana Menteri untuk diputuskan.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa walau apa pun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Majlis Dewan Negara tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga telah selesai dipertimbangkan semua sekali urusan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini, dan apabila tamat mesyuarat, Dewan ini akan ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PROBET DAN PENTADBIRAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (11hb Ogos, 1983).

4.10 ptg.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang Dipertua, untuk menyambung ucapan saya

semalam, kuasa Pegawai Pentadbir Pusaka untuk mentadbir pusaka secara terus sebagaimana diperuntukkan sekarang di bawah Seksyen 83 adalah terhadap kepada pusaka-pusaka yang bernilai tidak melebihi \$50,000. Amaun ini berdasarkan nilai wang pada masa sekarang adalah terlalu rendah dan oleh itu patut dinaikkan. Perlu dinyatakan di sini bahawa pusaka kecil dan pengecualian duti harta pusaka telah pun dinaikkan kepada \$300,000.

Demikian juga di bawah seksyen 83 yang ada sekarang pentadbiran harta pusaka si mati secara terus tidak boleh diuruskan oleh Pegawai Pentadbir Pusaka sekiranya pusaka itu mengandungi tanah. Ini menimbulkan kesulitan kepada orang ramai kerana apabila seseorang itu meninggal dunia dengan meninggalkan harta yang mengandungi sekeping tanah bagaimana kecil sekali pun, warisnya tidak boleh memohon kepada Pegawai Pentadbir Pusaka untuk harta pusaka itu ditadbirkan secara terus. Oleh yang demikian, disyorkan supaya seksyen 83 (1) (a) Akta Ibu dipinda supaya diperluaskan bidang kuasa Pegawai Pentadbir Pusaka itu untuk mentadbirkan harta pusaka secara terus daripada \$50,000 kepada \$300,000 dan juga seksyen 83 (1) (b) supaya Pegawai Pentadbir Pusaka berkuasa untuk mentadbir secara terus harta pusaka walaupun harta tersebut mengandungi tanah atau kepentingan atas tanah.

Pada masa sekarang kuasa yang diberi kepada Pegawai Pentadbir Pusaka di bawah seksyen 83 (2) (a) dan (c) untuk pelupusan terus harta pusaka si mati adalah terhad kepada harta pusaka yang berada dalam milikan fizikal pegawai tersebut ataupun Polis. Syarikat ini, iaitu milikan fizikal telah menimbulkan kesulitan oleh kerana Pegawai Pentadbir Pusaka tidak boleh

membuat perintah bagi pelupusan terus harta pusaka berkenaan sekiranya harta pusaka tersebut tidak dalam milikan fizikal Pegawai Pentadbir Pusaka atau Polis.

Selain dari itu, Pegawai Pentadbir Pusaka hanya diberi kuasa untuk melupuskan secara terus harta pusaka si mati jika harta itu tidak melebihi \$500. Jabatan Perdana Menteri berpendapat bahawa amaun ini adalah terlalu rendah dan perlu dinaikkan. Oleh itu bagi mengatasi kesulitan yang berkenaan adalah perlu supaya seksyen 83 (2) (a) dipinda untuk membolehkan Pegawai Pentadbir Pusaka melupuskan terus harta si mati dengan tidak payah mengkehendaki harta itu berada terlebih dahulu dalam milikan fizikal Pegawai Pentadbir Pusaka atau Polis dan juga ditinggikan nilai harta si mati yang boleh dilupuskan dengan secara demikian dari \$500 kepada \$10,000.

Pada masa sekarang Pegawai Pentadbir Pusaka tidak dikehendaki untuk memberi notis dalam *Warta Kerajaan* sebelum membahagi harta pusaka atau meminta sesiapa yang mempunyai kepentingan ke atas harta pusaka itu mengemukakan tuntutan di bawah seksyen 85 (1). Oleh sebab nilai harta pusaka si mati yang boleh ditadbirkan secara terus, dicadangkan supaya dinaikkan ke \$300,000, maka adalah dicadangkan juga supaya Pegawai Pentadbir Pusaka dikecualikan daripada memberi notis dalam *Warta Kerajaan* mengenai harta pusaka yang tidak melebihi \$300,000.

Di bawah seksyen 86 (3) kuasa diberikan kepada Pegawai Pentadbir Pusaka untuk menguruskan amaun wang harta pusaka si mati yang tak terbahagi di bawah seksyen 5 dan 7 Akta Wang Tak Dituntut 1965 jika amaun tersebut kurang daripada \$100. Adalah difikir amaun \$100 itu terlalu rendah. Oleh itu disyorkan supaya amaun tersebut dinaikkan kepada \$1,000.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr James P. Ongkili): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Probet dan Pentadbiran 1959 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

4.15 ptg.

Tuan Basharon bin Hanapiah: Tuan Yang Dipertua, saya ucap terima kasih kerana telah memberi peluang kepada saya mengambil bahagian dalam membahaskan Rang Undang-undang bernama Satu Akta untuk meminda Akta Probet dan Pentadbiran 1959 yang telah dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri yang saya hormati.

Saya menyokong dengan sepenuhnya di atas pindaan Rang Undang-undang tersebut kerana pindaan yang tersebut adalah amat penting dan perlu untuk memberi kuasa kepada Menteri yang dipertanggungjawabkan untuk menyelaraskan dan melaksanakan bukan sahaja di Semenanjung Tanah Melayu tetapi juga di Sabah dan Sarawak yang mana sekarang ini terketinggalan, pada hal Sabah dan Sarawak juga berada bersama-sama dengan Semenanjung Tanah Melayu—dalam Malaysia, negara yang kita cintai.

Tuan Yang Dipertua, sekiranya ada undang-undang yang tidak ada persamaan di antara Semenanjung Tanah Melayu dengan Sabah dan Sarawak yang belum lagi diambil sebarang tindakan oleh Kerajaan untuk menyamakannya hendaklah

diambil tindakan segera untuk menyama dan menyelaraskannya. Jika tidak, saudara-saudara kita di Sabah dan Sarawak akan menganggap Kerajaan Pusat yang beribu pejabat di Kuala Lumpur ini telah menganaktirikan saudara-saudara kita di sana, pada hal mereka juga rela dan sungguh bersama-sama dengan saudara-saudara mereka di Semenanjung Tanah Melayu untuk mempertahankan dan mendaulatkan Malaysia, negara kepunyaan kita bersama yang sama-sama kita cintai.

Tuan Yang Dipertua, pindaan Rang Undang-undang ini juga boleh menghapus rasa keraguan pegawai-pegawai kanan terhadap bidang kuasa dan kategori mereka kerana sebelum pindaan ini dibuat, bidang kuasa dan kategori mereka adalah diragui oleh mereka. Oleh itu, saya berharap dengan terlaksananya pindaan Rang Undang-undang ini segala keraguan dan kemusykilan oleh pegawai-pegawai kanan tidak akan timbul lagi. Saya berharap juga pegawai-pegawai kanan itu akan bekerja bersungguh-sungguh bersesuaian dengan etika kerja yang dikehendaki oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita sekarang ini.

Tuan Yang Dipertua, saya timbulkan perkara ini kerana ada di antara pegawai-pegawai itu tidak menjalankan tugas dan tanggungjawab dengan sempurna. Pegawai-pegawai ini boleh diibaratkan sebagai pahat dengan penukul. Pahat ialah pegawai-pegawai yang berkenaan, penukul ialah rakyat.

Tuan Yang Dipertua, sekiranya permohonan kuasa si mati dibuat melalui jabatan yang tersebut akan mengambil masa yang lama, kadang-kadang kala sehingga tiga tahun baru boleh diselesaikan. Ini adalah disebabkan ada di antara pegawai-pegawai dan kakitangan di Jabatan

yang tersebut tidak begitu mengambil berat di atas tugas-tugas dan kerja-kerja yang dipertanggungjawabkan kepada mereka. Maka dengan sebab itu terpaksa lah si penukul tidak selalu datang dan tanya pegawai-pegawai yang tersebut. Jika penukul tadi tidak datang fail permohonan kuasa tersebut disimpan begitu sahaja.

Tuan Yang Dipertua, yang paling sedihnya ada pula di antara pegawai-pegawai tersebut telah mengambil kesempatan untuk melawat ke sana dan ke sini, kononnya untuk menjalankan penyiasatan berhubung dengan satu-satu permohonan kuasa si mati tetapi kesempatan ini diambil untuk membawa girl friend mereka, dengan izin, untuk bersuka di sana sini. Saya berharap Menteri yang berkenaan mengambil tahu tentang perkara ini.

Tuan Yang Dipertua, cadangan dibuat untuk meminda seksyen-seksyen 83 dan 85 Akta ibu dalam Rang Undang-undang ini bukan sahaja bertujuan untuk memberi kuasa yang lebih berkesan kepada pegawai-pegawai Tadbir Pusaka tetapi saya berpendapat yang sebenarnya tujuan utama Kerajaan adalah untuk memberi kemudahan dan kesenangan kepada rakyat. Maka dengan sebab itulah Kerajaan telah mencadangkan dalam pindaan Rang Undang-undang ini supaya nilai harta si mati yang boleh ditadbirkan secara terus oleh Pegawai Pentadbir Pusaka telah dinaikkan dari \$50,000 kepada \$300,000.

Tuan Yang Dipertua, izinkanlah saya mengambil peluang dalam Dewan yang mulia ini untuk mengucapkan tahniah kepada Kerajaan dan juga kepada Menteri yang diberi tanggungjawab untuk merangka Rang Undang-undang (Pindaan) yang sedang dibahaskan dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Yang Dipertua, pindaan Rang Undang-undang ini juga kalau diteliti adalah mencerminkan dasar Kerajaan di bawah pimpinan Perdana Menteri yang kita kasihi, Yang Amat Berhormat Dato' Seri Dr Mahathir Mohamad betul-betul mengamalkan dasar Kerajaan yang ada sekarang ini adalah Kerajaan rakyat yang sebenar-benarnya.

Saya bersyukur kepada Allah s.w.t. kerana telah memberi pertunjuknya yang betul kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri-menteri kita selama ini.

Tuan Yang Dipertua, untuk mengakhiri ucapan saya ini, saya menyokong dengan sepenuhnya Rang Undang-undang untuk meminda Akta Probet dan Pentadbiran 1959.

Timbalan Yang Dipertua: Ada lagi Ahli Yang Berhormat hendak bercakap? Yang Berhormat Dato' Haji Mahmoud Salim.

4.22 ptg.

Dato Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad: Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan pindaan Rang Undang-undang ini iaitu Akta untuk meminda Akta Probet dan Pentadbiran, 1959.

Sebagaimana yang telah diterangkan di sini iaitu tujuannya ialah hendak memberi kuasa Pegawai Pentadbir Pusaka daripada \$50,000 kepada \$300,000. Perkara yang seumpama ini, telah dibawa ke dalam Dewan yang mulia ini beberapa kali dahulu mengenai perkara harta pusaka dan sebagainya, seumpama harta pusaka kecil (small estates distribution) maka begitu juga telah beberapa kali dibawa ke dalam Dewan ini supaya dipinda dan dinaikkan amaunnya daripada \$1,000 kepada \$10,000 kepada \$25,000 dan akhir sekali \$300,000. Kuasa pihak Collector

of Land Revenue itu boleh membicarakan harta pusaka kecil itu. Maka pada kali ini dibawa pula pindaan supaya diberi kuasa kepada Pentadbir Pusaka ini membicarakan harta pusaka daripada \$50,000 sampai \$300,000.

Saya teringat di dalam undang-undang yang lama—undang-undang sebelum perang, saya tidak ada rujukan di sini, iaitu berkenaan dengan menyelesaikan harta pusaka ini ada dibuat sampai dua tiga jalan. Pertamanya pihak Polis boleh juga menyelesaikan harta pusaka di samping pihak Collector boleh juga membicarakannya. Mengikut undang-undang lama itu pihak Polis boleh menyelesaikan harta yang tidak lebih daripada \$100 maka bolehlah pihak Polis menyelesaikan harta pusaka itu, tidak payah mereka itu pergi turun ke bandar jumpa Collector. Tetapi kalau harta itu \$1,000 maka hendaklah diselesaikan menerusi Pentadbir Pusaka Kecil, kalau lebih daripada itu, barulah dibawa ke Mahkamah Tinggi atau Mahkamah negeri itu.

Sekarang ini saya tidak tahu di mana kuasa Polis mengenai harta \$100 itu, nampaknya lenyap di dalam Undang-undang pindaan yang dibawa dihadapan kita ini, sama ada Undang-undang pindaan Pusaka Kecil ataupun Undang-undang pada hari ini tidak disebutkan langsung. Ini saya fikir tidak kena, dengan sebab kalau sekiranya kuasa Collector yang membicarakan pusaka kecil itu naik daripada \$1,000 sampai kepada \$300,000 pada hari ini, kuasa Polis juga patut diberi daripada \$100 iaitu dibenarkan sampai \$10,000. Jadi orang-orang kampung yang ada masalah di dalam harta pusaka ini tidaklah menunggu berlanjutan, memadailah dengan pihak Polis sahaja menyelesaikannya sebagaimana dalam undang-undang lama. Dengan meninggalkan langsung peruntukan

ini, saya fikir ini tak kena dan ada kekurangan, sepatutnya disebutkan juga kuasa Polis yang ada itu, janganlah dihapuskan langsung.

Yang kedua, masalah Mahkamah Syariah. Apabila saya bercakap di sini tentulah pihak Menteri yang berkenaan mengatakan Mahkamah Syariah itu tidak berkaitan disebutkan dalam Parlimen kerana perkara itu hak negeri, katanya. Tetapi kita jangan lupa Mahkamah syariah ditubuhkan oleh Negeri-negeri di dalam Persekutuan tetapi kuasa untuk membicarakan itu diadkan oleh Parlimen. Misalnya, perkara yang berkaitan dengan jenayah, mengikut undang-undang yang ada sekarang ini maka hanyalah kuasa mendenda itu diadkan kepada \$1,000 atau tak lebih daripada \$1,000 ataupun 6 bulan penjara. Di atas dasar inilah dibahagi-bahagikan kuasa Mahkamah Syariah—kuasa Kadhi-kadhi ataupun kadhi litar seumpama kadhi-kadhi lain daripada Kadhi Besar tidak boleh membicarakan lebih daripada \$500 dendanya ataupun 3 bulan penjara. Yang lebih dibicarakan oleh Kadhi Besar.

Sekarang ini kita nampak banyak Negeri-negeri yang telah mengangkat pula denda-denda di Mahkamah Syariah itu, jadi ini satu perkara yang sudah menjadi kacau sekarang ini iaitu apakala denda diangkat, misalnya denda khalwat daripada maksima \$500 menjadi \$1,000 misalnya. Dahulu perkara ini dibicarakan oleh Kadhi Litar sahaja ataupun Kadhi-kadhi biasa, kerana mereka itu mempunyai kuasa separuh daripada Kadhi Besar. Sekarang ini tak boleh, terpaksa Kadhi Besar sahaja membicarakan, jadi Kadhi Besar menjadi Kadhi Litar dan dia juga Kadhi Besar. Saya fikir perkara yang seumpama ini tak kena. Kalau hendak dibuat pindaan kepada satu undang-undang, walau apa pun mestilah dirangkumkan kesemua sekali supaya menyenangkan kepada

Mahkamah-mahkamah itu membicarakan dan juga kepada orang ramai.

Dalam menyokong Rang Undang-undang sebagaimana yang ada ini, saya harap pihak Kementerian yang berkenaan jangan terlupa apa yang saya sebutkan tadi iaitu kuasa Polis membicarakan harta \$100 pada masa dahulu hendaklah ditambah menjadi \$10,000 dan kuasa Kadhi-kadhi yang membicarakan denda itu atau menjalankan sesuatu perbicaraan ini patut ditambah daripada maksima \$500 pergi kepada \$1,000 pun tak patut sekarang ini. Dahulu kuasa Kadhi sama dengan Collector of Land Revenue di dalam tiap-tiap Negeri iaitu kalau Collector boleh dibicarakan \$1,000 maka kuasa Kadhi juga boleh bicarakan \$1,000. Sekarang ini kuasa Collector membicarakan harta pusaka kecil sampai \$300,000. Jadi kenapa kuasa Kadhi tidak diangkatkan begitu. Sepatutnya diberikan atau dibuat satu undang-undang mengikut Perlembagaan yang ada sekarang ini Parlimen mestilah beri kuasa kepada Mahkamah Syariah supaya mereka itu bertindak. Sekian sahaja, Tuan Yang Dipertua.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditempohkan selama 45 minit.

Persidangan ditempohkan pada pukul 4.30 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 5.17 petang.

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

RANG UNDANG-UNDANG PROBET DAN PENTADBIRAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

5.17 pgt.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad:
Tuan Yang Dipertua, saya terlebih

dahulu mengucapkan ribuan terima kasih kepada kedua-dua Ahli Yang Berhormat yang telah memberi teguran dan juga sokongan kepada Rang Undang-undang ini. Saya ingin menyatakan di sini bahawa segala teguran dan cadangan yang dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat itu akan diambil ingatan oleh pihak Pegawai Pentadbir Pesaka Malaysia untuk melaksanakan Akta Probet dan Pentadbiran 1959 dengan lebih licin dan teratur lagi. Memanglah disedar bahawa terdapat banyak sebab-sebab yang boleh melambatkan penyelesaian harta pesaka. Di antaranya disebabkan oleh tuntutan kuasa tidak dibuat dengan segera, kehilangan geran tanah, tanah di bawah cagar, waris-waris tidak dikesan atau tinggal di merata negeri dan juga pertelingkahan di antara waris-waris.

Tuan Yang Dipertua, tentang teguran Yang Berhormat Tuan Basharon Hanapiah berkenaan dengan Pegawai Pentadbir Pesaka yang telah membuang masa di pejabat-pejabat mereka, saya ingin di sini menyatakan bahawa pihak Jabatan Perdana Menteri memang memandang berat jika perkara-perkara ini memang berlaku dan saya berharap pihak Yang Berhormat boleh memberi keterangan-keterangan yang lanjut supaya pejabat kami boleh mengambil tindakan dengan sewajarnya.

Kepada Yang Berhormat Dato Haji Mahmoud Salim yang bangkitkan perkara-perkara berkenaan dengan harta kecil yang kononnya boleh dilupuskan oleh pihak Polis dengan begitu senang, inginlah saya nyatakan di sini bahawa tidak ada dalam undang-undang berkenaan dengan harta pusaka kita memberi kuasa kepada pihak Polis membuat demikian walaupun harta pusaka si mati itu bernilai satu sen sekalipun. Apa yang

mungkin berlaku, mungkin pihak Polis telah mengambilalih ataupun memiliki harta pusaka itu, umpamanya satu cincin emas dan seterusnya mendapat perintah daripada Pegawai pentadbir Pusaka untuk seterusnya menyerahkan kepada waris-waris yang berkenaan. Walau bagaimanapun, selepas pindaan diluluskan tidak lagi diwajibkan bagi pihak Polis ataupun Pegawai Pentadbir Pusaka memiliki harta pusaka si mati tadi jika harta pusaka si mati itu bernilai tidak lebih daripada \$10,000, umpamanya sebuah motokar yang berada di Kuala Selangor, Pegawai Pentadbir Pusaka boleh mengeluarkan arahan supaya melupuskan terus harta pusaka itu, kereta yang tersebut tadi yang tidak lebih nilainya daripada \$10,000 kepada waris-waris yang berkenaan.

Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad: Tuan Yang Dipertua, saya minta jalan hendak penerangan ini. Apa yang saya katakan tadi berkenaan dengan kuasa Polis menyelesaikan harta tak lebih daripada \$100, ini terkandung di dalam Undang-undang Kuasa Negeri Terengganu, saya tidak tahulah hak Federal ini yang sebelum perang. Memang ada tertulis di situ, kalau harta itu tak lebih daripada \$100 maka boleh diselesaikan oleh Pegawai Polis sahaja. Kalau sekiranya tak lebih daripada \$1,000 boleh diselesaikan oleh Collector of Land Revenue, lebih daripada \$1,000 hendaklah dibawa dalam mahkamah, mengikut undang-undang kuasa di Negeri Terengganu.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Terima kasih Yang Berhormat Dato. Mungkin perkara ini berlaku di Terengganu tetapi mungkin apa yang sebenarnya berlaku bukanlah pihak Polis sendiri dengan kuasanya sendiri melupuskan harta itu yang tidak lebih nilainya \$100. Pihak Polis mestilah mengambil perintah ataupun arahan daripada Pemungut Hasil Tanah terlebih dahulu.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, selepas pindaan ini diluluskan ini bermakna bahawa semua harta pusaka si mati yang nilainya tidak lebih daripada \$300,000 walaupun termasuk tanah boleh ditadbir secara terus oleh Pegawai Hasil Tanah ataupun oleh Pegawai Pentadbir Pusaka. Ini akan menyenangkan orang ramai, khususnya mereka yang berpendapatan rendah dan pelupusan harta tersebut mungkin boleh dibuat dengan secepat mungkin.

Di sini inginlah saya mengambil kesempatan untuk menyampaikan nasihat kepada orang ramai melalui Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian supaya masalah-masalah yang boleh melambatkan penyelesaian harta pusaka dapat dikurangkan. Di antara nasihatnya ialah seruan saya kepada orang ramai supaya menyimpan dokumen-dokumen yang ada kaitan dengan harta pusaka dengan baik dan di tempat yang selamat; tuntutan kuasa hendaklah dibuat dengan secepat mungkin selepas kematian; menjawab surat atau hadir ke pejabat dengan segera apabila dipanggil, nama-nama waris, nombor kad pengenalan, umur dan alamat-alamat hendaklah diberi dengan tepat; nombor rujukan fail hendaklah ditulis dalam semua surat-menyurat dengan Jabatan ini dan yang penting sekali sikap bertolak ansur mestilah ada di antara waris-waris dalam pentadbiran dan pembahagian harta pusaka tadi.

Saya percaya dengan pindaan yang akan diluluskan nanti kepada Akta Probet dan Pentadbiran 1959 ini dan nasihat-nasihat yang harus diambil ingatan, perkara pengurusan dan pentadbiran harta pusaka yang nilainya tidak lebih daripada \$300,000 akan dapat diselesaikan dengan secepat mungkin. Ini akan juga mengurangkan beban dari segi perbelanjaan dan tenaga waris-waris yang menuntut harta pusaka tersebut.

Tuan Yang Dipertua, berkenaan dengan masalah khalwat yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato Haji Mahmoud, tidak payahlah saya bercampur aduk masalah ini dengan masalah harta pusaka, tetapi saya akan mengambil ingatan atas apa yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Dato tadi.

Dengan itu sekali lagi saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang terhormat yang telah bangun dan seterusnya menyokong pindaan kepada Rang Undang-undang ini. Terima kasih.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 7—

Datin Hajjah Mahimon bin Haji Harun: Tuan Pengerusi, saya ingin mengambil bahagian berkenaan dengan Rang Undang-undang tersebut. Sebentar tadi kita telah mendengar Timbalan Menteri yang berkenaan telah mengatakan segala dokumen-dokumen hendaklah disediakan supaya harta pusaka ini dapat diberi dengan secepat mungkin. Tetapi saya bimbang kerana pada yang telah sudah semua dokumen-dokumen ataupun perkara-perkara yang dikehendaki oleh mahkamah ataupun

Pegawai Pusaka telah dikemukakan tetapi sehingga hari ini mencapai 4 tahun lamanya belum dapat diselesaikan. Saya berharap dengan adanya kelulusan Rang Undang-undang yang dikemukakan baru ini harap dapat berjalan dengan lancar dan licin, bukan tinggal di kertas sahaja. Itu pandangan saya.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Terima kasih, Yang Berhormat.

Fasal 1 hingga 7 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PEYELARASAN PENCEN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

5.30 ptg.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan iaitu satu Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Penyelarasan Pencen 1980 dan bagi membuat peruntukan mengenai pindaan-pindaan berkait yang dikehendaki dibuat pada undang-undang bertulis yang lain dibaca bagi kali yang kedua sekarang.

Akta ibu yang berkuatkuasa mulai dari 1hb Julai, 1980 telah membuat peruntukan untuk menyelaraskan pencen dan faedah-faedah lain yang dibayar kepada pegawai-pegawai yang telah bersara dari perkhidmatan awam, badan berkanun dan kuasa tempatan dan tanggungan mereka berdasarkan gaji semasa seolah-olah pesara atau pegawai-pegawai yang telah meninggal dunia telah menerima gaji baru. Akta Ibu juga telah melanjutkan pembayaran pencen

terbitan kepada seseorang balu yang dahulu dihadkan kepada dua belas tahun setengah daripada tarikh kematian jika pegawai meninggal dunia semasa dalam perkhidmatan atau daripada tarikh persaraan sekiranya kematian berlaku selepas persaraan untuk seumur hidup balu kecuali di mana perkahwinan berlaku selepas persaraan. Bayaran selepas tempoh dua belas tahun setengah tersebut dibuat atas kadar 70 peratus daripada pencen asal. Faedah pembayaran pencen terbitan seumur hidup telah juga dipanjangkan kepada tanggungan pegawai-pegawai yang telah meninggal dunia dalam perkhidmatan atau bersara sebelum wujudnya skim pencen keluarga.

Tuan Yang Dipertua, faedah-faedah di bawah Akta Ibu hanya boleh dinikmati oleh persara atau tanggungan mereka yang bermastautin di Malaysia. Apabila seseorang penerima faedah penyalarsan pencen terhenti menjadi pemastautin di Malaysia ia hanya boleh menerima faedah, jika ada, mengikut undang-undang pencen yang berkuatkuasa ketika pegawai berkenaan mati dalam perkhidmatan atau bersara dari perkhidmatan. "Pemastautin" bagi maksud faedah penyalarsan di bawah Akta Ibu tidak diberi tafsiran bagi menguatkuasakan dasar Kerajaan bahawa pesara luar negeri tidak layak menikmati faedah pencen. Bagi mengelakkan sebarang keraguan mengenai kelayakan mereka yang kembali ke negeri ini pindaan telah dicadangkan untuk memberi makna yang khusus yang menghendaki seseorang penerima pencen tinggal dalam negeri ini secara tetap. Seseorang pesara atau tanggungan bagi seseorang pegawai yang tidak bermastautin di Malaysia mengikut makna khusus seperti yang dicadangkan, tidak akan layak untuk menerima faedah-faedah di bawah Akta Ibu. Mereka yang bukan lagi pemastautin mengikut tafsiran yang

dicadangkan jika kembali semula tidak akan diberi atau dipulihkan faedah-faedah di bawah Akta Ibu. Walau bagaimanapun, saya suka memaklumkan bahawa syarat pemastautin tidak akan dipakai secara mutlak kepada semua pesara dan tanggungan mereka dan dalam kes di mana mereka terpaksa berada di luar negeri bagi tempoh tertentu atas sebab yang menasabah seperti dalam perkhidmatan Kerajaan atau dalam pertubuhan antarabangsa, atau sebab kesihatan atau pelajaran, syarat pemastautin akan dilonggarkan bagi membolehkan bayaran faedah penyalarsan dibuat kepada mereka yang berkenaan.

Tuan Yang Dipertua, bagi pegawai-pegawai yang masih di dalam perkhidmatan faedah-faedah persaraan adalah diperuntukkan di bawah Akta Pencen 1980 bagi pegawai dalam perkhidmatan awam dan Akta Pencen Pihak berkuasa-pihak berkuasa Berkanun dan Tempatan 1980 bagi kakitangan dalam badan berkanun dan kuasa tempatan. Kedua-dua akta ini juga tidak mentafsirkan rangkaian-kata "pamastautin di Malaysia" yang telah disyaratkan bagi pembayaran pencen terbitan selepas tempoh dua belas tahun setengah daripada tarikh persaraan atau tarikh kematian dalam perkhidmatan. Oleh itu tafsiran yang sama adalah dicadangkan. Peruntukan telah dibuat dalam Rang Undang-undang ini di bawah Fasal 13 dan 14 bagi memastikan bahawa tidak ada perbezaan dalam tarikh berkuatkuasa peruntukan itu.

Selain daripada pindaan bagi mentafsirkan pemastautin, pindaan-pindaan juga dicadangkan untuk mengatasi beberapa masalah dalam perlaksanaan Akta Ibu. Saya suka menjelaskan asas bagi pindaan-pindaan yang penting. Di antara

pindaan-pindaan ini ialah memanjangkan pencen terbitan kepada balu dan anak-anak bagi pegawai yang telah tertinggal. Mengikut skim pencen sekarang seperti yang diperuntukkan dalam Akta Pencen 1980 dan Akta Pencen Pihak berkuasa-pihak berkuasa Berkanun dan Tempatan 1980, pencen terbitan kepada balu seumur hidup dan anak bagi tempoh adalah dibayar sebagai faedah tambahan di samping pencen tanggungan bagi kes kematian dalam perkhidmatan akibat kecederaan semasa menjalankan tugas. Dengan perlanjutan faedah pencen terbitan kepada tanggungan pegawai yang telah mati di bawah skim sebelum Gaji Suffian, tanggungan seseorang pegawai yang mati dalam perkhidmatan kerana kecederaan semasa menjalankan tugas akan terus menerima pencen tanggungan yang diberi di bawah undang-undang pencen lama di samping pencen terbitan. Ketika skim pencen terbitan mula dilaksanakan di bawah Gaji Suffian, tanggungan seseorang pegawai yang mati kerana kecederaan semasa menjalankan tugas hanya boleh menerima salah satu faedah persaraan iaitu pencen tanggungan atau pencen terbitan. Dengan adanya dasar untuk membayar pencen terbitan sebagai faedah tambahan maka perlu bagi pegawai-pegawai yang telah mati di bawah skim Gaji Suffian dan telah diberikan hanya pencen tanggungan juga dipanjangkan pencen terbitan di bawah Akta Ibu supaya mereka boleh menikmati faedah yang serupa dengan golongan tanggungan pegawai skim Pra-Suffian dan skim selepas Gaji Suffian.

Adalah juga difikirkan perlu untuk menerangkan bahawa pencen terbitan hanya boleh diberi kepada balu bagi pegawai sekiranya pegawai berkenaan telah menerima atau layak menerima pencen jika pada tarikh ia mati ia diandaikan telah bersara.

Akta Ibu juga telah membuat peruntukan bagi membayar pencen minima sebanyak \$180 sebulan berdasarkan kepada tempoh perkhidmatan yang diambil kira tidak kurang daripada 25 tahun. Pencen adalah dikurniakan kepada pegawai yang telah diberi taraf berpencen. Bagi mereka yang bersara dengan taraf tidak berpencen, faedah persaraan yang dikurniakan ialah elaun bersara yang berjumlah sebanyak $\frac{3}{4}$ daripada pencen bulanan yang kena dibayar sekiranya mereka diandaikan bertaraf berpencen. Oleh itu, adalah dicadangkan pembayaran elaun bersara yang terendah atas kadar $\frac{3}{4}$ daripada pencen terendah kepada pegawai-pegawai yang telah bersara dari jawatan yang bukan berpencen dan yang mempunyai perkhidmatan tidak kurang daripada 25 tahun. Tanggungan bagi pegawai yang mempunyai perkhidmatan tidak kurang daripada 25 tahun juga diberi pencen terbitan atau elaun bersara terbitan berdasarkan kadar pencen atau elaun bersara terendah.

Di samping faedah-faedah yang saya huraikan di atas faedah pencen terbitan juga diberikan kepada anak-anak pegawai dan pesara. Bagi menjelaskan kedudukan anak-anak yang layak menerima pencen terbitan tersebut, satu penjelasan perlu diadakan dan ini dijelaskan di dalam Rang Undang-undang yang dibentangkan ini. Di samping itu menerusi Rang Undang-undang ini pindaan juga dicadangkan kepada Akta Pencen 1980 yang dipakai bagi pegawai dalam perkhidmatan yang sedang berkhidmat supaya diperuntukkan tafsiran anak yang sama.

Dalam urusan pembayaran faedah-faedah di bawah Akta Ibu didapati juga kes-kes di mana maklumat tidak lengkap. Peruntukan yang sekarang diadakan di bawah Seksyen 13 adalah untuk menentukan kadar pencen dan

lain-lain faedah yang boleh dibayar oleh kerana istilah "lain-lain faedah" disebutkan dalam peruntukan sekarang adalah luas. Adalah dicadangkan supaya jenis faedah selain daripada pencen diterangkan. Bagi kes di mana maklumat tidak lengkap, seperti diperuntukkan sekarang hanya 50 peratus daripada faedah persaraan tertinggi sama ada pencen biasa, pencen hilang upaya atau pencen tanggungan dibayar. Adalah dicadangkan ia dihitung semula sekiranya maklumat lengkap yang diperlukan dapat dikemukakan kemudian. Walau bagaimanapun, jika pencen yang dihitung semula itu adalah kurang daripada jumlah asal yang dibayar, amaun yang terlebih dibayar tidak akan dikutip balik.

Segala pindaan-pindaan serta pengubahsuaian-pengubahsuaian yang dicadangkan ini adalah untuk melicinkan perlaksanaan penyelarasan pencen dan faedah-faedah lain yang dikurniakan oleh Kerajaan dari semasa ke semasa berdasar kepada sesuatu semakan gaji bagi kakitangan dalam sektor perkhidmatan awam. Pindaan ini juga bertujuan menguatkuasakan dasar Kerajaan supaya faedah pencen hanya diberikan kepada pesara dan tanggungan mereka yang berniat tinggal tetap dalam negeri ini.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr James P. Ongkili): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama satu Akta bagi meminda Akta Penyelarasan Pencen 1980 dan bagi membuat peruntukan mengenai pindaan-pindaan berbangkit yang

dikehendaki dibuat kepada undang-undang bertulis yang lain, dibacakan kali kedua sekarang, dan terbuka untuk dibahas.

5.44 ptg.

Tuan K. Kumaran: Tuan Yang Dipertua, saya berdiri menyokong di atas Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen, 1980 yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri di Dewan yang mulia ini.

Adalah jelas bahawa beberapa peruntukan dalam Rang Undang-undang ini ialah sebagai melicinkan lagi undang-undang pencen yang menjadi harapan yang tunggal kepada beribu-ribu keluarga dari mana ahli-ahlinya yang telah berkhidmat kepada negara dan Kerajaan, dan setengah daripada mereka yang telah mengorbankan nyawa mereka dalam tugas-tugas negara khasnya mereka itu yang bergantung kepada pencen asal dan pencen terbitan yang dibayar kepada mereka melalui undang-undang ini. Jadi adalah penting di bawah Undang-undang Pencen ini harus meliputi semua kes pegawai yang bersara atau meninggal pada masa perkhidmatan mereka tetapi beberapa orang yang bersara sebelum pelaksanaan Skim Suffian ataupun Skim Harun tidak dapat menikmati pencen-pencen yang dibayar di bawah segala peruntukan yang baik yang dibayar melalui Akta Pencen. Ada yang masih bergantung kepada wang EPF yang sedikit kerana pada masa itu gajinya sangat kecil dan kadar caruman kepada EPF pun kecil. Ada yang terpaksa bergantung kepada elaun persaraan bukan pencen yang ditolak caruman kepada EPF mereka, baki yang terdapat adalah satu jumlah yang sangat kecil sahaja. Beribu-ribu keluarga sekarang ini menderita kerana mereka tidak diberi pencen yang baru atas tanggagaji yang baru.

Ada ramai yang dahulunya bekerja dengan badan-badan berkanun dan kuasa-kuasa Kerajaan Tempatan seperti Town Board, Town Council dan sebagainya yang tidak dapat menikmati satu sen pencen pun kerana mereka telah tamat perkhidmatan sebelum hari kuatkuasa skim yang baru yang membawa pencen. Ramai di kalangan mereka yang menghadapi kerumitan yang amat besar untuk menyara hidup mereka sendiri serta membayar perbelanjaan anak-anak mereka di sekolah-sekolah ataupun di universiti. Dalam perkara ini, saya merayu kepada Menteri yang berkenaan untuk memberi pertimbangan yang bersimpati terhadap kedudukan mereka ini dan membolehkan kadar dan faedah yang baru diberi kepada keluarga-keluarga ini.

Saya juga merayu untuk diberi pertimbangan bagi had yang dikenakan untuk pencen yang diberi kepada anak-anak yang mengikuti pelajaran tinggi. Had ini haruslah dilonggarkan lagi. Umur 21 tahun yang menjadi "cut-off" pada masa ini haruslah dikaji semula kerana ada anak-anak khasnya daripada keluarga yang miskin yang hanya dapat masuk universiti-universiti selepas mencapai umur itu.

Satu lagi perkara yang saya ingin menyentuh ialah interpretasi yang diamalkan bagi seseorang persara ataupun balu dan keluarga persara itu yang bermastautin atau tidak di negara ini untuk mendapat faedah pencen terbitan. Saya difahamkan bahawa mereka yang didapati tidak duduk di Malaysia tidak dapat menikmati faedah ini dan sudah berlaku banyak kes di mana pencen terbitan itu dinafikan kepada mereka di atas tafsiran Jabatan Pencen sendiri. saya juga difahamkan bahawa di antara mereka setengahnya merayu kepada mahkamah pun di atas ketidakadilan yang dilakukan terhadap mereka.

Pertama, saya ingin bertanya, apakah salahnya jika pencen terbitan dibayar kepada yang duduk walau berapa lama pun di luar negeri? Ada kalanya seseorang pesara itu duduk dengan keluarganya di luar negeri, ada kelanya pesara itu terpaksa duduk di luar negeri untuk mendapatkan rawatan perubatan yang tidak dapat atau sesuai padanya di sini. Adakalanya pihak Imigresen dan Kementerian Dalam Negeri tidak membenarkan anak-anak atau isteri pesara itu datang ataupun masuk ke negara kita bermacam-macam halangan dikenakan atas mereka apabila keluarga itu berhasrat duduk dengan keluarganya di sini juga. Anak-anak dan isterinya dipisahkan dari ayah dan suaminya kerana keputusan dari budibicara pihak Imigresen.

Dalam keadaan-keadaan seperti itu adalah patut untuk kita nafikan pencen terbitan dan lain-lain faedah yang menjadi sebahagian daripada kemudahan hak kepada seseorang pegawai Kerajaan. Tambahan lagi apakah yang kita hilang atau rugi dalam memberi mereka itu faedah-faedah pencen? Jika tidak kekal duduk di tanahair kita di sini mereka tidak akan menuntut atau menikmati faedah-faedah dan kemudahan perubatan yang percuma dan lain-lain sepertinya. Kos menyara hidup dan mengendalikan mereka adalah jauh kurang daripada apa yang kita terpaksa menampung jika mereka terus duduk sepenuh hayat mereka di sini. Pindaan yang dibawa sekarang ini pun tidak sebenarnya memberi takrif yang jelas atau cukup untuk siapakah yang jadi resident dalam negara ini, adakah mereka mesti mempunyai kad Pengenalan Merah, Permanent Resident atau menjadi resident seperti yang terdapat dalam undang-undang Cukai Pendapatan? Apakah yang ditujukan atau adakah orang tua dalam keluarga dalam keadaan yang

sedih ini terus dibiarkan kepada budibicara yang tidak bersimpati daripada Jabatan Pencen itu.

Saya merayu kepada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan menjelaskan perkara-perkara ini dan juga cuba mengambil perhatian tentang fasal-fasal yang tidak bermurah hati atau peri kemanusiaan atau logik dalam undang-undang pencen pada masa ini.

Walau bagaimanapun, saya mengalu-alukan pindaan yang dibuat untuk menentukan bahawa pencen atau faedah yang minima untuk semua adalah 3/4 pencen penuh, kerana pada masa dahulu ada pesara yang hanya dapat pencen yang kurang daripada \$180, kadangkala \$50 sahaja. Saya harap kadar minima ini akan dinaikkan dari semasa ke semasa di bawah kuasa yang juga diberi dengan pindaan-pindaan ini.

Sekian sahaja, Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen (Pindaan) 1983.

5.51 ptg.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang Dipertua, saya berterima kasih di atas pandangan Tuan Yang Dipertua yang menentukan saya bercakap.

Tuan Yang Dipertua, saya menyokong Bil ini dengan hati yang penuh dan berterima kasih kerana pindaan ini adalah melengkapi dan memberi nikmat bukan sahaja kepada kakitangan-kakitangan Kerajaan atau pesara-pesara yang telah meninggal dunia, akan tetapi melibatkan kepada isteri dan anak-anak tanggungan pegawai atau pesara itu, dan ini satu kehormatan yang patut kita beri pada Kerajaan kita. Akan tetapi saya sukacita menarik perhatian Tuan Yang Dipertua bagi masalah

menimbangkan semula kerana ada nampak kepincangan dalam masalah memberi pencen terbitan atau pencen kepada pihak-pihak yang tertentu, yang saya katakan sekarang ini kalau sekiranya seseorang suami meninggal dunia sama ada dia pengawai atau pesara yang patut besara dan isterinya akan mendapat pencen terbitan atau pencen yang dikadarkan sebanyak 70% daripada pencen suami iaitu selama 12½ tahun, dan kalau ada tanggungannya lagi akan dipanjangkan sehingga anak-anak pesara yang telah meninggal itu berumur 21 tahun.

Tuan Yang Dipertua, seorang isteri yang boleh kita katakan muda menunggu masa 12½ tahun maka barulah umpamanya tanggungan itu ditukarkan kepada anak, apakah pandangan kita dari segi ugama menahan seseorang yang mempunyai badan sihat dan nafsu yang kuat yang ada berkeupayaan melakukan zahir dan batin dan ia juga perlu memenuhi hasratnya mempunyai suami yang baru. Kalau ia melakukan sesuatu di luar daripada perincian dan ini melanggar kehendak Allah dan melanggar kehendak negara kita dan kalau sekiranya keadaan ini berlaku, maka pada masa sekarang ini jumlah bilangan perempuan lebih ramai daripada lelaki termasuk lagi tambahan kepada isteri pesara yang telah meninggal, maka ini lebih ramai lagi, tidakkah ini satu cara dengan secara tidak langsung atau secara tidak disedari Kerajaan telahpun menjadikan satu quota memperbanyakkan keadaan yang tidak seimbang padahal Tuan Yang Dipertua, kalau sekiranya seseorang isteri meninggal dunia dan ianya seorang pegawai Kerajaan yang harus boleh bersara, maka si suami itu telah mendapat juga faedah daripada kematian isteri dan ia boleh pula mengamalkan prinsip-prinsip lama mempunyai isteri yang lain.

Tuan Yang Dipertua, kita harus balik kepada kenyataan dan saya merayu kepada Kerajaan supaya menimbangkan masalah ini sebaik-baiknya, kita harus memberi satu quota yang patut, umpamanya satu quota yang menasabah pada fikiran kita, selepas itu kita lupuskan undang-undang itu untuk membolehkan isteri, si janda tadi mengambil atau memenuhi peluang kenikmatan hidup bersuami-isteri.

Tuan Yang Dipertua, cantik sebuah rumah ialah keindahan bunga-bunga di taman, akan tetapi hampa rumah itu sendiri jikalau penghuninya tidak mencukupi syarat-syarat yang tertentu terutama kepada seorang isteri yang janda dia tidak boleh kahwin, kalau kahwin hilang pencen, hendak tunggu 12½ tahun. Kalau umurnya 60 tahun tidak apalah, kalau masih berumur 35 tahun masih badan sihat, tenaga zahir dan batin masih kuat, tambahan pula zaman sekarang ini makanan terlalu banyak zat, ini semua boleh menaikkan semangat dan nafsu, dengan hiburan-hiburan yang ada sekarang ini baik di TV, baik di radio, baik di video dan sebagainya, kelucuan, keghairahan berlaku, babak-babak cium memang tidak dipotong oleh TV, masih berlaku dan ini semuanya jalan-jalan yang boleh memberahikan si yang tidak cukup iman tadi melakukan sesuatu perkara yang dimurkai Allah sedangkan perbuatan atau kelakuan itu dilakukan dengan sebab satu pegangan yang dibuat oleh Kerajaan untuk hendak memelihara, si balu ini tetap taat kerana mengenangkannya.

Tuan Yang Dipertua, saya merayu kepada Kerajaan tolonglah beri pertimbangan yang sama sedikit atau kalau boleh berilah kelepasan pada kadar yang patut yang difikirkan menasabah.

Setakat ini pun saya berterima kasih, saya tidak kata Tuan Yang Dipertua, beri betis hendak peha-tidak. Saya sudah berucap pada awal tadi bahawa Bil ini cukup menasabah dan cukup dinikmati oleh rakyat dan simpati Kerajaan dengan bekas-bekas pekerjanya, akan tetapi dari segi kemasyarakatan, adakah Kerajaan boleh menimbangkan sedikit kelonggaran membolehkan si isteri yang berpencen itu menikmati perintah-perintah Allah, sebab Tuan Yang Dipertua, satu daripada ketabahan hati, ketaatan hati kita, kekyusukan kita ialah kita menghadapi Tuhan dengan tidak ada godaan, atau digoda oleh iblis. Kalau sekiranya dalam keadaan terluang dengan keadaan yang saya katakan tadi, dengan hiburan dan keadaan hari-hari, pakaian mini yang masih lagi ada ataupun keadaan yang si manusia yang begini punya keadaan tentulah dugaan itu sentiasa datang. Jadi, untuk mengelakkan daripada itu saya mohon mengemukakan kepada Kerajaan mohon timbangkan oleh ahli-ahli yang bijak bistari daripada Menteri-menteri yang mempunyai penuh pertimbangan akan menambah lagi pindaan pada Bil ini setakat mana seorang isteri menerima pencen terbitan dengan sebab kematian suaminya dan ia dibolehkan semula berkahwin.

Tuan Yang Dipertua, perkara yang paling pertama saya takut ialah apabila si suami ini boleh menerima pencen saya takut sangat, nauzubillahiminzalik, kalau si isterinya akan bubuh racun lebih cepat supaya si suaminya mati, bila dia mati pertukaran pencen ini akan dengan sendiri pindah kepada isteri, akan tetapi perkara ini tidak berlaku. Tetapi tidak ada satu perkara dalam dunia ini yang mustahil, mesti boleh berlaku, tetapi dengan keadaan yang macam itu memberatkan hujah saya supaya Kerajaan menimbangkan semula di atas segi yang lain.

Tuan Yang Dipertua, saya menyokong Bil ini dengan sepenuh hati bagi diluluskan oleh Dewan ini.

Tuan Jaafar bin Harun: Tuan Yang Dipertua, saya bangun mohon izin bercakap sepatah dua untuk mengambil bahagian dalam membahaskan Rang Undang-undang yang bernama satu Akta bagi meminda Akta Penyelarasan Pecen, 1980 yang telah dibentangkan oleh Timbalan Menteri sebentar tadi.

Tuan Yang Dipertua, saya tidak banyak menyentuh dalam berbagai perkara, cuma saya suka menyentuh kepada syarat-syarat seseorang pegawai Kerajaan yang akan masuk dalam perpencenan ataupun yang hendak bersara. Tuan Yang Dipertua, kita sebagai anggota Dewan sama ada anggota Dewan Rakyat mahupun Dewan Negara ini sememangnya telah mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada pegawai-pegawai ataupun kakitangan-kakitangan Kerajaan kita yang telah menjalankan khidmat dengan baik kepada Kerajaan kita semenjak daripada mulanya ia berkhidmat sama ada waktu mudanya hingga ke tua mencapai kepada had umurnya 55 tahun ataupun 50 tahun bekerja dengan tidak putus-putus, bersungguh-sungguh selama 25 tahun. Mereka itu bekerja dalam berbagai bidang sama ada dalam pasukan keselamatan ataupun perkhidmatan awam dan sebagainya. Jadi oleh sebab mereka itu bekerja dengan baik maka ianya sampai kepada had umur bersara dengan menempuh bermacam-macam pengalaman, Jadi Kerajaan kita telah membalasnya dengan diberi ganjaran dan pencen kepada mereka itu.

Walaupun demikian, ada juga di antara pegawai-pegawai ataupun kakitangan Kerajaan kita yang tidak sampai kepada had umur pencen tetapi telah berhenti dengan sendiri dan ada juga yang meninggal dunia. Tuan Yang Dipertua, saya suka

membawa perhatian kepada syarat pegawai-pegawai Kerajaan kita yang akan bersara seperti yang saya sebutkan tadi, jika saya tidak silap seseorang pegawai Kerajaan yang telah berkhidmat selama tidak kurang daripada 25 tahun dan umurnya genap sekurang-kurangnya 50 tahun maka barulah beliau itu mendapat hak perpencenan. Jika kurang salah satu syaratnya maka beliau ini tidak akan dapat apa-apa, walau satu sen pun daripada Kerajaan.

Tuan Yang Dipertua, alangkah malangnya nasib kakitangan atau pegawai Kerajaan kita yang sedemikian ini jika ia termasuk dalam kategori itu tadi sedangkan mereka telah bekerja dengan baik, sama seperti pegawai-pegawai atau kakitangan Kerajaan kita yang mendapat hak pencen itu, sedangkan mereka itu pula bekerja barangkali mungkin lebih daripada itu, lebih daripada 25 tahun ataupun 29 tahun dan sebagainya tetapi kerana umurnya sahaja yang tidak sampai, tidak cukup 50 tahun maka beliau langsung tidak mendapat apa-apa ganjaran daripada Kerajaan.

Oleh itu, Tuan Yang Dipertua, saya memberi pandangan ataupun saya merayu kepada Kerajaan di dalam Dewan yang Mulia ini supaya Kerajaan kita mengkaji semula syarat-syarat seseorang itu yang hendak bersara ataupun untuk mendapat hak perpencenannya untuk diberikan sedikit kelonggaran. Saya suka mengesyorkan disyaratkan kepada mereka yang telah bekerja dengan kerajaan dengan tidak putus-putus sekurang-kurang 25 tahun pada masa ia berhenti itu walaupun umurnya tidak sampai 50 tahun maka Kerajaan kita akan mempertimbangkan juga kepada lama dia bekerja dan umur yang saya sebutkan tadi.

Pada pendapat saya, Tuan Yang Dipertua, syarat ini saya rasa memang wajar sekali kerana di dalam

membalas budi pekerja-pekerja kita di Jabatan-jabatan Kerajaan apa yang kita pentingkan ialah mereka yang memberikan khidmat kepada Kerajaan dengan baik sekurang-kurangnya 25 tahun. Oleh itu, jika umurnya tidak sampai kepada 50 tahun tidaklah penting, yang penting ialah mereka bekerja dengan baik selama 25 tahun itulah yang kita akan balaskan ganjarannya. Syarat ini jika kita laksanakan, Tuan Yang Dipertua, maka mereka yang telah bekerja lebih daripada 25 tahun ini akan mendapat hak pencennya dan bolehlah kita katakan yang mereka itu seolah-olah tidak teraniaya, khidmat mereka selama lebih 25 tahun itu Kerajaan kita tidak mensia-siakan.

Oleh itu, Tuan Yang Dipertua, saya menyokong Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen (Pindaan) ini supaya diluluskan.

6.06 ptg.

Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamed: Tuan Yang Dipertua, saya juga suka mengambil bahagian di dalam perbahasan Akta Penyelarasan Pencen, (Pindaan) 1983 ini.

Tuan Yang Dipertua, Akta ibu Pencen ini telah diluluskan dalam tahun 1980 dan sekarang tahun 1983 berhajat pula dibuat satu pindaan untuk menyelaraskan pembayaran-pembayaran pencen itu. Saya yang sebenarnya daripada mula Akta ibu tahun 1980 itu dibahaskan dahulu, masih di dalam hati saya tertanya-tanya di atas dasar apakah pencen ini diberikan kepada orang-orang yang hendak berpencen itu apabila dia mati kelak. Kerana di dalam undang-undang ini semata-mata apakala seorang pesara ataupun seorang yang berpencen itu mati, apakala dia mendapat pencen dari Kerajaan, maka dikurniakan kepada balunya kalau dia itu orang lelaki, atau kepada dudanya kalau dia itu seorang wanita

dan anak-anaknya sehingga sampai umur 21 tahun. Kerana pada pendapat saya, Tuan Yang Dipertua, ramai orang-orang yang bersara itu yang mempunyai selain daripada balu atau dudanya dan anaknya, iaitu ibu bapa yang menanggung dia, yang menanggung seorang anak sehingga lepas persekolahan, bekerja dengan Kerajaan sekian-sekian lama. Maka tentulah anak-anak itu hendak membalas budi ibu bapanya lebih-lebih lagi ibu bapanya itu kalau sekiranya dia miskin dan sudah tua. Maka diperuntukkan daripada gajinya sekian-sekian banyak tiap-tiap bulan untuk disumbangkan kepada ibu atau bapanya. Tiba-tiba apabila dia telah mati, orang yang mendapat pencen ini sudah mati maka apa yang dikhaskan oleh Kerajaan hanyalah kepada balunya atau kepada dudanya sahaja dan anak-anaknya sehingga umur 21 tahun, manakala ibu bapanya itu tidak dihiraukan langsung.

Ada kejadian, Tuan Yang Dipertua, seorang pegawai yang terhormat mendapat pencen yang lumayan daripada Kerajaan dan dalam masa dia pencen itu dia sedang menunaikan tanggungan iaitu memberi nafkah kepada isterinya dan kepada anak-anaknya dan kepada ibu bapanya. Mereka itu boleh hidup dengan bagus dan terhormat di kampung itu tetapi apakala dia sudah mati maka pencennya itu diterima oleh balunya dan anak-anaknya sahaja, manakala kepada ibu bapanya tidak dapat. Maka ibu bapa itu terpaksa menerima bantuan daripada Welfare Department ataupun Jabatan Kebajikan. Tidakkah ini satu perkara yang mengaibkan, Tuan Yang Dipertua, seorang pegawai Kerajaan yang bergaji beribu-ribu ringgit apakala mati dapat pencen pula beribu-ribu. Tetapi selepas dia sudah mati maka ibunya yang terpaksa menderita; bukan jandanya atau anaknya. Maka begitulah caranya, menurut Undang-undang Pencen

sekarang. Sebab itu saya tidak faham di atas apakah asas pencen itu dibahagikan dan diberi. Saya nampak Kerajaan semata-mata kasihan belas kepada janda atau balunya sahaja tidak kepada ibu bapanya. Pada hal yang sepatutnya pada pendapat saya, apabila seseorang itu sudah bersara maka patutlah di dalam borang itu diisi, kalau dia mati maka kepada siapakah pencen itu akan dibahagikan. Tidaklah menurut kehendak Kerajaan tetapi menurut kehendak persara itu sendiri dengan sebab wang-wang persaraan ini ialah hak dia, hak kepada pesara. Selepas itu balu-balunya menerima itu ialah dengan kasihan belas hubungan daripada persaraan mereka. Kalau mereka tidak bersara tentulah kepada balu tidak diberi. Pembahagian pencen itu sepatutnya diikuti cara pembahagian harta pesaka. Kalau diikuti harta pesaka janda-janda yang ada anak itu hanya dapat $\frac{1}{4}$ bahagian sahaja daripada saraan pencen itu. Tetapi ibu bapanya berhak mendapat $\frac{2}{3}$, banyak, mengikut faraid Islam kita. Tetapi oleh Kerajaan telah dihapuskan langsung bahagian ibu bapa ini, ditimbulkan hal janda sahaja.

Kalau sekiranya jandanya atau balunya itu banyak, dibahagi-bahagikan pula di antara mereka. Inilah yang saya fikir patut Kerajaan memikirkan semula. Tidak patut sekali-sekali hak ibu bapa di tiadakan kerana ibu bapa inilah yang menanggung anaknya dalam masa persekolahan dan menanggungnya hingga mendapat kerja. Apabila sudah mendapat kerja maka adalah wajib di atas anaknya pula menanggung kepada ibu bapanya sama ada dalam masa dia bekerja mendapat gaji ataupun mendapat pencen.

Timbul masalah sebagaimana yang dibangkitkan oleh saudara saya Tan Sri Razak tadi, masalah balu yang mendapat pencen, dia tidak

dibenarkan pula berkahwin. Kalau sekiranya dia berkahwin maka pencen itu akan dihapuskan. Ini pun patut ditimbangkan juga. Adakah dengan sebab dia berkahwin maka pencen tadi dihapuskan langsung. Saya fikir kalau hendak dihapuskan maka hapuskanlah dengan jalan ansur-ansur. Seumpama kalau dia berkahwin selepas kematian suaminya dalam masa 10 tahun maka pencennya itu dikurangkan $\frac{1}{3}$ ataupun dikurangkan separuh. Kalau perkahwinan itu selepas daripada 10 tahun maka pencen itu dikurangkan lagi, itu ada juga tegasnya. Adapun hendak menahan nafsu manusia ini langsung, ini saya fikir tidak kena, dengan sebab ini akan membawa kepada terbukanya jalan-jalan yang jahat ataupun menyelewengkan daripada perkara-perkara yang sebenar. Kalau seorang itu tidak dapat menahan nafsunya, dia boleh buat bermacam-macam jalan, kalau dia tidak berzina pun dia berkahwin dengan sulit dengan sebab mengikut hukum agama Islam yang maha suci seseorang itu sah kahwinnya bukan dengan jalan surat tetapi dengan akad nikah sahaja.

Kalau sekiranya dia pergi secara sulit kepada tukang nikah dia kata dia tidak tahan menderita batin macam ini, dia hendak kahwin dengan tidak ada register, itu pun boleh dibuatnya walaupun melanggar peraturan tukang nikah tadi maka harus didenda ataupun di penjara. Tetapi hukum tetap sah ataupun orang ini pergi ke luar negeri seperti ke Indonesia, sekarang ini banyak jalan boleh pergi ke Medan atau ke mana-mana, di sana dia kahwin dengan sulit dengan seorang lelaki ataupun dudanya itu kahwin sulit, boleh, itu semuanya boleh berlaku kemudian dia terima pencen bagaimana biasa kerana tiada surat catatan berkenaan nikah ini. Dia boleh terima pencen bagaimana biasa. Tetapi pencen yang diterima itu adalah di luar peraturan Kerajaan

kerana sudah benikah, tetapi sah pada hukum syarak, agama Islam mengesahkan dia sebagai suami isteri.

Maka untuk mencegah daripada berlakunya perkara-perkara seumpama ini lebih baik pegawai-pegawai Kerajaan yang mencadangkan Undang-undang Pencen ataupun Menteri-menteri yang membuat Undang-undang Pencen ini insaf dan berhati-hati terhadap balu-balu itu kerana mereka akan merasa seumpama itu juga. Saya fikir dia sendiri logik membuat perkara-perkara seumpama itu.

Satu lagi yang saya hendak menimbulkan ialah, di Terengganu di kawasan saya, satu daripada pencen yang diberi ini ialah kepada Ahli-ahli politik yang memenangi pilihanraya sama ada Dewan Undangan Negeri ataupun Dewan Parlimen. Pilihanraya yang pertama sekali berjalan di dalam negara kita ini ialah dalam tahun 1954. Pada masa itu negara kita belum merdeka lagi dan dalam tahun 1954 itu parti-parti politik seumpama UMNO yang bertungkus lumus bekerja bersungguh-sungguh mencari jalan supaya orang-orang Melayu di negara ini faham mengenai politik dan sebagainya. Saya hendak bercerita kepada Tuan Yang Dipertua, apabila Undang-undang Pencen 1980 ini diterbitkan maka ada orang-orang menjadi Ahli Dewan Undangan Negeri Terengganu tidak diberi pencen. Sudah dilawan sampai sekarang tidak dapat. Saya boleh sebutkan nama dua orang dalam majlis yang mulia ini. Seorang bernama Haji Wan Ibrahim bin Ali dan seorang namanya Encik Setia bin Abu Bakar. Dia tidak dapat pencen, Saya pun hairan macam mana dia tidak boleh mendapat pencen Dewan Undangan Negeri Terengganu. Pada hal dia telah menjadi Ahli Dewan, Wakil Rakyat sekian lama. Tetapi pada masa dia itu belum merdeka lagi, tahun 1954, tetapi undang-undang

yang dibuat ini tahun 1980, kita merdeka 1957. Saya harap perkara-perkara yang seumpama ini dikaji balik tidaklah boleh dengan tanpa sebab mengatakan orang yang kedua ini tidak dapat, orang yang lain dapat. Apa fasal tidak dapat kepada mereka, dapat pada orang lain. Tetapi orang-orang ini orang yang bekerja kerana hendak memerdekakan tanahair Bekerja hendak menang dalam pilihanraya, berjuang begitu begini kemudian daripada berhenti menjadi Ahli Dewan itu mereka itu menderita pula. Kebanyakan daripada Ahli-ahli Dewan sama ada Dewan Negeri atau Parlimen adalah menderita selepas berhenti menjadi ahli Dewan maka barangkali kerana kasihan belas pada mereka inilah maka membuat Undang-undang Pencen tahun 1980, dengan diberi pencen kepada semua sekali, ahli-ahli Dewan yang berhenti kerana tamat tempohnya itu.

Maka alhamdulillah, dengan adanya pencen ini segar balik mana-mana kawan-kawan kita yang terlucut daripada menjadi Ahli Dewan itu sebab mendapat pencen yang lumayan \$1,000 sekurang-kurangnya sebulan. Jika Ahli Dewan Rakyat \$1,500. Mereka itu bolehlah menjaga taraf masing-masing. Ini saya ucap sebanyak terima kasih kepada Kerajaan lebih-lebih lagi memberi pencen kepada Ahli Dewan Negara hanya dengan berkhidmat selama 3 tahun. Tetapi kepada orang ini iaitu Ahli Dewan Undangan Negeri pada tahun 1954 yang telah menang pilihanraya kemudian tidak dapat pencen sampai sekarang, sebagaimana saya sebut dua orang daripada nama tadi. Jadi di dalam pindaan-pindaan seumpama ini saya harap orang-orang yang macam ini mesti dapat jugalah pencen sebagaimana saudara-saudara mereka yang lain.

Jadi inilah pandangan saya walaupun saya menyokong Undang-undang ini, ini pindaan yang baik

tetapi apa yang saya suarakan tadi tentang pemberian pencen terbitan kepada ibu bapa mesti ditimbang dengan sewajar-wajarnya. Tentulah di antara kita semua ini kalau ditanya dengan jalan undi saya berani, minta undi siapakah yang mengabai atau tidak suka beri pencen kepada ibu bapa selepas daripada mati atau diberi pilihan adakah patut diberi kepada isterinya sahaja atau kepada jandanya sahaja ataupun termasuk ibu bapanya. Saya percaya orang dalam Dewan ini semua sekali akan menyokong saya mengatakan ibu bapa mesti diberi sama. Tetapi saya tidak tahu logik Kerajaan tidak memberi kepada ibu bapa itu saya tidak tahu apa sebabnya jadi begini. Kalau sekiranya Kerajaan fikirkan negara kita ini Welfare State, maka Welfare State pencen diberi kepada orang-orang yang lemah dan miskin maka tak usahlah diberi kepada balunya atau dudanya jika mereka kerja apakala pesara itu sudah mati, habis dengan pencen-pencen dia, dikubur dengan pencen-pencennya. Apa pula ditimbang kepada jandanya dan tidak ditimbang kepada ibu bapanya. Ini memyakitkan hati ibu bapanya di atas perbuatan yang seumpama itu.

Sekian, Tuan Yang Dipertua, dan saya menyokong Rang Undang-undang ini.

6.20 ptg.

Puan Hafisah binti Othman: Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang (Pindaan) Penyelarasan Pencen yang dibentangkan sekejap tadi.

Tuan Yang Dipertua, seluruh rakyat Malaysia hendaklah bersyukur ke atas kemakmuran dan kemewahan yang dapat dinikmati di negara kita hari ini. Golongan yang menerima pencen terutamanya mestilah berterima kasih kepada Kerajaan yang memerintah. Golongan ini termasuklah pihak

Pembangkang yang turut sama menikmatinya bahkan ada di antara mereka yang menikmati lebih daripada satu pencen. Selepas kuatkuasa Akta Penyelarasan Pencen, 1980, ada dikalangan masyarakat ramai yang berbincang mengatakan rasa kurang puas hati terhadap orang yang menerima lebih daripada satu pencen. Mereka ini terutamanya mereka yang berkhidmat di dalam politik. Masyarakat mestilah menimbangkan khidmat mereka ini yang mana di dalam tempoh khidmatnya banyak pengorbanan telah dibuat dan banyak pula yang menghadapi risiko-risiko. Seorang pegawai Kerajaan yang di dalam masa 24 jam terpaksa disuruh berhenti kerja untuk bertanding di dalam pilihanraya kerana kepentingan bangsa dan negara. Mereka ini hilang pencen dan tempoh khidmatnya. Sebagai Wakil Rakyat tidak tentu lamanya, Maka pemberian pencen kepada Wakil-wakil Rakyat walaupun mereka bertugas hanya satu penggal adalah dengan menasabah.

Berkait dengan perkataan "bermastautin di Malaysia" iaitu bagi pegawai-pegawai atau mana-mana tanggungannya, saya berpendapat mereka ini mestilah disyaratkan bermastautin di negara ini atau menjadi warganegara Malaysia kerana bayaran pencen ini adalah untuk mereka yang telah memberi khidmat kepada negara kita. Dan kita tidak mahu Kerajaan menanggung sara hidup rakyat negara kita. Jangan jadi seperti kata Pepatah Melayu "Kera di hutan disusukan, anak sendiri mati kelaparan".

Tuan Yang Dipertua, saya tidak mahulah mempersoalkan tentang mereka yang layak menerima pencen terbitan lagi. Cuma satu perkara yang saya hendak sentuh ialah tentang "anak tak sahtaraf". Apakah yang dimaksudkan dengan perkaraan "anak

tak sahraraf" dan tidak adakah itu satu perkara yang akan menggalakkan maksiat.

Akhir sekali saya ingin menyentuh tentang perkara pemberhentian pencen terbitan yang menampakkan ketidakadilan terhadap kaum wanita. Hak sama yang dituntut oleh wanita telah dinikmati. Dahulu orang lelaki tidak mewarisi pencen isteri, tetapi sekarang mereka berhak mendapat pencen sebagai duda, apabila isteri mereka meninggal. Yang tidak adilnya di dalam perkara pemberhentian pencen yang pertama kali ialah kepada seseorang balu apabila mereka ini berkahwin lagi. Bagi duda pula langsung tidak disebut dan ini bererti duda boleh berkahwin satu, dua, tiga dan empat. Namun pencen terbitan yang diterimanya tidak terjejas. Ini saya anggap tidak adil bagi kaum wanita kerana seseorang balu itu mungkin menanggung perbelanjaan untuk anak-anak yang ramai dan beliau sendiri tidak bekerja dan kadang-kadang kawin lain tidak kekal, maktumlah jodoh ditangan Tuhan tetapi seorang duda biasanya mempunyai pekerjaan atau pencennya sendiri.

Dengan ini saya juga memberi sedikit pandangan agar mendapat pertimbangan supaya membayar balik pencen terbitan balu si mati yang berkahwin lain dan selepas berpisah dengan suaminya yang baru, misalnya selepas perkahwinannya yang baru itu enam bulan ataupun satu tahun kadang-kadang mereka ini berpisah, maka sekiranya tidak dibayar balik pencen si balu ini maka adalah satu aniaya kepada si balu itu. Dan dengan ini sekianlah sahaja dan saya menyokong Akta Penyelarasan Pencen (Pindaan) 1983.

6.26 ptg.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad:
Tuan Yang Dipertua, terlebih dahulu saya ingin ucapkan ribuan terima kasih

kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah bangun memberikan pendapat-pendapat mereka, teguran-teguran dan seterusnya menyokong pindaan Rang Undang-undang ini.

Beberapa Ahli Yang Berhormat telah bangun menyoal tentang beberapa perkara. Saya ingin menyentuh perkara yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Tuan K. Kumaran. Untuk maklumlah Ahli Yang Berhormat, di bawah Undang-undang Pencen yang berkuatkuasa sebelum skim Suffian, pegawai-pegawai dalam Perkhidmatan Awan telah dibahagikan kepada pegawai berpencen dan pegawai tidak berpencen. Pencen dibayar kepada mereka yang memegang jawatan tetap dan jawatan diisytiharkan sebagai jawatan berpencen dan pegawai lain termasuk pegawai sementara layak diberi elaun bersara.

Dengan wujudnya skim Kumpulanwang Simpanan Pekerja (KWSP) yang berkuatkuasa pada 1hb Julai, 1952 pegawai yang bukan berpencen dan menerima gaji di bawah had yang ditetapkan oleh undang-undang untuk mencarum, mereka yang telah mencarum kepada Kumpulanwang Simpanan Pekerja sepanjang tempoh perkhidmatan hanya layak menerima faedah di bawah skim Kumpulanwang Simpanan Pekerja termasuk syer majikannya. Dan mereka tidak layak untuk mendapat elaun bersara kerana mereka tidak boleh diberi dua jenis faedah.

Balu bagi pegawai yang meninggal dunia sama ada di dalam perkhidmatan atau selepas persaraan juga tidak boleh diberi pencen terbitan kerana ia berasas kepada kelayakan pegawai untuk menerima pencen atau elaun bersara sekiranya pegawai diandaikan telah bersara.

Berhubung dengan kakitangan dalam badan berkanun dan kuasa tempatan, skim pencen tidak diwujudkan sehingga skim gaji Harun dilaksanakan. Mereka yang bersara sebelum skim gaji Harun telah mencarum kepada Kumpulanwang Simpanan Pekerja atau mana-mana Kumpulanwang Simpanan Pekerja dan apabila bersara atau mati semua kredit termasuk syer majikan mereka tentulah telah dikeluarkan. Mereka sekarang tidak boleh diberi apa-apa pertimbangan untuk menerima pencen kerana ini akan bertentangan dengan prinsip faedah persaraan tidak boleh diterima berganda (double superannuation).

Bagi menjawab soalan yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan K. Kumaran juga, berkenaan dengan tafsiran "bermastautin", ingin saya menerangkan bahawa Kerajaan memanglah telah melonggarkan syarat had umur 21 tahun kepada dua kumpulan anak-anak iaitu:

- (a) anak-anak yang disahkan cacat oleh pakar perubatan Kerajaan;
- (b) anak-anak yang melanjutkan pelajaran ke pusat pengajian tinggi untuk menerima pencen terbitan dibayar sehingga mereka tamat kursus ijazah yang pertama.

Untuk anak-anak yang lain mereka turut juga mendapat faedah di bawah Undang-undang baharu sekarang iaitu Akta Pencen 1980 dan Akta Penyelarasan Pencen 1980. Di bawah Undang-undang lama iaitu Akta Pencen 1950 mereka hanya dibayar setakat umur 18 tahun sahaja, sekarang had umur ini dilanjutkan sehingga 21 tahun.

Yang Berhormat Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain telah menyuarakan satu masalah ataupun cadangan berkenaan dengan isteri-isteri persara supaya mereka

dibenarkan berkahwin dan terus menerima pencen. Sungguhpun kelayakan seorang balu itu menerima Pencen Terbitan terhenti apabila beliau berkahwin tetapi ini tidak bermakna bahawa beliau tidak boleh berkahwin tetapi apa yang jelas ia berkahwin semula bayaran Pencen Terbitan akan dihentikan.

Tujuan Skim Pencen Terbitan ini adalah untuk memastikan bahawa balu seorang pesara tidak terbiar dan masa hadapannya serta anak-anaknya di bawah umur 21 tahun akan terjamin. Seorang balu pesara apabila berkahwin semula sudah tentu akan dapat pembelaan daripada suaminya yang baharu lebih lagi jika suaminya tidak sihat-sihat. Seorang lelaki apabila berkahwin sudah tentu dalam keadaan yang berkemampuan, jika tidak dia tidak akan berkahwin. Tetapi untuk makluman Ahli Yang Berhormat sebagaimana kita semua sedia maklum kalau Undang-undang Pencen membenarkan seorang balu pesara terus dapat Pencen Terbitan seumur hidup walaupun sudah berkahwin semula adalah dikuatir akan terdapat segolongan lelaki berkahwin tiga mungkin empat balu pesara supaya dapat menikmati pencen semua bekas suami isterinya dan seperti mana yang diketahui ini bukanlah tujuan Kerajaan untuk mengadakan Skim Pencen Terbitan. Walau bagaimanapun, kelayakan seorang balu itu untuk menerima Pencen Terbitan apabila berkahwin semula tidak bermakna jumlah pencen itu ditarik balik oleh Kerajaan tetapi sebaliknya jumlah yang diterima oleh balu itu akan disalurkan untuk faedah anak-anak yang masih berumur di bawah 21 tahun atau masih melanjutkan pelajaran walaupun beliau lebih daripada umur 21 tahun asalkan syaratnya beliau mesti melanjutkan pelajaran di mana-mana institusi pelajaran tinggi hingga menerima ijazah pertama.

Berkenaan dengan soalan pencen kepada ahli-ahli politik yang di bangkitkan oleh Dato' Haji Mahmoud Salim, saya ingin menerangkan di sini bahawa Kerajaan Persekutuan hanya bertanggungjawab untuk membayar pencen kepada Ahli-ahli Parlimen ataupun anggota pentadbiran Persekutuan sahaja. Jadi, apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato tadi berkenaan dengan pencen ahli ataupun pesara Ahli Dewan Undangan Negeri Terengganu, ini terpaksa terpulang kepada Kerajaan Negeri Terengganu kerana Kerajaan Negeri adalah bertanggungjawab membayar pencen kepada Ahli Dewan Undangan Negeri masing-masing—di bawah enakmen Negeri masing-masing dan dari peruntukan negeri masing-masing.

Berkenaan dengan jika seorang balu itu berkahwin dengan cara senyap-senyap, untuk makluman Yang Berhormat, Bahagian Pencen mengeluarkan borang akaun setiap tahun untuk balu-balu membuat akuan dan jika akuan palsu ataupun akuan didapati palsu, mereka bolehlah dihadapkan di mahkamah atas kesalahan-kesalahan membuat keterangan palsu.

Berkenaan dengan satu soalan yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Hafsah binti Othman tentang anak yang tidak sah taraf, inilah saya menyatakan di sini bahawa pemberian pencen bukanlah kepada ibu ataupun kepada lelaki yang membuat salah, ia semata-mata untuk menampung sara hidup anak yang tidak bersalah itu.

Tuan Yang Dipertua, saya fikir saya telah menyentuh hampir semua perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat, memadailah menjawab setakat ini dan saya percaya semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang bangun menyokong, yang tidak bangun menyokong juga

pindaan-pindaan yang telah dibentangkan. Dengan itu, saya mengucapkan ribuan terima kasih sekali lagi dan berharap bahawa penyelarasan Pencen di negara kita ini akan terus berjalan dengan licin dan teratur lagi.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 15—

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Pengerusi, ingin saya menyentuh sedikit sebanyak dalam Jawatankuasa ini perkara-perkara berkaitan dengan Undang-undang yang dibentangkan sekarang dengan tulisan-tulisan dan tafsiran-tafsirannya.

Tuan Pengerusi, di muka 5 tafsiran atau definisi "bermastautin di Malaysia". Perkataan ini berkata bahawa "bermastautin di Malaysia" ini tidak memberi apa penerangan langsung secara tempohnya sama ada seseorang itu keluar daripada negara kita selama 6 bulan atau lebih ataupun selama-lamanya duduk di luar negeri datang ulang alik sahaja ke Malaysia sama ada dia bermastautin di Malaysia atau tidak, tidak diterangkan sebagaimana Undang-undang Cukai Pendapatan. Undang-undang Cukai

Pendapatan menyatakan bahawa “bermastautin di Malaysia” ini ditafsirkan bahawa rakyat Malaysia mesti duduk di negara kita berterusan sekurang-kurangnya 6 bulan di dalam tahun pentafsiran Cukai Pendapatan. Tetapi di sini cuma secara am sahaja disebut bahawa “bermastautin di Malaysia” itu ialah untuk sesuatu tempoh-tempoh masa yang tak berlawanan dengan keberterusannya bermastautin. Ini sangatlah am definasi ini.

Saya mohon penerangan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri, apakah tafsiran yang betulnya “bermastautin di Malaysia” seperti digambarkan di dalam Rang Undang-undang ini untuk ditegaskan sebagai Undang-undang.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, di bawah Rang Undang-undang bagi pindaan Akta tersebut rangkai kata “pemastautin” telah diberi tafsiran yang lebih jelas dan saya percaya mungkin lebih jelas daripada apa yang terkandung dalam Akta Cukai Pendapatan 1967, iaitu adalah terbukti, seseorang penerima pencen mempunyai tempat tinggalnya yang tunggal di Malaysia, menetapi di Malaysia selama satu tempoh atau tempoh-tempoh masa yang tak berlawanan dengan berterusnya bermastautin di Malaysia dan menunjukkan hubungan yang erat antara seseorang itu dengan negara Malaysia. Oleh kerana adanya kriteria-kriteria tersebut, maka adalah jelas pindaan yang dicadangkan itu lebih baik kalau dibandingkan dengan apa yang terdapat pada Akta sekarang.

Itulah penjelasan yang saya boleh beri.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Pengerusi, terima kasih atas penerangan itu. Saya berharap undang-undang ini tidak dibahas di dalam mahkamah persaraan mengenai

pemastautin itu, kalau tidak ia menjadi satu perkara yang susah hendak ditafsirkan.

Dengan itu saya ingin pula menyentuh kepada muka 9 di bawah Fasal 5 berkaitan dengan seksyen 3, 4, 5 dan 6. Di muka 9 ada disebut di situ bahawa pencen itu “hanya boleh dibuat jika penerimaannya—

(a) seorang balu”

Pertanyaan saya di sini, Tuan Pengerusi, apa jadinya jika seseorang itu mempunyai lebih daripada satu isteri, bagaimanakah wang pencen ini akan diberikan kepada isteri-isteri, bermakna lebih daripada satu isteri.

Juga di dalam perkara itu, Tuan Pengerusi, saya menyentuh pula perkara (b) dan (c), juga di muka 9 ini berkaitan dengan anak angkat dan anak tanggungan. Anak angkat seseorang itu boleh jadi anak angkat daripada seorang pegawai Kerajaan dan telah meninggal dunia di dalam masa bertugasnya, kemudian dianak angkatkan oleh seorang lagi pegawai Kerajaan. Jika pegawai Kerajaan yang kedua itu meninggal dunia bolehkah anak angkat ini yang mendapat bayaran pencen daripada ayah benarnya yang pertama yang telah meninggal dan juga daripada ayah angkatnya yang baru meninggal. Jadi bermaknanya anak angkat ini bolehkah menerima dua pencen? Itu pertanyaan saya yang kedua, Tuan Pengerusi.

Juga dalam muka 9 (d) seperti dibangkitkan oleh seorang Ahli Dewan yang mulia tadi berkenaan dengan anak tak sahtaraf. Jika kita tengok dalam bahasa Inggerisnya anak tak sahtaraf ini adalah anak illegitimate. Zaman dahulu saya ingat tafsiran anak tak sahtaraf ini ialah anak haram, tetapi sekarang dibetulkan dengan cara anak tak sahtaraf, perkataan yang baru. Jadi saya belajarlah perkataan baru pada

hari ini. Pertanyaan saya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri bagaimanakah seseorang itu hendak menentukan anak sahtaraf yang sedang dikandung jika suaminya telah meninggal. Bagaimanakah hendak membuktikan bahawa anak yang tak sahtaraf atau anak yang sahtaraf dapat dibuktikan bahawa itu ialah anak suami yang meninggal.

Terima kasih, Tuan Pengerusi, itu tiga pertanyaan.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, untuk menjawab soalan yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato Haji Mohd. Nor, kepada soal yang pertama tentang soalan bersabit dengan apa yang dinyatakan di muka 9 (3) (a) seorang balu, menjawabnya diberi ikut syer sama rata, anak angkat, ia boleh terima satu sahaja, sama ada daripada ayah kandungnya, iaitu ayah angkatnya.

Berkenaan dengan cara mana hendak membuktikan bahawa anak tak sahtaraf itu boleh dibuktikan, ini memanglah mengikut sijil beranak anak itu yang akan mengandungi nama bapa dan ibunya. Jadi jika bapa atau ibunya meninggal, kita bolehlah mengikut apa yang terkandung di dalam surat beranak anak itu mengesahkan bahawa anak itu anak si polan ke si polan.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Pengerusi, saya belum habis lagi. Saya ada barangkali dua lagi pertanyaan di dalam Jawatankuasa perbincangan Rang Undang-undang ini.

Di muka 10, Tuan Pengerusi, saya akan bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri dalam segi perkahwinan seorang duda dan balu, mana satu pun saya kurang faham, duda atau balu. Jika seseorang itu sama ada pegawai perempuan ataupun pegawai lelaki telah meninggal maka

balu atau dudanya akan menerima pencen tidak lebih daripada 12½ tahun, seperti saya faham di sini. Di dalam muka 10 ini berkata, jika balu dan duda itu berkahwin selepas kematian seseorang pegawai, maka jika pegawai itu sudah bersara, kemudian dia berkahwin, selepas itu dia meninggal, maka duda pegawai yang bersara itu cuma dapat kenikmatan pencen selama 12½ tahun.

Pada pendapat saya, Tuan Pengerusi, jika saya pegawai Kerajaan dan berpencen pada umur 55 tahun dan saya tak ubahlah seperti Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan umpamanya tidak berkahwin semasa yang menjadi seorang pegawai Kerajaan. Selepas saya bersara, saya ingin berkahwin, kemudian saya kahwin, kemudian saya dapat anak-anak yang kecil-kecil pada masa itu. Di bawah undang-undang ini mengatakan isteri saya dan anak-anak kecil saya itu cuma dapat pencen selama 12½ tahun sahaja. Bermaknanya selepas anak kecil itu berumur 11 tahun tiadalah rezekinya jikalau isteri saya tidak kahwin lagi ataupun tidak ada orang hendak kawhin bekas isteri saya jikalau saya meninggal selepas perasaraan saya.

Pertanyaan saya, macam mana undang-undang ini digubalkan? Nampak sedikit kejam pada pandangan saya bahawa duda-duda dan anak-anak pegawai-pegawai yang telah bersara dan meninggal diberi cuma faedah sebegini pendek. Saya ingin tahu bagaimana philosophy ini telah dikajikan dan telah diwujudkan sebegini. Jika Timbalan Menteri dapat memberi sedikit keterangan, saya amatlah gemar.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, saya tidak begitu faham soalan yang dibangkitkan oleh yang Berhormat Dato Mohd. Nor Mohamad, tetapi apa yang saya boleh

tangkap sedikit iaitu berkenaan dengan seorang duda yang telah berkahwin semula bahawa isterinya hanya mendapat 12 tahun. Itukah yang dibangkitkan oleh Dato? Saya ada di sini jawapan berkenaan dengan pencen 12½ tahun untuk perkahwinan selepas bersara. Mungkin ini boleh menolong Yang Berhormat Dato' untuk menjawab apa yang dibangkitkan.

Pada prinsipnya balu kepada pesara akan dibayar pencen terbitan untuk seumur hidup selepas mereka tidak berkahwin semula. Walau bagaimanapun tidak semua balu layak menerima faedah tersebut. Perbezaan terpaksa dibuat antara balu yang berkahwin dengan pegawai semasa ia masih dalam perkhidmatan dengan yang berkahwin selepas bersara. Tentulah tidak adil isteri yang dikahwini selepas bersara diberi faedah yang sama seperti yang diberi kepada isteri yang berkahwin semasa pegawai dalam perkhidmatan sebab isteri selepas bersara tidak memberi apa-apa perkhidmatan sumbangan kepada pegawai sewaktu pegawai di dalam perkhidmatannya. Oleh itu antara keduanya patut dibezakan.

Kerajaan juga akan menanggung beban kewangan yang lebih besar jika dibenarkan balu yang dikahwini selepas bersara menerima pembayaran seumur hidup. Jika pesara berkahwin dengan isteri yang masih ada jangka hayat hidupnya adalah adalah lebih panjang dan begitu juga anak-anak yang lahir selepasnya akan terpaksa ditanggung oleh Kerajaan sehingga berumur 21 tahun. Sekian.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad:

Tuan Pengerusi, terima kasih atas jawapan itu. Saya bangkit di sini adalah perkara tulisan ataupun terjemahan di antara bahasa undang-undang yang ditulis dengan bahasa Inggeris dan undang-undang yang

ditulis dengan Bahasa Kebangsaan—Bahasa Malaysia. Bila saya kaji pada muka 10 undang-undang sub-clause 5 dalam Bahasa Malaysia dan juga saya kaji undang-undang yang sama di muka 9 dalam bahasa Inggeris, nampaknya undang-undang ini berlainan daripada tafsiran. Jadi, selalunya bila ke mahkamah perkara-perkara undang-undang ini dibawa, disebut dengan izin, Tuan Pengerusi, bahawa undang-undang yang ditulis dalam bahasa Inggeris akan prevail daripada undang-undang yang ditulis di dalam Bahasa Malaysia.

Ingin saya sebut di sini pada muka 9, (b). Di hujung perenggan 5 (b) itu ada perkataan “atau”. Bermaknanya undang-undang (b) ini boleh diketepikan jika ia tidak bertelingkah dengan undang-undang (c). Jadi bermakna, “seorang anak lain daripada seorang anak yang tersebut di dalam perenggan (b) bagi pentafsiran “anak” dalam seksyen 2 atau dalam perenggan (c), apabila berkahwin atay mencapai umur dua puluh satu tahun mengikut mana yang berlaku dahulu; atau”, iaitu ada dalam Bahasa Malaysia pada muka 10 mengatakan “atau”, tetapi kita pergi kepada bahasa Inggeris pada muka 9 perkataan “atau” itu tiada. Bila kita baca di situ:

“(b) a child, other than a child referred to in paragraph (b) of the interpretation of “child” in section 2 or in paragraph (c), upon marriage or attaining the age of twenty-one years, whichever occurs earlier;”

Tidak ada “atau”, tidak ada “or”.

Kemudian pergi kepada (c) “a child who is . . .” Ini bermakna, Tuan Pengerusi, Akta 5 (b) dan 5 (c) ini bercanggah. Apabila kita ke mahkamah ini selalu terjadi di dalam Akta-akta Syarikat. Saya sebagai

seorang jawatankuasa mengkaji Akta-akta Syarikat perkataan "or" ini terlalu penting. Jikalau tidak ditulis "or" itu bermakna seseorang itu boleh menginterpretasi 5 (b) sebagai satu undang-undang dan 5(c) sebagai satu undang-undang. Tak ada alternative. Jadi, pertanyaan saya, Tuan Pengerusi, barangkali ini tersalah cetak tetapi jikalau tersalah cetak patut dibaiki sekarang sebelum diwujudkan sebagai undang-undang. Kalau tidak, ini bermakna satu kerumitan yang amat berat jika diinterpretasikan oleh seseorang peguam ataupun di mahkamah perkataan "or" itu tidak tercatat di dalam undang-undang yang berbahasa Inggeris yang prevail bila dibawa ke mahkamah mengatasi Bahasa Malaysia. Jadi, saya ingin menanya kepada Timbalan Menteri sama ada perkataan "or" itu perlu dimasukkan ke dalam undang-undang ini sekarang sebelum dilulus oleh Dewan yang mulia ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Saya minta maaf, Yang Berhormat, tolong baca lebih perlahan sedikit dan memberi rujukan.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Pengerusi, saya sudah memberi keterangan. Sekarang saya cuma memberi perkataan sahaja disemak. Jika Yang Berhormat Timbalan Menteri boleh melihat di muka 10 dalam Bahasa Malaysia di hujung perenggan 5 (b), perkataan yang di bawah sekali ada perkataan "atau". Barangkali Timbalan Menteri sudah nampak perkataan "atau". Jadi, saya pergi kepada muka 9 di dalam bahasa Inggeris. Bila undang-undang itu ditulis dengan bahasa Inggeris adalah di muka 9, perenggan 5 (b) perkataan yang di hujung sekali itu "earlier" tiada perkataan "or" ataupun "atau" yang disebut di dalam subparagraph (b). Jadi, ini bertelingkah pada pandangan saya. Jikalau perkataan

"or" itu tidak dimasukkan, 5 (a) dengan 5 (b) akan bertelingkah dengan pentafsirannya. Yang perlunya di dalam Bahasa Melayu yang betul. Kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri faham apa yang saya sebut, saya boleh duduk.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tolong beri Inggerisnya itu.

Dato Haji Mohd. Nor Mohamed: Yang Berhormat Timbalan Menteri, adalah di muka 9 bahasa Inggeris. Seksyen 5 (b), di hujung perkataan 5 (b) itu perkataan yang kemudian sekali adalah "earlier" kemudian semi-column. Tiada perkataan "or" atau "atau" yang tersebut di dalam Bahasa Malaysia. Jadi, ini tidak sama.

Pada pendapat saya dalam Bahasa Malaysianya, apa yang dimaksudkan oleh Kerajaan, tetapi di dalam bahasa Inggeris ini akan dibawa untuk menjadi undang-undang, jadi saya minta jika naskhah dalam Bahasa Malaysia itu betul, naskhah dalam bahasa Inggeris itu mesti dibaiki sekarang sebelum diluluskan sebagai undang-undang. Terima kasih, Tuan Pengerusi.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, saya mengucapkan ribuan terima kasih atas teguran daripada Yang Berhormat Dato' Mohd. Nor itu. Selepas membaca Rang Undang-undang ini dalam Bahasa Malaysianya dan menikmati maknanya, saya berpendapat bahawa Yang Berhormat Dato' itu betul, dan perkataan "or" di muka 9 bahasa Inggerisnya sepatutnya dimasukkan, sebab "atau" dalam undang-undang dalam Bahasa Malaysia itulah yang betul. Bukan "atau" itu tak sepatutnya ada. Perkataan "atau" sepatutnya ada. Jadi "or" sepatutnya dimasukkan dalam muka surat 9 undang-undang dalam bahasa Inggeris. Terima kasih, Yang Berhormat Dato'.

Dato' Haji Mohd Nor Monamad: Dengan itu, Tuan Pengerusi, saya ingin memohon Timbalan Menteri membawa usul bahawa Undang-undang ini dipinda dengan perkataan "or" dimasukkan di dalam seksyen ini.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Pengerusi, oleh sebab perkara ini sudah diluluskan dalam Dewan Rakyat dan sehingga sekarang ini Dewan Rakyat tidak membuat pindaan maka pada kelazimannya tentulah Dewan Negara tidak boleh membuat pindaan sama ada pindaan ini dibawa oleh Menteri berkenaan, hanya jalan keluar perkara ini mesti dibawa balik ke Dewan Rakyat dan ditimbang semula oleh Dewan Negara pada masa yang akan datang.

Tuan D. P. Vijandran: Tuan Pengerusi, dalam pendapat saya tak payahlah dimasukkan perkataan "or" dalam Clause 5 (b) sebab kalau kita timbang clause ini dengan mendalam boleh nampak Clause 5 (a) pun tidak ada "or" dan apabila kita baca clause itu sempurna semua sekali boleh mendapat maknanya tidak perlu mempunyai perkataan "or".

- (5) Notwithstanding this section and the Second Schedule no payment of such derivative pension or derivative retiring allowance shall be made or, if made such payment shall case where the recipient is—

Semua clause yang berikut adalah definasi siapa recipient itu sebab itu tak perlu atau tak payah masukan perkataan "or" di sana.

Tan Sri Dato Abdul Razak bin Haji Husain: Masalah yang ditimbulkan sekarang pengakuan Timbalan Menteri bahawa naskah bahasa Inggeris dan Bahasa Malaysia itu berlainan dan ini fact dalam rekod mesti ada sebut dan beliau bersetuju

boleh dipinda tetapi Dewan Rakyat tidak menghantar pindaan ke sini dan kita boleh pinda. Adakah Undang-undang ini kita mahu luluskan sekarang atau kita hantar balik ke Dewan Rakyat. Itu soalnya, Tuan Pengerusi.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohammad: Tuan Pengerusi, dalam perkara ini seperti saya katakan tadi—saya minta maaf kepada Ahli Yang Berhormat di hadapan di sana—saya ada beberapa masalah dengan perkataan "or" ini di dalam Akta Syarikat-syarikat, 1965 oleh kerana perkataan "or" itu tiada maka banyaklah kesusahan dan kerumitan di dalam Akta itu seperti diarahkan oleh Pendaftar Syarikat-syarikat yang kita patut tidak perlu dibuat yang dia sendiri merasa tidak perlu dibuat oleh kerana perkataan tiada "or" itu mesti dibuat, fasal undang-undang adalah tersebut begitu. Jadi, saya adalah seorang daripada ahli jawatan-jawatan kuasa mengkaji Undang-undang Syarikat 1967. Oleh itu, Tuan Pengerusi, di sini bukanlah tempat seseorang itu membahaskan apakah "or" atau tiada "or" cuma saya tahu daripada pengalaman saya kedudukannya begitu dan juga undang-undang di dalam bahasa Inggeris dan undang-undang Bahasa Malaysia yang dibentangkan sekarang ini tidak bersamaan seperti yang disebut oleh Yang Berhormat Tan Sri Dato Haji Abdul Razak tadi. Oleh itu, sama ada perkara ini perlu diusulkan dengan usul baru ataupun perlu diturunkan balik kepada Dewan Rakyat untuk membahaskan, sama ada mesti ada perkataan "or" atau tidak, itu perlu dan patut diluluskan di sini atau dibincangkan di sini untuk kelulusan.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, saya mengakui bahawa naskah dalam Bahasa Malaysia itulah yang sah tetapi tidak bermakna undang-undang di dalam

bahasa Inggeris itu tidak betul. Perkataan "atau" di dalam Bahasa Malaysia itu kalau tidak dibubuh, kalau tidak dimasukkan di situ tidak bermakna bahawa undang-undang dalam Bahasa Malaysia itu tidak serupa tafsirannya. Walau bagaimanapun ini adalah satu kesilapan mungkin dari pihak pencetak dan bukan satu kesilapan yang substantive. Jadi mengikut bidang kuasa yang ada pada Tuan Pengerusi, tak payah kita membawa usul untuk membetulkan ataupun memasukkan perkataan "or" di dalam naskah Inggerisnya itu. Itulah pendapat saya, Tuan Pengerusi.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Pengerusi, jika sekiranya Timbalan Menteri telah menyatakan bahawa ada kesilapan di dalam deraf Rang Undang-undang ini maka saya mengesyorkan bahawa Undang-undang ini ditolak dan diturunkan balik dan dipinda dengan secukup-cukupnya sebelum ia menjadi satu undang-undang sah yang diluluskan oleh Dewan yang mulia ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, sebagaimana saya nyatakan tadi undang-undang dalam Bahasa Malaysia ialah undang-undang yang sah, jadi undang-undang yang dibawa ke Dewan ini dan undang-undang lain yang dibawa ke Dewan ini dalam bahasa Inggerisnya ialah terjemahan sahaja, jika terdapat di dalam undang-undang dalam bahasa Inggerisnya yang tidak betul seperti yang terdapat sekarang ini iaitu satu perkataan "or" ataupun full-stop, komanya boleh diperbaiki dan dibetulkan oleh Setiausaha Dewan sendiri dengan tidak payah kita membawa satu usul kerana ini bukanlah satu kesilapan yang substantive.

Tuan Pengerusi, saya ingin merujuk kepada Peraturan Majlis Mesyuarat 60

Tuan Fadzil bin Ahmad: Tuan Pengerusi, oleh sebab Timbalan Menteri memberitahu tadi bahawa mengikut Peraturan Mesyuarat boleh dirujukkan

Dato Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Pengerusi, saya minta jalan Yang Berhormat Timbalan Menteri belum habis menjawab, kalau boleh minta Ahli Yang Berhormat duduk supaya Timbalan Menteri boleh menjawab. Terima kasih.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Dalam Peraturan 60A (2) ada menyatakan: "Pada bila-bila masa sebelum penerbitan itu Setiausaha boleh, dengan berunding dengan Setiausaha Dewan Rakyat, membetulkan apa-apa kesilapan-kesilapan, jalan bahasa dan taip dalam Akta atau penggulangan. Isi kandungan, atau sebutan-sebutan bersalingan, atau tanda-tanda berhenti atau hasyiah, dan bagi apa-apa maksud itu boleh membuat tambahan, ketinggalan dalam perubahan lisan".

Dato Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Pengerusi, saya jahil dalam perkara ini, tetapi saya difahamkan oleh kawan-kawan peguam saya bahawa jika undang-undang itu dibawa ke mahkamah semua mahkamah akan interpret atau tafsirkan undang-undang di dalam bahasa Inggeris. Jikalau saya salah saya mohon Timbalan Menteri menunjukkan dimanakah kuatkuasa yang mengatakan Bahasa Malaysia mengatasi bahasa Inggeris di dalam mahkamah. Adakah ini ditulis di dalam Perlembagaan? Terima kasih.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Pengerusi, saya rasa hairan perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato sendiri kerana kita semua sedia maklum Bahasa Malaysialah bahasa rasmi dan jika undang-undang dikemukakan kepada mahkamah dalam Bahasa Malaysia, tidak ada mana mahkamah pun yang

boleh menolak undang-undang itu dan jika undang-undang itu dalam Bahasa Malaysia dan Inggeris dan percanggahannya di antara satu sama lain, mahkamah akan menerima tafsiran dalam Bahasa Malaysiannya. Walau bagaimanapun apa yang kita perhati sekarang ialah satu perkataan "atau" yang mungkin akan menimbulkan kesulitan. Tetapi jika kita baca dengan teliti perkataan "atau" dan terjemahan dalam bahasa Inggerisnya yang tidak mengandungi perkataan "or" maknanya itu serupa, baca dalam Bahasa Malaysia mendapat makna yang serupa, baca dengan bahasa Inggerisnya walaupun tidak dengan perkataan "or" maknanya itu serupa—tidak lari. Satu sama satu, dua sama dua, begitulah kedudukannya.

Fasal 1 hingga 15 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditempohkan selama 30 minit.

Persidangan ditempohkan pada pukul 7.18 malam.

Persidangan disambung semula pada pukul 7.48 malam.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

RANG UNDANG-UNDANG PESURUHJAYA TANAH PERSEKUTUAN (PINDAAN)

*Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga
7.48 mlm.*

**Menteri Kemajuan Tanah dan
Kemajuan Wilayah (Dato' Rais
Yatim):** Tuan Yang Dipertua, saya

dengan hormatnya mohon mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Persurujaya Tanah Persekutuan 1957 dibaca kali kedua.

Ordinan Pesuruhjaya Tanah Persekutuan yang mula dikuatkuasakan pada 27hb Ogos, 1957 mewujudkan satu perbadanan yang mempunyai anggota tunggal yang diberi nama Persurujaya Tanah Persekutuan. Di bawah Ordinan ini Yang di-Pertuan Agong diberi kuasa melantik mana-mana pegawai sebagai Pesuruhjaya Tanah Persekutuan. Pada amalan biasa pegawai yang dilantik itu ialah Ketua Pengarah Tanah dan Galian Persekutuan.

Sebelum wujudnya Ordinan ini, semua tanah kepunyaan Kerajaan Persekutuan adalah berdaftar dengan nama "The Chief Secretary, Federation of Malaya". Apabila berkuatkuasanya ordinan tersebut, tanah-tanah yang sedemikian adalah secara otomatis terletak hak kepada Persurujaya Tanah Persekutuan. Dengan lain perkataan Persurujaya Tanah Persekutuan adalah pengganti atau dengan izin, Successor" kepada "The Chief Secretary, Federation of Malaya" yang dimansuhkan.

Tuan Yang Dipertua, semenjak tahun 1957, Kerajaan Persekutuan sentiasa mendapatkan tanah dari Kerajaan-kerajaan Negeri bagi maksud kegunaan awam seperti tapak-tapak sekolah, klinik, hospital, balai polis, pejabat-pejabat Kerajaan Persekutuan dan berbagai-bagai lagi.

Kebanyakan daripada tanah-tanah ini adalah diberi hak dengan secara bergeran atas nama Persurujaya Tanah Persekutuan sama seperti tuan-tuan tanah yang lain. Persurujaya Tanah Persekutuan juga diwajibkan membayar cukai tanah pada tiap-tiap tahun kepada Kerajaan-kerajaan

Negeri. Sebagai seorang tuan tanah Persuruhjaya Tanah Persekutuan adalah dikehendaki dari masa ke semasa menyempurnakan suratcara-suratcara urusan tanah di mana Kerajaan Persekutuan menjadi salah satu pihak yang terlibat. Ini termasuklah pindah milik tanah di mana Kerajaan Persekutuan menjualkan tanahnya ataupun membeli tanah daripada sesuatu pihak. Melepaskan gadaian di mana Kerajaan Persekutuan menjadi pemegang gadai dalam urusan-urusan pinjaman Perumahan Pegawai-pegawai Kerajaan. Seterusnya pajakan tanah di mana Kerajaan Persekutuan sebagai pemberi atau penerima pajakan.

Tuan Yang Dipertua, selain daripada urusan-urusan tanah, Persuruhjaya Tanah Persekutuan juga adalah dikehendaki menyempurnakan surat-surat perjanjian sewa bangunan sama ada Kerajaan Persekutuan sebagai penyewa yakni tenant ataupun pemberi sewa (landlord). Surat-surat perjanjian ini adalah banyak jumlahnya kerana Kerajaan sentiasa terpaksa menyewa ruang-ruang pejabat di seluruh negara. Bangunan-bangunan kepunyaan Kerajaan pula seperti kedai, kedai jahit, kedai gunting dan sebagainya di dalam kem-kem tentera juga diberi sewa kepada penduduk-penduduk tempatan. Selain dari surat-surat perjanjian pula perlu disempurnakan seperti pajakan menoreh getah, mengambil buah-buahan dan sebagainya atas tanah-tanah Kerajaan Persekutuan. Oleh kerana jumlah dokumen-dokumen yang berkenaan itu semakin hari semakin meningkat tambahan pula Persuruhjaya Tanah Persekutuan adalah juga Ketua Pengarah Tanah dan Galian Persekutuan yang mempunyai bebankerja yang sangat banyak maka kelancaran penyempurnaannya adalah menjadi masalah. Untuk mengatasi masalah ini supaya semua dokumen-dokumen itu

dapat disempurnakan dengan pantas dan licin maka Seksyen 5 (1) Ordinan Persuruhjaya Tanah Persekutuan ini perlu dipinda.

Pindaan yang dicadangkan ini adalah semata-mata untuk membolehkan seorang pegawai dilantik bagi menyaksikan perletakan meteri perbadanan serta menandatangani dokumen-dokumen berkenaan yang sekarang ini hanya boleh dilakukan oleh Persuruhjaya Tanah Persekutuan sendiri sahaja. Pindaan ini tidak bertujuan untuk membolehkan Persuruhjaya tersebut menurunkan kuasa-kuasanya yang lain di bawah Ordinan ini kepada mana-mana pihak pun. Sayugialah ditegaskan bahawa Ordinan Persuruhjaya Tanah Persekutuan ini tidak ada kena-mengena dengan urusan-urusan pentadbiran tanah yang lain di Pejabat-pejabat Tanah seperti pemberian milik, pengambilan balik tanah, pendaftaran urusan tanah, tanah terbiar, tanah simpanan Melayu dan sebagainya. Perkara-perkara itu adalah diuruskan di bawah beberapa Undang-undang Tanah yang berkuatkuasa di negara kita. Ordinan yang kita hadapi ini adalah untuk kegunaan Persuruhjaya Tanah Persekutuan seorang sahaja bagi maksud mengurus, mentadbir dan mengawal tanah-tanah kepunyaan Kerajaan Persekutuan.

Tuan Yang Dipertua, saya dengan hormatnya mohon mencadangkan.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr James P. Ongkili): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Persuruhjaya Tanah Persekutuan 1957 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

7.55 *mlm.*

Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyokong Suatu Akta untuk meminda Ordinan Persuruhjaya Persekutuan 1957 yang telah dibentangkan oleh Yang Berhormat Menteri sebentar tadi.

Saya tidak berhajat untuk mengambil masa yang panjang dalam perbahasan ini tetapi hanya saya berkehendakkan dan mengingatkan pihak Kerajaan tentang pengambilan tanah-tanah yang telah dilakukan oleh Kerajaan untuk kegunaan-kegunaan sebagaimana yang diterangkan oleh Yang Berhormat tadi untuk mengadakan hospital, sekolah dan sebagainya iaitu tanah-tanah kepunyaan untuk dijadikan hak tanah Persekutuan. Di sini apa yang dimusykilkan oleh rakyat iaitu apabila pengambilan dilakukan, Kerajaan hanya membayar dengan harga yang tidak berpatutan jika dibandingkan dengan harga pasaran. Umpamanya tanah lebih-lebih lagi tanah di Kuala Lumpur terutama di kawasan saya sendiri iaitu di Pantai Halt tanah-tanah kepunyaan orang Melayu. Oleh kerana kehendak negara untuk membuat saluran tempat simpan najis di Kuala Lumpur maka orang-orang di situ telah dipindahkan dengan bayaran hanya \$3,50 satu kaki persegi kalau dibandingkan dengan tanah di Kuala Lumpur ini lebih daripada harga yang disebutkan tadi. Oleh kerana masalah ini tidak dapat dielakkan bagi kepentingan negara maka terpaksa jugalah orang-orang Melayu ini berpindah dengan memberi tanah mereka dengan harga yang disebutkan tadi.

Begitu juga pada dua tiga tahun yang lepas umpamanya di Kampung Bahru yang mana pihak Kerajaan mengambil tanah untuk membuat jalan dari Jalan Campbell (Jalan Dang Wangi) iaitu jalan yang menerusi ke

Merlin Hotel. Tanah-tanah orang Melayu ini hanya dibayar kalau tidak silap pendengaran saya \$15.00 satu kaki persegi, sedangkan sebenarnya tanah di situ harganya \$150.00 satu kaki persegi. Maka dengan itu terpaksa orang-orang Melayu yang ada tanah serba sedikit itu mengalami kerugian yang banyak oleh kerana soal-soal yang saya sebutkan tadi.

Oleh yang demikian, Tuan Yang Dipertua, saya berharap kepada Kerajaan jikalau hendak mengambil tanah-tanah untuk kegunaan Kerajaan, saya harap harga itu biarlah berpatutan di bayar kepada pihak-pihak yang berkenaan yang punya tanah.

Sekianlah sahaja dan saya dengan sukacitanya menyokong Rang Undang-undang ini diluluskan.

7.58 *mlm.*

Tan Sri Dato Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang Dipertua, saya menyokong Bil ini iaitu memberi kuasa kepada Persuruhjaya Tanah Persekutuan dan pegawai-pegawainya bagi menandatangani sebagaimana yang disebutkan dalam Bil ini.

Tuan Yang Dipertua, saya sukacita hendak membawa satu pandangan yang ada kait mengait dengan masalah tanah dalam Wilayah Persekutuan ini. Dalam tahun 1969 iaitu 14 tahun dahulu apabila berlaku satu tragedi yang sangat menyedihkan maka keadaan-keadaan selepas itu telah dapat ditenteramkan oleh Kerajaan dengan baik. Maka banyaklah orang bumiputera—peribumi membuka tanah-tanah Kerajaan untuk kediaman mereka sama ada ditepi-tepi sungai atau ditepi-tepi jalan keretapi atau di tengah-tengah tanah lapang yang difikirkan menasabah, terutama di tepi-tepi lombong yang telah tinggal. Kaum bumiputera ini sendiri telah mendirikan rumah bukan sahaja untuk mencari kehidupan yang lebih

sempu. na akan tetapi untuk melindungi daripada panas dan hujan disamping mencari kehidupan sehari-hari dan untuk memudahkan pelajaran anak-anak mereka di Ibu Kota ini.

Tuan Yang Dipertua, kalau kita berjalan sekarang selepas 15 tahun kita dapati tempat-tempat yang dahulunya mereka itu diam bahkan sekarang ini tersergamlah bangunan-bangunan yang besar yang dimiliki oleh Kerajaan dan mereka pun pindahlah pula daripada setempat ke setempat. Contohnya boleh kita berjalan di Jalan Ampang. Dahulunya kalau kita berjalan di Jalan Ampang kita dapati banyak rumah-rumah pribumi yang didirikan mudah-mudahan ada kasihan belas Kerajaan supaya permohonan mereka itu diluluskan bagi dia memiliki tanah dalam kota atau dalam bandar. Gergasi RISDA telah mengambil tanah di kawasan itu membangunkan satu bangunan yang amat "gedang" kita orang Negeri, bahkan kalau kita pandang dari jauh sungguh megah gergasi itu didirikan di Jalan Ampang yang asalnya tanah milik itu diduduki oleh pribumi, sama ada ianya setingan ataupun pelarian yang semata-mata berharap kalau boleh duduk di kota ini mengubah nasib di zaman negeri merdeka ini. Tanah itu telah dibuat permintaan kepada Persuruhjaya Tanah Persekutuan, memohon hak secara halal, tetapi hasilnya tidak dapat. Akan tetapi tidak boleh dinafikan ada pihak-pihak yang tertentu, pihak-pihak yang mempunyai kedudukan dapat mendirikan rumah yang agak besar dan megah, bukan sahaja daripada pribumi termasuk juga saudara-saudara kita daripada Tionghua ataupun orang-orang India.

Walaupun Kerajaan ada mendirikan rancangan rumah yang didirikan oleh swasta, akan tetapi rumah itu tidak berupaya dimiliki oleh kaum pribumi

yang miskin ini. Rumah teres sahaja sekarang ini sudah lebih \$60,000 ada sampai \$85,000 rumah teres, lebih \$200,000 rumah teres bertingkat. Begitulah seterusnya beratus-ratus ribu ringgit bagi rumah-rumah yang dipanggil "bungalow", pada hal kaum bumiputera yang melata membuka rumah bukanlah daripada mereka yang bergaji besar, daripada mereka yang cuma-cuma boleh hidup kais pagi makan pagi.

Kalau dahulu kita boleh megah Kampung Baru, kita membawa Queen Elizabeth, Ratu Inggeris melawat ke Kampung Baru dan inilah cara kehidupan orang-orang Melayu dalam negara dan negeri ini. Hari ini kalau kita pergi ke Kampung Baru bukan sahaja kita boleh dapat tengok rumah yang besar, akan tetapi diselitkan dengan bangunan-bangunan yang menjadi pejabat-pejabat, ruang pejabat, bangunan yang disewakan kepada swasta-swasta. Maka sudah hilang keagungan Kampung Baru, Malay Settlement di Kampung Baru itu sendiri sekarang ini sudah jadi cacat purba. Apatah lagi kerana hendak memudahkan pergi ke Hilton, Merlin, Bangunan Antarabangsa, hotel-hotel antarabangsa yang berpuluh-puluh tingkat dan sebagainya, tanah-tanahnya telah diambil juga untuk dijadikan jalan. Ini tidak dapat dinafikan sahabat saya telah menerangkan dengan bayaran yang agak kecil bila dibandingkan harga sepenuh pasaran, itu tanah yang berpunya milik.

Sekarang ini di tepi-tepi jalan keretapi jikalau kita boleh lihat berhimpit-himpit rumah zinc yang buruk yang didiami oleh pribumi yang dahulu asalnya negara ini negara orang Melayu yang punya, sebagaimana apabila dia berucap dalam Dewan ini memohon supaya Kerajaan mestilah menunjukkan identiti Melayu di Bandar Kuala

Lumpur ini atau di Wilayah. Saya tidak harus menyebut kebaikan sebuah negara asing, tetapi kalau kita pergi ke Ceylon kita akan dapati kampung Melayu keturunan Melayu, orang India-Ceylon keturunan Melayu masih ada di sana, dia menjadi tempat lihat, tontonan daripada pelawat-pelawat luar negeri bahawa di Ceylon itu sudah ada satu tempat yang disediakan oleh Kerajaan Ceylon sendiri kepada keturunan Melayu India atau Ceylon keturunan Melayu di Pulau Sri Lanka itu.

Sekarang ini dalam masa kita membahaskan Bil yang tak sampai 4 muka ini, saya mohon kepada Tuan Yang Dipertua supaya Kerajaan patut memikirkan supaya mewujudkan satu perkampungan kalau boleh yang beridentitikan Melayu.

Saya yakin dan percaya, Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat Menteri ini datangnya dari tanah pusaka, dari tiang sebatang yang faham adat resam. Bolehkah saya bertanya di manakah dicadangkan dalam wilayah yang 94 batu persegi ini di manakah satunya boleh kita menunjukkan inilah rumah identiti Melayu yang bakal dipertunjukkan kepada dunia bahawa inilah rumah Melayu. Salah-salah sekarang ini sebab kita juga mempunyai keturunan yang sama, ada orang mengatakan orang Melayu juga orang Filipina, tidak hairan kalau dia mengatakan orang Iban atau orang lain-lain dari rumpun Melayu di Sabah dan Sarawak sebab kita satu keturunan dan satu nasib. Tetapi apa yang perlu dipertimbangkan oleh Kerajaan sekarang ini supaya jangan dihilangkan keperibadian itu.

Dahulu kita bangga dengan Kampung Baru, Tuan Yang Dipertua, tetapi Kampung Baru sekarang sudah jadi betul-betul kampung baru, sudah hilang keperibadian Melayu di mana rumah-rumah yang dahulu itu

dijadikan satu bentuk yang menggambarkan kebudayaan Melayu sudah hilang.

Saya menyeru kepada Kerajaan sekarang masih banyak lagi tanah Kerajaan yang ada supaya ianya ditubuh, diwujudkan dan ini tidak bererti bahawa permohonan ini permohonan perkauman kerana sejarah telah menentukan bahawasanya lebih-lebih lagi 94 batu persegi Wilayah Persekutuan ini satu perkara yang asing, iaitu ianya duduk tanah negaranya dalam Kerajaan Pusat, sebagaimana Canberra, Washington D. C., Wakil Rakyatnya cuma Parlimen sahaja, Negeri tak ada, hendak dikatakan ini hakmilik siapa? Dia tak ada identiti. Sebab itulah rakyat yang tinggal di Wilayah ini walaupun ia datang dari negeri-negeri yang lain tidak merasa bangga kerana Wilayah Persekutuan ini tidak tahu apakah dia punya konsep. Hendak dikata sebuah negeri bukan negeri, hendak kata ada Raja, tak ada Raja, hendak kata satu bentuk rumah Melayu, tidak, hanya tempat ini pada masa akan datang dan pada masa sekarang pula ialah tempat perlumbaan hidup iaitu barang siapa cicir hanyutlah mereka, sudah tentu orang Melayu lemah bukan sahaja di dalam segi pelajaran, segi kewangan bahkan lemah daripada beberapa segi yang hanya berharap kepimpinan Kerajaan meletakkan kedudukannya seimbang dengan orang-orang yang lain-lain.

Tuan Yang Dipertua, inilah harapan saya dalam masa kita membahaskan ucapan dalam Bil ini tadi yang saya harap orang-orang Melayu yang ada di Wilayah Persekutuan ini tidak sahaja menengok gambar kecantikan Kuala Lumpur ini tetapi ianya tidak dapat diwarisi oleh puak-puak yang lebih ramai. Saya sedar, Tuan Yang Dipertua, ada juga orang-orang bumiputera iaitu orang Melayu yang berkebolehan tetapi bilangan itu

sedikit dibandingkan dari yang banyak setingan-setingan di Ampang, di tepi-tepi jalan keretapi.

Pada satu ketika dahulu, Tuan Yang Dipertua, Menteri Pengangkutan bersetuju hendak memulangkan tanah-tanah yang ada dalam kawasan Wilayah yang hampir dengan keretapi bagi dijadikan tempat duduk setingan-setingan. Tetapi rasa saya sekarang ini satu demi satu hampir-hampir lupus. Contohnya ialah di Ampang.

Jadi, inilah pandangan saya, Tuan Yang Dipertua, saya berharap dalam masa kita diberi kuasa dan menurunkan kuasa ini bagi kebajikan negara dan negeri kita kewibawaan kita sendiri haruslah dijadikan panduan dan kalau boleh diperuntukkan satu kawasan yang difikirkan lebih sesuai bagi menunjukkan identiti Melayu dalam Wilayah Persekutuan.

Akhirnya, Tuan Yang Dipertua, saya menyokong Bil ini diluluskan, mudah-mudahan akan Allah berkati permohonan saya dalam Dewan ini bagi dicadangkan oleh Kerajaan pada suatu masa ke hadapan untuk kebajikan kaum bumiputera atau Melayu.

8.14 mlm.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Yang Dipertua, saya bangkit juga menyokong Rang Undang-undang yang dibentangkan sekarang oleh Yang Berhormat Menteri Berkenaan. Izinkan saya berkata sepatah kata di dalam perkara ini istimewanya daripada pengambilan tanah-tanah daripada rakyat Malaysia untuk kegunaan Kerajaan.

Selalunya yang saya dapati bila Kerajaan akan mengambil tanah untuk keperluan Kerajaan, umpamanya untuk bangunan-bangunan, jalan-jalan raya dan

kemudahan-kemudahan awam selalunya tanah yang diambil itu kerap kali berlakunya kebanyakan daripada tanah-tanah orang Melayu.

Saya bukan membangkitkan perkara di sini, Tuan Yang Dipertua, saya membangkitkan perkara kekurangan kecekapan orang-orang Melayu di dalam hal ini. Orang-orang Melayu menganggap Kerajaan itu seperti sesuatu institusi yang di bawah sedikit daripada Tuhan. Jika tanah-tanah itu perlu diambil oleh Kerajaan tidak sepatah kata pembantahan pun dibuat wal-hal bangsa-bangsa lain yang berpengalaman mungkin berjumpa peguam-peguam mereka untuk memberi sesuatu tentangan atau rintangan atau melambatkan Kerajaan mengambil tanah-tanah mereka. Dengan sebab itu Kerajaan pula mengambil kesempatan jika ada sesuatu projek untuk kemudahan awam baiklah mengambil tanah orang Melayu, kurang cerewetnya, senang diambil, tak payah pergi ke mahkamah kerana orang Melayu menyerahkan dengan taat-setia begitu sekali.

Di sini saya ingin mencadangkan kepada Yang Berhormat Menteri jika sekiranya tanah-tanah orang Melayu bila dikehendaki oleh Kerajaan perlu juga diberi pertolongan seperti orang-orang lain yang berpengalaman dan berjumpa dengan peguam-peguam mereka, Kerajaan perlu memberi perlindungan peguaman secara percuma kepada tiap-tiap orang Melayu tila tanahnya perlu diambil oleh Kerajaan supaya mereka diberi nasihat dengan cara undang-undang bagaimanakah mereka perlu menahan ataupun mendapat kompensasi yang berpatutan. Kerajaan perlu mengambil tanah-tanah ini kerana Kerajaan perlu mengadakan tempat-tempat yang memudahkan rakyat

tetapi janganlah kerana kesenangan, senang diambil daripada orang Melayu, ambil tanah orang Melayu.

Kalau kita kajikan daripada latar belakang, Tuan Yang Dipertua, semenjak di masa penjajah lagi tanah-tanah Melayu yang selalu dikenai ambil oleh kerana falsafah orang Melayu bahawa Kerajaan itu seperti saya katakan tadi rendah sedikit daripada Tuhan. jangan kita membantahkan Kerajaan. Beginilah nasib orang Melayu, tanah-tanah mereka yang dahulu di dalam-dalam bandar sekarang duduknya di pinggir-pinggir bandar. Kalau kita tengok rizab Melayu dahulu cuma di sebelah Jalan Tun Perak sampai ke Ampang, sampai ke kawasan sempadan Pahang sana di kuala Lumpur ini, sekarang rizab-rizab Melayu kedudukannya adalah di bukit-bukit dan di gunung-gunung ganang. Inilah sebab-sebabnya. Jadi, saya bercadang kepada Kerajaan berilah pertolongan kepada orang-orang Melayu dengan cara perundingan peguaman percuma untuk mengira ataupun untuk defend pihak mereka, hak asasi mereka, kepunyaan pesaka mereka.

Tuan Yang Dipertua, sebagai disebut juga tadi bahawa compensation atau kompensasi yang diberi kepada tuan-tuan punya tanah terutamanya tuan punya tanah orang Melayu selalunya teramat sedikit. Ini berbangkit juga kerana orang Melayu ini memandangkan pemerintahan atau Kerajaan kita sebagai pemerintahan yang muktamad, susah hendak dilawan. Jadi compensation itu diberi dengan secara amat sedikit. Kata mereka; "Sudah tak payahlah kita berlawan dengan Kerajaan, kita terimalah apa perintah Kerajaan, perintah Raja, perintah Kerajaan, bukan perintah pemerintah ataupun perintah diktator". Tetapi di kebelakangan ini nampak pengambilan tanah-tanah itu dibuat secara begitu sahaja. Terlintas di

dalam pemikiran saya bahawa Kerajaan kita ini beralih kepada pihak Kerajaan perseorangan ataupun dictatorship di atas perkara pengambilan tanah-tanah untuk keperluan Kerajaan.

Saya bangkitkan perkara di atas, misalnya di kampung saya di Terengganu, apabila satu kawasan di Jalan Raya Bunga, di Jalan Tok Lamg sekeliling Jalan Jel, satu persegi kawasan, satu block of land, kalau kata secara Amerika, telah diambil dengan bayaran yang amat sedikit compensationnya, 10 tahun lepas. Tetapi sekarang dengan inflasi yang menaik sebegitu tinggi wang itu pun belum dibayar. Itu bukan sahaja muslihatnya, Tuan Yang Dipertua, wang-wang yang dibahagikan kepada mereka itu tidak berguna langsung pada pendapat saya kerana seseorang itu boleh ada kediamannya dengan membumbungkan wang kertas. Untuk mendapatkan alternatif tanah ataupun rumah terlalu susah di Terengganu. Jadi sudah 10 tahun wang belum dapat, jika dapat pun hendak mencari bumbung alternatif tidak dapat, akhirnya ke mana wang itu pergi, lagi dipegang semakin sedikit tinggalnya kerana perlu dibelanjakan untuk kehidupan harian. Lepas itu apabila ada sesuatu rancangan perumahan 5-6 tahun kemudian wang sudah habis melandakan mereka menjadi squatters di merata-rata. Inilah cara kita membuat sesuatu perkara, projek Kerajaan dan pandangan saya secara menyiksakan suku kaum yang terbesar di negara kita.

Menyentuh dalam hal di Terengganu, Tuan Yang Dipertua, kerana saya duduk di situ saya dengar juga percakapan-percakapan setetangga saya, Kerajaan mengambil block yang saya katakan tadi, bukan pada pendapat saya untuk keperluan Kerajaan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri sama ada pengambilan tanah rakyat boleh

diambil bukan untuk kemudahan ataupun kegunaan Kerajaan seperti membuat jalan, mendirikan sekolah, membuat padang untuk keperluan awam, tetapi sebaliknya diambil dan diberikan kepada satu institusi yang bernama State Economic Development Corporation (SEDC). Ini tanah-tanah individu, bukan tanah Kerajaan yang diambil untuk diberikan kepada SEDC untuk dijual sebagai tapak-tapak kedai ataupun dibuatkan kedai di situ dan dijualkan kedai-kedai itu kepada orang lain. Yang musykilnya tanah-tanah itu kebanyakan kepunyaan orang Melayu tetapi apabila tanah itu diambil dan dibuat rumah-rumah kedai, dijual pula bukan kepada orang Melayu. Saya ingin mempersoalkan perkara ini di dalam Dewan yang mulia ini terhadap Yang Berhormat Menteri sama ada pengambilan itu betul di bawah undang-undang ataupun Perlembagaan, bolehkah tanah individu itu diambil dan dijual kepada pihak yang lain, bukan untuk manfaat orang ramai ataupun kegunaan Kerajaan.

Saya ingin bangkitkan satu perkara yang saya lihat apabila saya menziarahi South Korea baru-baru ini. Saya lihat satu bandar di pertengahan South Korea yang tidak dibenarkan oleh Kerajaan membangunkan bangunan-bangunan moden, kawasan-kawasan itu boleh dikatakan satu daerah—bukan tanah itu merupakan satu block yang kecil—tetapi satu daerah di mana undang-undang di situ mengatakan cuma bangunan-bangunan ataupun rumah-rumah tradisional South Korea sahaja boleh dibinakan untuk mempesakan tradisi mereka dan rekabentuk bangunan taman-taman, pokok-pokok secara zaman dahulu kala. Negara kita pada masa ini kalau kita lihat sekelilingnya, tidak lain seperti kata bahasa Inggeris “concrete jungle” atau hutan rimba simen. Apabila kita

tengok di merata-rata bandar semua bangunannya tidak ubah seperti satu kotak mancis ataupun beberapa kotak mancis berdiri di sana sini tiada lagi bangunan tradisional kita ataupun rekabentuk yang kita pesakai semenjak nenek moyang kita. Ini bukanlah saya mempersoalkan bahawa bandar-bandar tidak perlu dibuat, saya berkata seperti juga sahabat saya tadi menceritakan kita punya tradisi, rekabentuk tradisi kita dan pesaka kita, culture kita, heritage kita perlu disimpan bukan secara tari menari, joget ataupun musik sahaja tetapi rumah rekabentuk lama juga disimpan, bukan dengan cara satu di situ, satu di sini dan di antaranya pula beberapa “kotak mancis” yang mencakar langit. Ini bukan heritage yang kita hendak menyimpan. Kita hendak menyimpan satu daerah di mana kedudukan tradisional kita ditempatkan dan dipanjangkan ke akhir zaman.

Tuan Yang Dipertua, itu sahajalah butir-butir yang saya dapat ucapkan di sini dan akhir kata saya menyokong Rang Undang-undang yang dibentangkan di Dewan yang mulia ini.

8.28 mlm.

Puan Hafsa binti Othman: Tuan Yang Dipertua, saya juga bangun menyokong satu Akta untuk meminda Ordinan Persuruhjaya Tanah Persekutuan, 1957.

Dalam pada saya menyokong Rang Undang-undang ini saya suka mengutarakan kepada pihak Kerajaan dalam pengambilan tanah ini hendaklah pihak Kerajaan mengambilkira mengenai tanah yang diambil itu berapa banyak dan tanah yang baki kepada tuan yang empunya itu berapa banyak dan hendaklah tanah yang baki masih boleh digunakan oleh tuannya tanah itu. Saya bagi satu contoh, kadang-kadang

tanah yang diambil oleh Kerajaan misalnya untuk membuat projek untuk taliair, untuk pengaliran air.

Kedudukan tanah itu misalnya memanjang kepada taliair yang hanya boleh dikatakan misalnya satu ekar, tanahnya itu dia ambil memanjang mengikut jalur yang ditunjuk oleh PHT. Jadi kadang-kadang tanah yang baki itu tinggal hanya menjadi tali tidak boleh digunakan lagi oleh tuanpunya tanah. Saya harap keadaan yang semacam ini kalau boleh biarlah pihak Kerajaan sekiranya hendak mengambil tanah ini eloklah diambil semua sekali, sudahlah harga yang dibayarnya itu tidak berpatutan jauh beza dengan harga pasaran dengan harga yang dinilai oleh pihak Kerajaan. Jadi, itulah yang saya harap mendapat pertimbangan. Kadang-kadang tanah 2-3 setompok tuanpunya tanah itu namanya ramai, setompok tanah itu adalah dalam $\frac{1}{2}$ ekar dan setompok lagi $\frac{3}{4}$ ekar, tetapi diambilnya di sini katalah $\frac{1}{2}$ ekar tinggal lagi satu ekar lebih kadang-kadang sampai 20 hasta atau 50 hasta. Jadi tanah itu tidak boleh diguna lagi, itulah saya harap pihak Kerajaan hari ini apabila saya bertanya kepada PHT kadang-kadang orang kita pergi berjumpa dengan PHT bertanya mengapa tanah ini tidak diambil semua sekali sedangkan yang tinggal ini sedikit dan diberitahu kepada saya hanya ditunjuk oleh JPT sebanyak itu sahaja yang dikehendaki. Ini semua menyusahkan kepada rakyat yang di luar bandar kerana tanah itu tidak boleh digunakan lagi. Saya harap pihak Kerajaan biarlah tanah yang baki itu boleh digunakan oleh rakyat kita di luar bandar. Itulah sahaja pandangan saya pada hari ini dan saya menyokong Rang Undang-undang ini.

8.32 mlm.

Dato' Haji Mahmoud bin Haji Mohamad: Saya minta berucap sedikit.

Timbalan Yang Dipertua: Ya.

Dato Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad: Tuan Yang Dipertua, saya tidaklah hendak berbahas sebagaimana sahabat-sahabat saya berkenaan dengan kuasa yang duduk di dalam tanah Persuruhjaya Tanah, tetapi saya hendak bangkit dua perkara sahaja, yang pertama berkenaan dengan pindaan undang-undang ini dibuat dalam naskah sahihnya dalam bahasa Inggeris. Jadi naskah sahihnya bahasa Inggeris dan pindaannya semua sekali dalam bahasa Inggeris.

Semalam saya sudah mengucapkan tahniah kepada pihak Kerajaan kerana walaupun naskah sahih dalam bahasa Inggeris, tetapi pindaan-pindaan itu semua dibuat dalam Bahasa Malaysia, kecuali kalau dalam bahasa Inggeris terus dibuat dalam Inggeris. Undang-undang yang dalam Bahasa Malaysia ini terjemahan yang hendak dipinda itu pun semua dalam Bahasa Malaysia—boleh dibuat begitu, maknanya ada kemampuan Kerajaan buat begitu.

Berbalik kepada undang-undang persuruhjaya Tanah yang tidak sampai 4 muka ini, semua sekali pindaan yang dibuat itu dengan bahasa Inggeris, orang-orang yang tidak mengerti bahasa Inggeris macam saya ini Tuan Yang Dipertua, susah hendak faham apa benda pindaan itu, saya pun tidak tahu. Ordinan Persuruhjaya Tanah 1957 adalah dipinda dengan menggantikan sub-seksyen 1, sub-seksyen 5 dengan sub-seksyen 1 yang berikut, kalau mengikut semalam perkara yang berikut ini semua dengan Bahasa Malaysia, jadi kita boleh faham, pada hari ini pindaan ini dibuat dalam bahasa Inggeris:

“All deeds, documents and other instruments requiring the Seal of the Corporation shall be sealed with the

Seal of the Corporation in the presence of a Federal Lands Commissioner.”

Jadi susah, tidak bolehkah dibuat macam semalam seperti pindaan kepada Perlembagaan Malaysia, benda yang hendak dipinda itu diterjemah ke Bahasa Malaysia, sedikit sahaja, tentulah Peguam Negara mampu boleh buat begitu, jadi di sini tidak dibuatnya.

Yang kedua, berkenaan Pesuruhjaya Tanah, kita tahu dalam tiap-tiap negeri itu ada pegawai-pegawai yang bertaraf-taraf, yang tinggi sekali ialah Pesuruhjaya Tanah. Pesuruhjaya Tanah ini ada yang dipanggil raja tanah di dalam negeri itu kerana kuasanya lebih daripada Pemungut Hasil Tanah (Collector of Land Revenue). Selepas itu baru Pesuruhjaya Tanah, maka di dalam Persekutuan ada pula Pesuruhjaya Tanah. Kalau mengikut biasanya Pesuruhjaya ini ialah satu-satu commissioner yang mengetahui satu-satu Suruhanjaya yang dilantik oleh Kerajaan, Pesuruhjaya Tanah ini tidak ada kena-mengena dengan itu, sepatutnya dia ini tidak dinamakan Pesuruhjaya Tanah, saya fikir dia itu Pengarah Tanah (Director of Land) yang sebenarnya. Jadi, di sini ditulis Pesuruhjaya Tanah kerana dahulunya Pesuruhjaya Tanah, sepatutnya perkataan-perkataan yang tidak sesuai lagi itu diterjemahkan disesuaikan mengikut sekarang, takkan kita hendak gunakan kalau dalam masa penjajah dahulu digunakan Commissioner of Land, kita sekarang juga gunakan itu, sampai ke bila-bila masa. Kita boleh ubahkan Commissioner itu maknanya Pengarah Tanah kerana dia mengatasi Collector of Land Revenue, itu pandangan saya.

Mengenai kuasa-kuasanya sebagaimana yang disebutkan oleh saudara-saudara saya tadi menyelesaikan hal tanah, begitu—begini yang boleh appeal kepada dia—

itu terpulanglah. Walau bagaimanapun oleh kerana pindaan ini ialah pindaan kuasa sahaja, saya menyokonglah Tuan Yang Dipertua, tetapi berkenaan dengan bahasa yang digunakan itu saya tidak sokong, tetap membangkang, iaitu lain kali kalau hendak pinda mana-mana undang-undang walaupun naskah sahihnya dalam bahasa Inggeris, biarlah benda yang dipinda itu diterjemahkan dalam Bahasa Malaysia supaya orang-orang yang tidak mengerti bahasa Inggeris macam saya ini dapat memahami. sekian, terima kasih.

8.38 *mlm.*

Dato' Rais Yatim: Tuan Yang Dipertua, izinkan saya menzahirkan pertamanya rasa terima kasih, penghargaan kepada setiap Yang Berhormat Senator yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan dalam proses kita hendak meluluskan Rang Undang-undang ini.

Antara kelima-lima Ahli Yang Berhormat yang telah menyuarakan sokongan dan di samping itu teguran-teguran adalah didapati bahawa sebahagian besar daripada tumpuan dan perhatian dihalakan kepada soal-soal pengambilan balik tanah oleh Kerajaan. Sesungguhnya Rang Undang-undang ini tidak ada menyentuh tentang persoalan pengambilan balik tanah, tentang nilai-nilai tanah yang diambil mengenai konsep zon sebagainya. Namun saya masih percaya dan yakin bahawa persoalan-persoalan itu dikaitkan atas semangat masalah tanah di seluruh negara dan jika persoalan-persoalan itu ditubikan atau ditumpukan kepada peruntukan-peruntukan Rang Undang-undang ini sahaja tentulah perbahasan itu tidak sampai ke mana. Dalam pada itu sebelum saya cuba memberi penjelasan kepada perkara-perkara yang disebutkan itu hal yang pokok di

sini yang memerlukan sedikit penjelasan ialah tentang bahasa pindaan Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang Dipertua, adalah menjadi salah satu dasar perundangan yang menggunakan Bahasa Kebangsaan semenjak dari 1-9-1967, tetapi bagi Rang Undang-undang sebelum itu termasuklah Rang Undang-undang Pesuruhjaya Tanah Persekutuan yang di hadapan kita ini ianya digubal dan diluluskan sebelum tahun tersebut di mana terletak di bawah asasi perundangan semasa itu bahasa sahihnya bahasa Inggeris. Oleh yang demikian, Peguam Negara telah menjalankan lunas itu sampai ke hari ini dan apa-apa pun pindaan bagi mana-mana undang-undang sebelum tahun 1967 khususnya 1hb September, maka bahasa itu dikemukakan oleh beliau dalam bahasa asal.

Walau bagaimanapun, perhatian seperti yang ditumpukan oleh Yang Berhormat Dato' Haji Mahmoud Salim, wajar saya kira mendapat perhatian dan pandangan itu saya akan sampaikan kepada pihak berkenaan agar beberapa perhatian baru dapat dikemukakan dalam usaha kita mengintegrasikan perundangan di negara kita buat masa-masa akan datang.

Tuan Yang Dipertua, mengenai nilai tanah yang tidak setimpal, Yang Berhormat Senator Abdul Razak telah memberi satu contoh di mana beliau menyatakan sepatutnya nilai atas tanah yang telah diambil balik oleh Kerajaan itu harus lebih tinggi daripada \$3.00. Hal ini adalah merupakan satu hal yang berkaitan dengan fakta a matter of fact. Oleh yang demikian tidaklah wajar bagi saya untuk sama ada mempertikaikan harga yang disebut itu atau menyatakan bahawa ia sesungguhnya benar. Oleh yang demikian satu

penyiasatan perlu dibuat bagi menentukan hakikat sebenar atas dakwaan tersebut.

Suka saya menyatakan bahawa nilai atas tanah yang diambil balik oleh Kerajaan sentiasa menjadi persoalan pokok kepada tuanpunya tanah atau kepada para waris yang menuntut di atas tanah-tanah tersebut. Atas kesedaran inilah maka Kerajaan kita telah bercadang untuk meminda pula Akta Pengambilan Balik Tanah di tanahair kita dan mengemukakan beberapa peruntukan yang memberi peluang kepada tuanpunya tanah untuk membuat rayuan secukupnya atas harga dan juga nilai pasaran sebenar. Walau bagaimanapun pada masa ini pun mahkamah boleh menimbang rayuan kita mengenai nilai pasaran.

Saya bersetuju dengan pandangan Yang Berhormat Senator Dato' Haji Mohd. Nor yang menyatakan bahawa kemudahan bagi setengah-setengah kaum terutama kaum bumiputera tidak menyeluruh dalam hal memberi kemudahan ataupun pindaan undang-undang mengenai pengambilan balik tanah. Memandang hal ini penting, maka memang menjadi tugas bagi pihak-pihak terutamanya Pemungut Hasil Tanah (PHT) yang berpengalaman untuk memberi nasihat (courselling) kepada tuanpunya tanah dari semasa ke semasa. Tetapi tugas ini merupakan tugas kemanusiaan (humanitarian) dan tidak merupakan tugas yang substantive kepada seseorang pegawai itu. Oleh yang demikian dalam kursus-kursus yang telah dianjurkan kebelakangan ini dan yang akan terus kita anjurkan, PHT ataupun PTG dan lain-lain Pegawai Tanah dinasihatkan secara tegas supaya memanjangkan kemudahan nasihat ini kepada tuanpunya-tuanpunya tanah yang kemungkinan tanah mereka itu tertakluk kepada pengambilan balik tanah demi kepentingan ekonomi

masing-masing. Walau bagaimanapun, Tuan Yang Dipertua, hal ini tidaklah terkandung dalam mana-mana kod atau peruntukan (provision) Undang-undang Tanah pada masa ini.

Sejajar dengan hal yang demikian pula, Yang Berhormat Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak telah mengemukakan pandangan beliau mengenai hal-hal yang berkaitan dengan hilangnya sesuatu identiti dalam proses pembangunan urbanisasi seperti di Kuala Lumpur. Aspek ini sesungguhnya tidak ada di dalam bidang tugas atau bidang kuasa Kementerian ini. Walau bagaimanapun perkara yang dizahirkan ini terkandung di dalam spectrum atau perspective pembangunan negara yang lebih luas. Oleh yang demikian sekiranya tidak saya cuba memberi pandangan atau response tentu ianya tidak berpatutan. Oleh itu pihak yang mengesyorkan supaya boleh diadakan satu-satu zon dalam satu-satu bandar untuk apa-apa jua tujuan, harus ditimbang secara serius. Oleh itu pandangan Yang Berhormat Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak dengan pandangan Yang Berhormat Senator Dato' Haji Mohd. Nor bagi memberi satu contoh zon dalam satu pembangunan urbanisasi seperti yang disebut di Korea itu memanglah boleh dan wajar saya kira dibuat sebagai "academic exercise" sekurang-kurangnya ataupun diberi perhitungan oleh mereka yang menjadi arkitek bandar atau para perancang bandar bagi masa-masa akan datang dan pandangan ini mempunyai jangkauan yang panjang atau masa hadapan yang jauh. Oleh itu ia sesungguhnya merupakan satu syor yang perlu dititikberatkan dari segi pembangunan nasional dan untuk menentukan identiti bangsa serta negara kita sendiri.

Perihal orang Melayu hilang tanahnya bukan sahaja di Jalan Ampang ataupun disatu-satu bandar

kecil, sederhana atau besar telah pun banyak kali atau sering diperakukan oleh pihak-pihak tertentu. dan kemasukan semula dengan setinggan-setinggan. Ini juga merupakan keluhan ataupun salah satu daripada masalah yang dihadapi oleh pembangunan sektor perbandaran kita sendiri. Atas adanya perkara ini di peringkat-peringkat yang dinyatakan itu dan atas adanya azam Kerajaan untuk menyusun semula masyarakat maka sampai masanya bagi kita khususnya Kerajaan untuk terus memberi perhatian berat kepada kemasukan penduduk-penduduk luar bandar ke dalam bandar harus diberi pertimbangan.

Tuan Yang Dipertua, suka saya menyatakan bahawa Jawatankuasa Kajian Semula Rancangan Malaysia Keempat menjelang munculnya Rancangan Malaysia Kelima ada mengambil kira pandangan ini dan telah pun memaklumkan kepada Jawatankuasa-jawatankuasa Teknikal Jabatan-jabatan Perancangan serta Guna tenaga Manusia yakni dengan secara khusus menentukan polar ataupun paten kemasukan penduduk-penduduk dari mana-mana tempat ke dalam bandar dan mengusahakan satu mobilisasi yang berkesan bagi kedudukan masing-masing kaum ataupun kumpulan-kumpulan.

Adanya keadaan yang sedemikian di kampung baru ataupun berubahnya Kampung Baru ataupun kawasan-kawasan lain yang serupa dengannya memanglah merupakan fenomena pembangunan urbanisasi di mana-mana jua. Tinggal lagi soal yang tidak terpecah pada waktu ini, ialah soal hendaklah satu-satu kawasan itu ditinggalkan seperti itu sahaja ataupun sama-sama dibangunkan dengan gerak langkah pembangunan bandar kita. Saya tidak berani menjawab hal ini 100% tetapi hanya berani

mengesyorkan satu contoh jawapan, iaitu mana-mana kampung, mana-mana settlement yang telah wujud harus mengecap pembangunan yang setimpal dan tidak harus dibiarkan seperti keadaan tradisinya sahaja. Tetapi dalam arus pembangunannya pula dibenarkan membawa bersama-sama ciri-ciri budaya atau ciri-ciri tradisinya yang perlu dicontohkan semula atau ditonjolkan kepada masyarakat moden. Di sinilah barangkali usaha untuk mewujudkan zon-zon pembangunan bandar itu harus kita tinjau dalam perancangan sebenar bagi Rancangan Malaysia Kelima nanti.

Masalah yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Senator Hafsah, iaitu pengambilan tanah bagi tujuan membina taliair yang kadangkala hanya sekelumit tinggal itu, memanglah mendapat perhatian oleh Kerajaan apatah lagi Kerajaan Negeri. Dalam kursus-kursus yang dianjurkan untuk pegawai-pegawai pembangunan dan juga Pemungut Hasil Tanah oleh INTAN telah pun dinyatakan bahawa sekiranya tuanpunya tanah itu hanya ketinggalan dengan kepingan tanah atau luas tanah yang tidak munasabah untuk diusahakan lagi, maka rujukan semula harus dibuat kepada Kerajaan Negeri agar perhitungan semula dan kajian semula dapat dilaksanakan untuk kepentingan tuanpunya tanah yang dianggap sebagai telah didera itu atas pembangunan untuk kebajikan awam. Tetapi hal ini memakan masa oleh kerana tinjauan terhadap lokasi itu mempunyai percanggahan laporan kadang kala. Oleh yang demikian jalan keluar yang paling sesuai pada pandangan saya dalam hal ini ialah memberi makluman yang segera kepada pihak berkuasa Kerajaan Negeri sebaik-baik sahaja notis pengambilan itu diterima oleh tuanpunya tanah agar rayuan itu dapat dipinda semula oleh Majlis Mesyuarat Kerajaan atau bagi setengah-setengah

Kerajaan Negeri oleh Yang Amat Berhormat Menteri Besar masing-masing.

Bagi menjawab masalah yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Senator Dato Haji Mohd. Nor tentang istilah atau ungkapan kegunaan awam sama ada ungkapan dan istilah pengertian pengambilan balik tanah ini sesuai dengan spesifiknya atas tanah yang telah diambil yang beliau telah dirojokkan tadi. Setahu saya dari segi pengambilan balik tanah dan perundangan yang dipakai setiap pengambilan balik tanah itu haruslah memenuhi syarat bahawa ianya digunakan untuk kegunaan awam. Kegunaan awam ini telah pun ditakrif oleh banyak undang-undang kes (case law) dan tidaklah bercadang bagi saya untuk menyatakan di Dewan yang mulia ini apakah yang terkandung kesemuanya di dalam kegunaan awam itu. Biasanya kegunaan awam itu yang kita maklum ialah sekiranya pengambilan balik tanah itu akan menghasilkan satu-satu penempatan atau projek Kerajaan yang dinikmati oleh sebahagian besar rakyat sama ada ini untuk kedai, untuk sekolah, untuk hospital dan sebagainya bergantunglah kepada masalah faktanya (question of fact). Oleh yang demikian, tidaklah wajar bagi saya dan tentu sekali tidak tepat untuk memberi secara terusterang istilah itu sama ada tepat atas persoalan yang dibangkitkan itu.

Ada satu jalan keluar yang paling drastik yang selalu diusahakan oleh tuanpunya tanah yakni untuk merojokkan kepada pihak Mahkamah sama ada pengambilan satu-satu tanah itu sesungguhnya menepati istilah untuk kegunaan awam. Ini lebih menepati sekiranya tuanpunya tanah itu lebih litigious atau lebih memerlukan tindakan-tindakan undang-undang daripada penjelasan biasa.

Walau bagaimanapun, Tuan Yang Dipertua, saya bersimpati dengan kelohan seperti itu dan di bawah Bahagian Tanah Kementerian ini telah mengusahakan beberapa langkah yang positif yang akan dimuatkan ke dalam Akta Pengambilan balik Tanah yang, insya Allah, akan juga kita kemukakan menerusi Dewan yang mulia ini.

Salah satu daripada pemikiran baru ialah untuk membolehkan pihak berkuasa negeri mengganti mana-mana tapak tanah yang diambil balik dengan tapak tanah yang lain dan dengan itu memberi peluang kehidupan yang baru bagi tuanpunya tanah yang tanahnya telah diambil bagi kegunaan Kerajaan. Masa ini hanya pampasan diberi dan tiada kuasa bagi Kerajaan secara khusus mengganti dengan tapak ataupun tanah yang lain. Insya Allah usaha ini dan usaha-usaha yang lain termasuk menyelaraskan tenaga mengenakan harga pasaran yang lebih tepat akan memberi beberapa kemudahan dan kelonggaran kepada rakyat kita.

Tuan Yang Dipertua, dengan sedikit sebanyak ulasan dan juga jawapan itu saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat berpuas hati sekurang-kurangnya atas beberapa aspek persoalan yang sempat mereka kemukakan demi kepentingan dan juga licinnya berjalan pentadbiran tanah. Di atas teguran-teguran itu, saya mengucapkan terima kasih.

Dato' Sulaiman bin Ninam Shah: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2—

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Pengerusi, saya cuma hendak menyentuh sedikit sahaja. Apa yang saya hendak tanya ialah Fasal 1 dan Fasal 2 iaitu semangat naskah ini bahasa Inggeris dan naskah bahasa Melayu. Sepanjang yang saya dengar daripada ucapan Yang Berhormat Menteri, pada saya ada membawa satu kekeliruan dan ini adalah pokok. Perkaranya ialah selepas daripada 1hb September, 1967 semua undang-undang yang dizahirkan hendaklah di dalam Bahasa Kebangsaan menjadi bahasa sah dan kalau ada undang-undang yang dahulunya bahasa Inggeris menjadi bahasa sah, selepas daripada 1hb September dengan sendirinya ianya mesti menurut kehendak-kehendak keputusan. Pada saya ini pokok.

Daripada jawapan Yang Berhormat Menteri dan saya tidak hendak membuat perkara bantahan, tetapi saya cuma hendak mengetahui sebab ini rekod dalam Dewan ini, adakah satu-satu undang-undang yang dibuat selepas 1hb September, 1967 jikalau Akta Ibunya sah bahasa Inggeris, dia mesti menggunakan bahasa Inggeris juga sehingga satu terjemahan dibuat keseluruhannya. Pada saya, itu maksud yang dicakap oleh Yang Berhormat Menteri. Tetapi pada hakikat saya selepas 1hb September, 1967 kesahihan bahasa Inggeris itu dengan sendiri selepas itu mesti digunakan sahinya bahasa Melayu sebab sudah ada contoh. Ini ada dua Rang Undang-undang di tangan saya, satu "Undang-undang

Probet dan Pentadbiran 1959” iaitu menerima hakikat yang dikehendaki oleh sahabat saya daripada Terengganu iaitu Dato Mahmoud Salim. Boleh saya bacakan, Tuan Yang Dipertua? Dia kata:

“Seksyen 1 Akta Probet dan Pentadbiran 1959, yang disebut “Akta ibu” dalam akta ini, adalah dipinda—

- (a) dengan menggantikan noktah pada penghujung Subseksyen (1) dengan koma bertitik; dan
- (b) dengan memasukkan selapas sahaj koma bertitik itu perkataan-perkataan “and in the case of Sabah and Sarawak, he may appoint different dates for different provision of this Act.”

Jadi maknanya dia sudah kahwin, Tuan Yang Dipertua, Maknanya Bahasa Melayu sudah boleh dimasukkan selepas daripada 1hb September, 1967 dan ini naskah sahih Bahasa Inggeris. Jadi, untuk hendak membetulkan rekod saya fikir tentulah apa yang diterangkan oleh Yang Berhormat Menteri tadi barangkali ada berlawanan dengan semangat keputusan Kabinet atau keputusan Kerajaan pada 1hb September, 1967.

9.00 mlm.

Dato' Rais Yatim: Tuan Pengerusi, pada pandangan saya tidak ada perbezaan semangat dan soal perbezaan semangat di sini tidak timbul pada hemat saya.

Suka saya menjelaskan bahawa Akta Bahasa Kebangsaan diperbuat dalam tahun 1967. Jadi, dari 1hb September, 1967 semua undang-undang baru yang diperbuat hendaklah dalam Bahasa Kebangsaan. Itu undang-undang baru.

Dalam pada itu sekiranya undang-undang yang dibuat sebelum tarikh 1hb September, 1967 hendak dipinda maka pindaan itu hendaklah dalam kedua-dua bahasa, tetapi naskah bahasa Inggeris menjadi naskah sahih. Ini penjelasan yang sesungguhnya harus kita terima. Undang-undang yang dibuat selepas 1hb September, 1967 naskah sahih ialah naskah dalam Bahasa Kebangsaan. Sekiranya undang-undang itu undang-undang yang baru atau meminda undang-undang yang dibuat selepas 1hb September, 1967.

Hanya itu yang saya kemukakan bagi takrif dan fahaman Dewan setelah Peguam Negara menasihatkan sedemikian. Tinggal lagi ada barangkali kesuntukan masa ataupun dalam masa Government Printer mengecap satu-satu naskah maka yang sampai kepada ahli itu ialah dalam bahasa yang sesungguhnya bahasa Inggeris tetapi sepatutnya dalam Bahasa Kebangsaan. Ini pernah berlaku dan saya tidaklah wajar barangkali menyebut tentang peristiwa-peristiwa yang seperti itu.

Fasal 1 dan 2 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ini ditangguhkan kepada satu tarikh yang tidak ditetapkan.

Dewan ditangguhkan pada pukul 9.04 malam.